ചാവറയച്ചന്റെ

സമ്പൂർണ്ണ കൃതികൾ

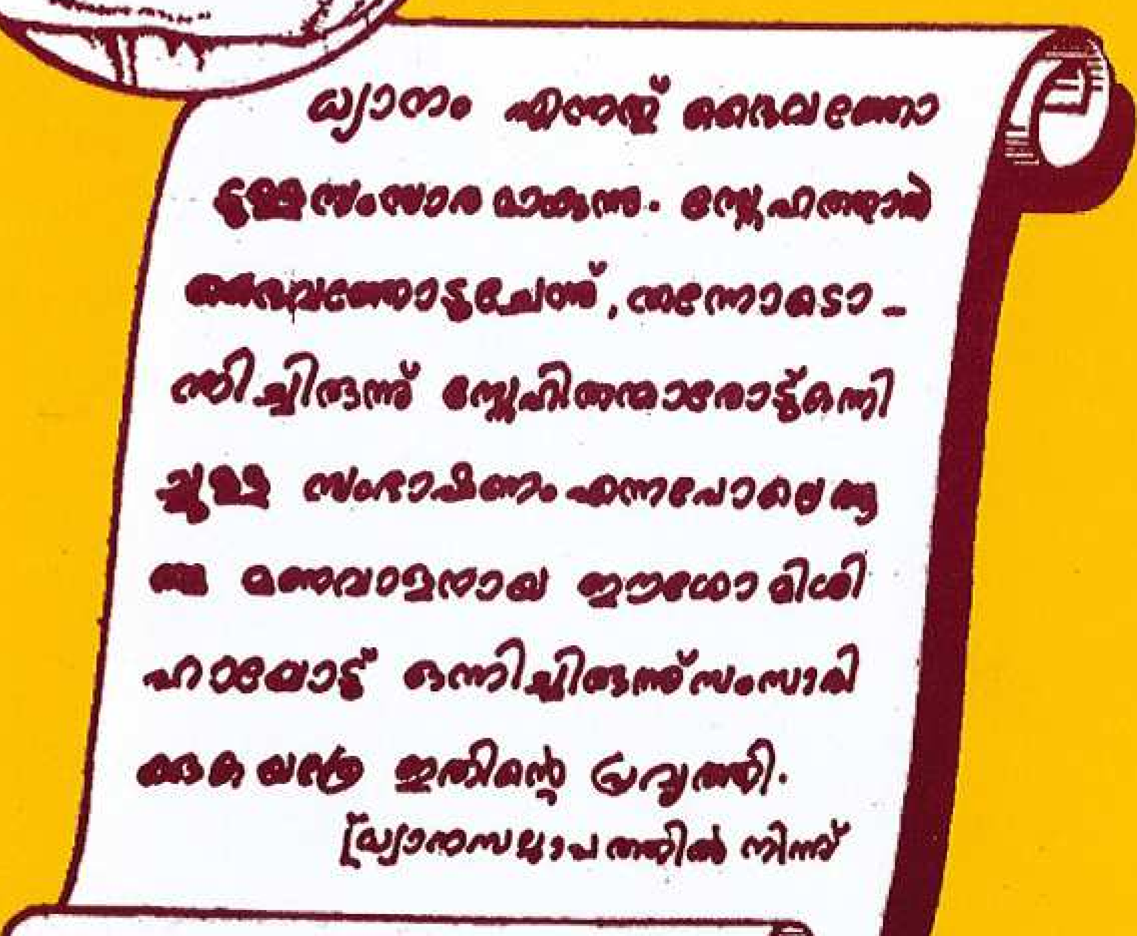

വാല്യം മൂന്ന്

ആദ്ധ്യാത്മികകൃതികൾ

ചാവറയച്ചൻെറ

ആദ്ധ്യാത്മിക കൃതികൾ

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ

എഡിററർ: ഫാ. ഇസഡ്. എം. മൂഴൂർ സി. എം. ഐ.

(കൺവീനർ, ഭാഷാപരിശോധക സമിതി)

സി. എം. ഐ. പ്രസാധക കമ്മിററി

(Malayalam)

CHAVARAYACHENTE SAMPOORNA KRUTHIKAL

(Volume III. Adhyatmikakruthikal)

Edited by Fr. Z.M. Moozhoor C.M.I.

First Edition 1981

Second Edition 1986

Third Edition 2014

Published by
St. joseph's press Mannanam

Printed at
St. joseph's press Mannanam

Price Rs. **70.00**

Distribution : San Jos Books, Mannanam

പുനഃ പ്രസാധനത്തെപ്പററി രണ്ടുവാക്ക്

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ കേരളസഭയുടെ അഭിമാന പാത്രമാണ്. കഴിഞ്ഞ നൂററാണ്ടിൽ അദ്ദേഹം കേരള സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക നേതൃത്വം ഏറെറടുത്തു. കേരള സഭയുടെ വളച്ച ഉദ്ദേശം ചെയ്തു് അതിൻെറ ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്കു സഹായിക്കാനാണ് ''ആദ്ധ്യാത്മിക'' കൃതികൾ തയ്യാറാക്കിയതു്, സ്വജീവിതാനുഭവത്തിൽ നിന്നു്.

1984-ഏപ്രിൽ 7-ാം തീയതി ജോൺ പോൾ II- മാർപ്പാപ്പാ ദൈവദാസനായ ചാവറയച്ചനെ ''ധന്യൻ'' എന്ന പദവിയിലേയ്ക്കുയർത്തി. 1985 മേയ് 9-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തെ ''വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ'' എന്നു വിളിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയായ അത്ഭുതത്തിന് ഒപ്പുവച്ചു അംഗീകരിച്ചു. ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനം മാർപാപ്പായുടെ കേരള സന്ദർശനാവസരത്തിൽ കോട്ടയത്തുവച്ചാകും. ഈ അവസരത്തിൽ ചാവറയച്ചൻെറ ''ആദ്ധ്യാത്മികകൃതികൾ'' പുനഃ പ്രസാധനം ചെയ്യണമെന്നു് പലരും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അതനുസരിച്ചാണ് നാമകരണ നടപടിയോടുകൂടിയുള്ള ആഘോഷങ്ങളുടെയും കർമ്മ-നവീകരണ പദ്ധതികളുടെയും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കായി നിയമിതമായ സ്റ്റീയറിംഗ് കമ്മിററി ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറെറടുത്തതു്. ഭാഷയിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ല. ''വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ'' എന്ന ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനം ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലും അതുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചാവറപിതാവിൻെറ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ മലയാള മക്കൾക്കു് ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായകമാകട്ടെ.

സ്റ്റീയറിംഗ് കമ്മിററിക്കുവേണ്ടി

എറണാകുളം **ഫാ. ജോസഫ് നീലങ്കാവിൽ, സി.എം.ഐ.**

15-1-1986 കൺവീനർ

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ ആമുഖം

ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ

ധ്യാനാരംഭക്രമം

ശുദ്ധ. ദേവമാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജപം

ധ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ

ര. മ. യ. ദൈവവിളിമേൽ ധ്യാനം

ദൈവ മനോഗുണങ്ങൾമേൽ ധ്യാനം

പാപദോഷത്തിന്മേൽ ധ്യാനം

രണ്ടച്ചന്മാരുടെ വേല എന്നതിന്മേൽ

ഭക്തിയില്ലാത്ത പട്ടസുഖക്കാരന്റെ മരണം

ചാവറയച്ചൻ ചൊല്ലിയിരുന്ന ചില പ്രാർത്ഥനകൾ

ധ്യാന ആരംഭക്രമം

ഉർകാല ജപം

നാല്പതുമണി ആരാധന ആമുഖം

നാല്പതുമണി ആരാധന

അവതാരിക

ലോകചരിത്രമെന്നത് ഇക്കാണായ വിശാലവിശ്വത്തിൻെറ ചരിത്രമല്ല, പ്രത്യുത, വ്യക്തിയുടെ അഥവാ വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രമാണ്. മനുഷ്യൻ എന്ന പ്രതിഭാസമില്ലാത്ത ലോകം ലോകമല്ല; അതിനു ചരിത്രവുമില്ല. ഭൂത ഭാവി വർത്തമാനങ്ങളെ സ്വന്തം ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ അനശ്വരചൈതന്യംകൊണ്ട് പ്രഭാപൂർണ്ണമാക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രംതന്നെയാണ്, വികസ്വരവും നിത്യവിസ്മയവുമായ പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ ചരിത്രം. മറെറാരുവാക്കിൽ, ജനിച്ചും വളർന്നും പ്രകൃതിയുടെ ഒഴുക്കിനൊത്തു നീങ്ങുന്ന ശരാശരി മനുഷ്യൻെറ സങ്കല്പങ്ങളേയും മാനദണ്ഡങ്ങളേയും അതിജീവിക്കുകയും, അവയ്ക്കുപരി ഉത്തുംഗമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സമുൽകൃഷ്ടവ്യക്തിത്വത്തിൻെറ ഉടമകളാണ് വിശ്വചരിത്രത്തിൻെറ വിധാതാക്കാം. കാലത്തിൽ കാലൂന്നി അവർ ജീവിച്ചാലും അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടും ജീവിതലക്ഷ്യവും കാലാതീതമായിരുന്നതിനാൽ അവർ ചിരംജീവികളായിത്തീരുന്നു.

കാലഘട്ടത്തെ അതിജീവിക്കുകയും, സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിൻെറ വശ്യശക്തികൊണ്ട് ത്രികാലങ്ങളെ പ്രകാശമാനമാക്കുകയും ചെയ്ത ഞങ്ങളുടെ സഭാസ്ഥാപകനായ ദൈവദാസൻ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻെറ ചരിത്രം കേരള ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൻെറ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൻെറ മുഴുവനും ചരിത്രമാണ്. സാമൂഹ്യസാംസ്കാരികരംഗത്താകട്ടെ, സർവ്വോപരി ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്താകട്ടെ ക്രാന്തദർശിയും മനുഷ്യസ്നേഹിയും, പുണ്യപുരുഷനും ആയ ചാവറയച്ചൻെറ സമുജ്ജ്വലവ്യക്തിത്വം മനസ്സിലാക്കുക കേരളചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്കൊക്കെ ഒഴിച്ചുനിർത്താനാവാത്ത ഒന്നത്രേ.

ചേന്നങ്കരി ഇടവകാതിർത്തിയിലെ കൈനകരി ചാവറ കുടുംബത്തിൽ ക്രിസ്തുവർഷം 1805 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ ജനിച്ചു. നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം 1815-ൽ പള്ളിപ്പുറം സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന് വൈദികപഠനം ആരംഭിച്ചു. അക്കാലയളവിൽ മാതാപിതാക്കളും ഏകസഹോദരനും മരണമടഞ്ഞു. സഹോദരപുത്രിയുടെ സംരക്ഷണമടക്കം കുടുംബകാര്യങ്ങാം നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്നറിയിച്ച് ബന്ധുജനങ്ങാം പള്ളിപ്പുറത്തെത്തി. സെമിനാരിവിട്ട് വീട്ടിലെത്തുവാൻ അവർ അദ്ദേ

ഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചു. പക്ഷെ, നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ വൈദികജീവിതത്തിനു സ്വയം അർപ്പിച്ച അദ്ദേഹം ആ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയില്ല. കര്യാക്കോസച്ചൻ വൈദികപഠനം തുടന്നു. 1829-ൽ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു. കുറെനാൾ ചേന്നങ്കരിയിലും പുളിങ്കുന്നിലും താമസിച്ചു. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാന്റെയും പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാന്റെയും സഹകരണത്തോടുകൂടി സി. എം. ഐ. സഭയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി ചാവറയച്ചൻ അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ചു. 1831-ൽ മാന്നാനം കേന്ദ്രമാക്കി സി. എം. ഐ. സഭയ്ക്കു് അടിസ്ഥാനമിട്ടു. 1841-ൽ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാനും 1846-ൽ പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാനും ദിവംഗതരായതോടുകൂടി സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം ചാവറയച്ചൻ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നു.

1855 മുതൽ 1871 വരെ പ്രിയോർ ജനറാളായി ചാവറയച്ചൻ സി. എം. ഐ. സഭയെ സ്തുത്യർഹമായവിധം ഭരിച്ചു. 1861-ൽ സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ വികാരി ജനറാളായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

1861-63 കാലഘട്ടം കേരളസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കൊടുങ്കാററിലൂടെ കടന്നുപോരലായിരുന്നു. സഭയെ ഉലച്ച ശീശ്മ കൊടുങ്കാററിനെ തടയുവാനും സുപന്ഥാവിലൂടെ സഭയെ നയിക്കുവാനും ചാവറയച്ചന്റെ സുശക്തമായ നേതൃത്വത്തിനു കഴിഞ്ഞു. 1864 മുതൽ ചാവറയച്ചന്റെ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രം കൂനമ്മാവു് ആയിരുന്നു. 1871 ജനുവരി 3-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവനാത്മാവു് നിത്യസമ്മാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമകരണനടപടികൾ ത്വരിതമായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ചാവറയച്ചന്റെ സമുന്നത വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മധുരദീപ്തമായ ഘടകം അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നതാണു്. ദൈവപരിപാലനയിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസം, സംഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ സ്പന്ദനത്തിലും ദർശിക്കാമായിരുന്നു. ദൈവം സ്നേഹനിധിയായ നല്ല പിതാവാണു്, അദ്ദേഹത്തിനു്. സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾ കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആ പിതാവിനെ ''എന്റെ പ്രിയ അപ്പാ'' എന്നു് ഒരു പിഞ്ചുപൈതലിനെപ്പോലെ വിളിക്കുവാൻ ഭക്തിയാൽ തരളിതഹൃദയനായ ആ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനു് കഴിഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ അനുപമമായ സ്നേഹത്തെ സ്വാത്മത്ത തീണ്ടാത്ത മാതൃസ്നേഹത്തോടും അദ്ദേഹം തുലനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെ ഉണർത്തി, ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ സ്തന്യം ദാനം ചെയ്യുന്ന അമ്മയെപ്പോലെ, നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നാം കാണുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ കണ്ടു് നമുക്കു നന്മകൾ ചൊരിയുന്ന ദൈവത്തെ

ചാവറയച്ചൻ കാണിച്ചുതരുന്നു. ദൈവപരിപാലന ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആർക്കും അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന ലളിതസുഭഗവും ശാലീനവും ആയ കല്പന! തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിഗൂഢമേഖലകളോ, ശാസ്ത്രമേഖലയിലെ പരീക്ഷണങ്ങളോ അഭിഗമ്യമല്ലാത്ത പ്രമേയം ചാവറയച്ചന് അനുദിനജീവിതാനുഭവത്തിന്റെ ഉൾക്കാമ്പായിരുന്നു.

സഹജരെ മറന്നുള്ള ഒരു ദൈവാഭിമുഖ്യമായിരുന്നില്ല ചാവറയച്ചന്റേത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈശ്വരോന്മുഖതയുടെ മുഖം പരോന്മുഖതയായിരുന്നു. സന്യാസസഭാസ്ഥാപനത്തിന്റെ തന്നെ ലക്ഷ്യം ദ്വിമുഖമായിരുന്നു. ''സ്വന്തം വിശുദ്ധിയും സഹോദരങ്ങളുടെ നന്മയും.'' സ്വന്തം ദൈവവിളിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന വേളയിൽ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ''ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ള അപരിമിതമായ ദാനങ്ങൾ തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കായും ആണെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതു വെളിവാക്കുന്ന നിരവധി സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാളാഗമക്കുറിപ്പുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനദായകരായ മനുഷ്യൻ മററുള്ളവർക്കും അതേ സമാധാനം നൽകുന്നു. അവ്ദീശോ മെത്രാന്റെ മാനസാന്തര സമയത്തെ ദൈവദാസന്റെ സമീപനം ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

അധികാരത്തോടുള്ള വിധേയത്വം തികഞ്ഞ ക്രൈസ്തവ വീക്ഷണത്തോടും ലക്ഷ്യബോധത്തോടുംകൂടി ചാവറയച്ചൻ പുലർത്തുന്നുണ്ട്. സഭാശ്രേഷ്ഠന്മാരെയും രാഷ്ട്രീയാധികാരികളെയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായി കാണാനും അവരെ ബഹുമാനിക്കാനും അദ്ദേഹം ഉത്സുകനായിരുന്നു. സഭാസേവനമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു മുഖ്യമൂല്യം.

ചില ചരിത്രവസ്തുതകൾ കലവറയില്ലാതെ ചാവറയച്ചൻ എഴുതുന്നത് സവിശേഷശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്നു. ഏതാനും ചിലർക്ക് മാനക്ഷയത്തിന് കാരണമായെങ്കിലും മററു പലരുടെയും നന്മയെ ഓർത്തു മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം അതു് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. സത്യത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും സഹജരുടെ നന്മയും ചാവറയച്ചന്റെ ചിന്തയിൽ ഒളിതൂകിയ പ്രകാശരേണുക്കളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ദൈവദാസന് എല്ലാമനുഷ്യരിലും ദൈവത്തെ കാണുവാനും ആത്മതുല്യം സ്നേഹിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു.

ദൈവസ്നേഹം സഹജസ്നേഹത്തിലൂടെ പ്രകാശിതമാകണമെന്നും, അതിനുള്ള ഉപാധികൾ സഹജരുടെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ സേവനമർപ്പിക്കുകയുമാണെന്ന് ചാവറയച്ചൻ വിശ്വസിച്ചു. പരസ്നേഹപ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ദിവസം വ്യർത്ഥതയുടെയും നഷ്ടബോധത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു.

കേരളത്തിൽ കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടതു് പണ്ഡിതനും ദീർഘവീക്ഷണചതുരനും സ്ഥിരോത്സാഹിയുമായിരുന്ന ചാവറയച്ചൻ തന്നെയാണ്. മാന്നാനത്തു് 1846-ൽ ഒരു പ്രസ്സ് സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനു് അദ്ദേഹം തുടക്കം കുറിച്ചു. അന്നു തുടങ്ങിയ മുദ്രണാലയ പ്രേഷിതത്വം സഭാംഗങ്ങൾ അഭംഗുരം തുടർന്നുപോരുന്നു. ദീപിക, കർമ്മെലകുസുമം, കുടുംബദീപം തുടങ്ങിയ പത്രമാസികകളിലൂടെയും കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭവക അച്ചടിശാലകളിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുന്ന സൽഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെയും ചാവറയച്ചൻ സമാരംഭിച്ച സമ്പർക്കമാദ്ധ്യമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വികസ്വരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു് ദൈവദാസൻ അനുഷ്ഠിച്ച ധീരമായ നേതൃത്വത്തിന്റെ ഗുണഫലങ്ങളാണു കേരളജനത ഇന്നാസ്വദിക്കുന്നതും, അനുഭവിക്കുന്നതും. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും മതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും അദ്ദേഹം ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധപതിച്ചു. ഒന്നേകാൽ ശതാബ്ദത്തിനു മുൻപു മാന്നാനത്തു് ഒരു സംസ്കൃതവിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ച ആ ക്രാന്തദർശി, എല്ലാ പള്ളികളിലും പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ തുടങ്ങണമെന്നു് നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. തന്റെ നിർദ്ദേശം പാലിക്കാത്ത ഇടവകദേവാലയങ്ങൾ അടച്ചിടുമെന്നുപോലും കല്പിച്ചതു് വൈജ്ഞാനിക മണ്ഡലത്തിൽ ഒരു വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വിത്തുപാകലായിരുന്നു.

ആതുരസേവനം ചാവറയച്ചന്റെ ജീവിതത്തിലെ അഭിന്നഭാഗമായിരുന്നു കൈനകരിയിൽ അദ്ദേഹം കൊളുത്തിവച്ച ദീപത്തിന്റെ ചിനപ്പുകൾ ആണ് ഇന്നു കേരളത്തിൽ ഉടനീളം സാന്ത്വനപ്രകാശമരുളി നില്ക്കുന്ന ആതുരസേവനത്തിന്റെ ദീപശിഖകൾ. 'ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുവിൻ' എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യവചനം എന്നും ചാവറയച്ചന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭാഷകളിൽ പാണ്ഡിത്യം നേടിയ വിശാരദൻ, പ്രസംഗകൻ, സാഹിത്യകാരൻ, മുദ്രണാലയ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ പ്രണേതാവു്, ഭരണനിപുണൻ തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ സവിശേഷപദങ്ങൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ഉപരി, ചാവറയച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വം പ്രഫുല്ലമാക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട ബഹുമതി അദ്ദേഹം ദൈവാനുഭൂതിയുററ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായി. ദൈവത്തിലേയ്ക്കു് മനുഷ്യരെ നയിച്ച ആദ്ധ്യാത്മിക മനുഷ്യനായി അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കാത്തിടത്തോളം കാലം ചാവറയച്ചന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ വ്യക്തിത്വം നാം മനസ്സിലാക്കി എന്നു പറയാനാവില്ല. ആദ്യന്തം അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായിരുന്നു.

ദൈവത്തെ സഹജർക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത പുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു. വിരിഞ്ഞു വികസിച്ച അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൈവികമായ വ്യക്തിത്വം എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധയും ബഹുമാനവും പിടിച്ചുപററി.

ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും വഴി വിലപ്പെട്ട സേവനങ്ങൾ കേരളത്തിനും കേരളീയർക്കും നൽകിയ ദൈവദാസൻ ചാവറ കുര്യാക്കോസേലിയാസച്ചൻെറ സമ്പൂർണ്ണ കൃതികൾ സി. എം. ഐ. സഭയുടെ 150–ാം വർഷ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകാശനം ചെയ്യാനിടയായതു് സമസ്തകേരളീയരുടെയും ഭാഗ്യമായിക്കരുതാം.

മൂന്നുഭാഗങ്ങളായി സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ സമാഹരിക്കണമെന്നാണു് നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു്. സി. എം. ഐ. സഭാസ്ഥാപനം, പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ, കേരളസഭാസേവനത്തിലെ പല സുപ്രധാനസംഭവങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ ഈടുററരേഖകളായ നാളാഗമങ്ങളും ചാവറയച്ചൻെറ കത്തുകളും ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങളായും ദൈവദാസൻെറ മുദ്രിതകൃതികൾ മൂന്നാംഭാഗമായും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും മുദ്രിതകൃതികളിൽ കാവ്യകൃതികളും ഗദ്യകൃതികളും ഉൾപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് അവയെ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നതു് കൂടുതൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു് പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഗദ്യകൃതികളിൽത്തന്നെ ചില ഭാഗങ്ങൾ നേരത്തേ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നവയല്ല. അവയെല്ലാം ചേർത്തു് ആദ്ധ്യാത്മികകൃതികൾ എന്നപേരിലും കാവ്യകൃതികൾ എല്ലാം സമാഹരിച്ചു് സാഹിത്യകൃതികൾ എന്നപേരിലും ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണു്.

ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തു ചാവറയച്ചനുള്ള ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിത്വവും മാഹാത്മ്യവും ഈ കൃതികളിലെല്ലാം തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ മാനസികപ്രാർത്ഥനയുടെ നിറകുടമാണു്. ആദ്ധ്യാത്മികാചാര്യൻ എന്നതോടൊപ്പം സഹൃദയനായ കവികൂടിയായിരുന്നു ചാവറയച്ചനെന്നു് പദ്യകൃതികളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ബോദ്ധ്യമാവാതിരിക്കുകയില്ല. ആത്മീയതയുടെ ഈ ദിവ്യസ്രോതസ്സിൽനിന്നു ആവോളം പാനംചെയ്യുവാൻ അനുവാചകർക്കെല്ലാം ഇടയാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥം ഞാൻ സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഫാ. തോമസ് അനിസീററസ് ഐക്കര

സി. എം. ഐ.

പ്രിയോർജനറാൾ.

പ്രിയോർജനറാൾ ഭവനം

എറണാകുളം, 11–5–1981.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

സി. എം. ഐ. സഭാസ്ഥാപനത്തിൻെറ 150 - ാം വഷ്ത്തിൽ ദൈവദാസനായ ചാവറ കര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻെറ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ പുന:പ്രകാശനം ചെയ്യണമെന്നകാര്യം സി. എം. ഐ. സഭയുടെ ഉന്നതാധികാരകമ്മിററി തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. നാളാഗമം, കത്തുകൾ, ഗദ്യകൃതികൾ, പദ്യകൃതികൾ എന്നിവ വിവിധ വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം കമ്മിററികൾ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫാ. ഇസഡ് എം. മൂഴൂർ കൺവീനറും ഫാ. ജെ. ററി. മുട്ടത്ത്, ഫാ. കാസ്മിർ എന്നിവർ കമ്മിററിയംഗങ്ങളായുമുള്ള ഒരു സമിതിയാണ് ഗദ്യകൃതികളും പദ്യകൃതികളും പുന:പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിന് നിയുക്തമായത്. മേല്പറഞ്ഞവരോടൊപ്പം അനുഗൃഹീതസാഹിത്യകാരന്മാരായ പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ, വർഗീസ് കാഞ്ഞിരത്തുങ്കൽ, ഫാ. ഡൊമിഷ്യൻ മാണിക്കത്താൻ എന്നിവരും സ്തുത്യർഹമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ലഘുവിവരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയത് ഡോ. ലൂക്കാസ് വിത്തുവട്ടിക്കലാണ്. ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന ബ. പ്ലാസിഡച്ചനെ പദ്യകൃതികൾ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉൽകൃഷ്ടമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുരസ്കരിച്ച് ചില തിരുത്തലുകൾ വരുത്തുകയുമുണ്ടായി.

പഴയ മലയാളത്തിൽ ദീർഘാക്ഷരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല പകരം ഹ്രസ്വമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. പുതിയ പതിപ്പ് ദീർഘാക്ഷരം വേണ്ടിടത്ത് ദീർഘാക്ഷരം ചേർത്തും പ്രസാധകരുടെ അനവധാനതകൊണ്ടു ഭവിച്ച അക്ഷരപ്പിഴകൾ വൃത്തഭംഗം എന്നിവ തിരുത്തിയും ആണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഗദ്യകൃതികളിൽ ധ്യാനസല്ലാപം ഒഴിച്ചുള്ള ലഘുധ്യാനങ്ങൾ മുൻപു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവയല്ല. അവ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി പകർത്തിയെഴുതിയേൽപ്പിച്ചത് ബ. ആൻസലം അച്ചനാണ്. അവയിൽ കാര്യമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയിട്ടില്ല.

കൺവീനർ.

ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ

ആമുഖം

കയ്യെഴുത്തുപ്രതി

നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കൈയ്യെഴുത്തു പ്രതിക്ക് 60 പേജുകളുണ്ട്. (17x13cm) ചാവറയച്ചന്റെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിലുള്ള മൂലപ്രതിതന്നെയാണിത്. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഈ കൃതിക്ക് പ്രത്യേക പേരൊന്നും കൊടുക്കുന്നില്ല. ധ്യാന സല്ലാപങ്ങൾ എന്ന പേര് 1939–ൽ ഈ കൃതി ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ പ്രസാദകൻ ഉള്ളടക്കം വിലയിരുത്തി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

എഴുതിയ കാലം

കൃതിയുടെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ നിന്നും ഇതെഴുതിയ കാലം നമുക്ക് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു ഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു. ഈ 68–ാം കാലം തിരുസ്സഭയുടെ വിജയത്തിന്റെ കൊല്ലമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത് 1868–ൽ ഈ കൃതിയുടെ പ്രധാന ഭാഗം എഴുതി.

ഉള്ളടക്കം

ഈ കൃതി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളാണ്. ഈശോയോടും തന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടും ത്രേസ്യാപുണ്യവതിയോടും മററും ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്യുന്ന സ്നേഹസംഭാഷണമാണ് ഈ കൃതിയുടെ ഓരോ പേജും.

ദൈവത്തെ, 'അപ്പാ' 'എന്റെ അപ്പാ', എന്നിങ്ങനെ ചാവറയച്ചൻ, തന്റെ ഈ കൃതിയിൽ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ

ഉയരപ്പെട്ട പുണ്യത്തിനും വലിയ ധ്യാനത്തിനും എനിക്കു യോഗ്യതയില്ല. അതെന്ത്യെ, മഹാപാപി. ഇതിനാൽ ആത്മം അശ്ശുദ്ധമായി, തെളിവില്ലാത്തതായി, വെടിപ്പ്, അടക്കം ഈ പുണ്യങ്ങളില്ലായ്കയാൽ ധ്യാനാശ്രുപി കിട്ടുവാനും പുണ്യസാംഗോ പാംഗത്തിന് യോഗ്യനല്ല എന്ന നിരൂപണം; അമ്മയുടെ വചനം പോലെ നിഗളം എന്ന് തിരിയുകയും ചെയ്യും. അതെന്ത്യെ, എന്നാൽ ദൈവം ചെയ്യിച്ചതൊക്കെയും എന്റെ വശമേ, ഇത്രടം നീ വന്നതു് എങ്ങനെ, വീട്ടിൽ നിന്നാരുവിളിച്ച്? പട്ടത്തിന് എങ്ങനെ കേറി, കൊവേന്തയിൽ എങ്ങനെ കൂടി, സഭ എങ്ങനെ കിട്ടി, പ്രിയോരെന്നാരു വിളിച്ച്, ഇവിടെ എങ്ങനെ വന്നു? ഇതൊന്നിന് നിന്നെ കൊള്ളാമോ? ഇല്ലയില്ല, നിശ്ചയം. അപ്പഴോ തിരുമനസ്സ നടക്കും. നടത്തും. ഇതിന് തിരുമനസ്സില്ലെന്ന് പറഞ്ഞോ?, വിരുന്നിന്റെ കുപ്പായമില്ലാതെ മേശസ്സിരുന്ന ഭിക്ഷക്കാരനെ എന്ത്യെ കാലും കയ്യും കെട്ടി ഇരുട്ടിലിട്ടു? ഇവന് രാജവിരുന്നിനു കൂടുവാൻതക്ക കുപ്പായമുണ്ടോ? ആയതു് നിരുപിച്ചോ, പെരുവഴിയിൽ നിന്നിരുന്നതല്ല പിന്നെയോ വിളിച്ചുവരുത്തിയവരോട് കുപ്പായമില്ലല്ലോ എന്നവൻ ഒരു വചനം പറഞ്ഞെങ്കിൽ അപ്പോഠ കിട്ടിയേനെ, അതിനെയും കൊടുപ്പാൻ ഇല്ലാത്തയാളല്ല വിളിച്ചതു്. ഇതിനാൽ എങ്ങനെയിരുന്നാലും മതി എന്നവൻ നിരൂപിച്ചതിനാൽതള്ളി. ആയ്തിൻവണ്ണം ഇത്രടം നിന്നെവരുത്തിച്ച ആളിനോടു നീയും ചോദിച്ചാൽ നിനക്കും ഈ വരം കിട്ടും നിശ്ചയം.

ദൈവത്തിനു സ്തുതി. ശുദ്ധ ദേവമാതാവിനു കൊണ്ടാട്ടം[1]

എത്രയും വലിയ അയോഗ്യനെങ്കിലും ശു. അമ്മത്രേസ്യായുടെ മകൻ ഞാനും ആകുവാൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. കമ്മെലെ അമ്മ ചേർത്തു. അമ്മത്രേസ്യാ തന്റെ മക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെയും ചേർത്തു വല്ലോ. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അമ്മയോട്ട് മക്കഠ ചോദിച്ചാൽ പ്രിയമുള്ള തള്ള അവരുടെ കയ്യിൽ ഇല്ലാത്തതായാലും ചോദിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു് എങ്കിൽ മക്കഠക്കു വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കും എന്ന് വരുമ്പോഠ

1. കൊണ്ടാട്ടം-വന്ദനം

മാംസതള്ളമാരെക്കാൾ അധികമായിട്ട് തന്റെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഈ അമ്മത്രേസ്യാ താൻ എല്ലാവരെ അധികമായിട്ടു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ ധ്യാനത്തിന്റെ ഗുരുനാഥ എന്നുള്ള നാമവും ധരിച്ച്, ശേഷംപേരെ പഠിപ്പിപ്പാനായിട്ടു ഉൾക്കോട്ട എന്ന് പേരുവിളിച്ച ഏഴ കോട്ടയായിട്ടു വിഭാഗിച്ച ഈ ഏഴ സ്ഥാനപദവികളായിട്ടും അതിൽ കരേറുവാനുള്ള വഴികളും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.[1] എന്നുള്ളതു് തന്നെ ഇതു് തന്റെ മക്കളെ പഠിപ്പിപ്പാനായിരിക്കുന്നു, എന്നതിനാൽ ഞാൻ ഒരധിക അപേക്ഷ ഈ അമ്മയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു, ഈ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പേച്ച്[2] ഇനിക്കറിവാൻ വഹിയായ്കയാൽ ഒന്നുകിൽ ഈ പേച്ചിനെ പഠിപ്പിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ വായിക്കാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചൊല്ലിത്തന്ന് പഠിപ്പിക്കണം.

1-ാമതു് ധ്യാനം

ധ്യാനം എന്നതു് ദൈവത്തോടുള്ള സംസാരമാകുന്നു. സ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോടു ചേൎന്നു തന്നോടൊന്നിച്ചിരുന്ന്, സ്നേഹിതന്മാരോട്ട് ഒന്നിച്ചുള്ള സംഭാഷണം എന്നപോലെ ആത്മമണവാളനായ ഈശോമ്ശിഹായോടൊന്നിച്ചിരുന്ന് സംസാരിക്കയെത്രേ, ഇതിന്റെ പ്രവൃത്തി. ഇതിനാൽ നിന്റെ തണുപ്പിന്റെ കാലമെന്ന് നീ പേരുവിളിച്ചിരുന്ന തുടക്കകാലങ്ങളിൽ ലോകസംസാരത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കയാൽ ദൈവത്തോടു സംസാരിപ്പാനായിട്ടു ധ്യാനിക്കുന്നതു് ഒരധികമായ തുനിവാകുന്നു[3] എന്നും നിരൂപിച്ച് ധ്യാനത്തിൽ നിന്നും അകന്നിരുന്നു എന്നും നിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചു കണ്ടു. എന്നതിനാൽ എന്റെ അമ്മെ ഇതു് ശരിതന്നെ, അതെന്ത്യേ, ധ്യാനം ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചിരുന്നുള്ള സംസാരമാകുന്നുവെന്ന് വരുമ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിതനോടുള്ള സംസാരംപോലെ ആകുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹിതന്മാരുതമ്മിൽ ഒന്നിച്ചിരുന്നാൽ വേർതിരിയുംവരെയും നാവ് അടങ്ങാതെ സംസാരിക്കും. ഇതു കണ്ടുവരുന്ന കാര്യം തന്നെ. ഇതിനിടയിൽ അവൎക്കു സംസാരത്തിന്ന് വകയില്ലാഞ്ഞിട്ടു മിണ്ടടങ്ങിയിരുന്നുവെന്നും വരികയില്ല. അപ്പഴോ, സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ അയാളിനോടു സംസാരിപ്പാൻ വകയുണ്ടാകും; ഈ സംസാരം ഒരുത്തൻ പഠിപ്പിക്കയും വേണ്ട. പേച്ചറിയാത്തവരും തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടായാൽ തമ്മിൽ പറയുകയും തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പേച്ചറിയുന്ന മററവനോടു സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കായിലും പേച്ച

---

1. അമ്മത്രേസ്യ രചിച്ച Interior Castle (ആഭ്യന്തരഹർമ്മ്യം) എന്ന മിസ്റ്റിക്ക് കവിതാഗ്രന്ഥത്തെയാണ് പരാമർശിക്കുന്നതു്.

2. പേച്ച്-ഭാഷണം

3. തുനിവ്-ഉദ്യമം

റിയാത്ത സ്നേഹിതനോട സംസാരിപ്പാനത്രെയിഷ്ടം. ഒന്നും ഉരിയാടാതെ ഇരിക്കുന്ന എങ്കിലും സ്നേഹിതൻെറ ചേരെയിരിക്കുന്നതു് തന്നെ തൃപ്തിയാകയും ചെയ്യും, എന്നു് വരുമ്പോഠ എൻെറ അമ്മേ ഞാനും ഈശോമിശിഹായെ പട്ടാങ്ങയായിട്ട സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇനിക്ക ധ്യാനത്താൽ തന്നോട സംസാരിപ്പാൻ വകയുണ്ടാകും അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിപ്പാൻ പാടില്ലെങ്കിലും അരികെയിരിക്കുന്നതിനാൽ തൃപ്തിയായിരിക്കുമല്ലോ. ആയതിനാൽ ഈ സ്നേഹം ഇനിക്കുമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ നിനക്ക ചൊല്ലിത്തരുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട കുറഞ്ഞിരിക്കും. അതെന്ത്യ, വേഗം ഞാൻ പഠിക്കും ഈ സംസാരം. ആയതിനാൽ ഈ സ്നേഹം ഇനിക്ക തരുവിക്കണം. അപ്പോഠ ധ്യാനവും പഠിക്കും. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ സ്നേഹിതനോട സംസാരിപ്പാൻ ഒരുത്തരേയും പഠിപ്പിക്കേണ്ട. പിന്നയോ ആ സ്നേഹം തന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലൊ. എന്നതിനാൽ ഈ സ്നേഹത്താൽ സംസാരിപ്പാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യും, അപ്പഴൊ, അമ്മേ! നിൻെറ പക്കലില്ലാത്തതായാലും മകനായ ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഉള്ളടത്തു് നിന്നു് ചോദിച്ചു മേടിച്ചെങ്കിലും തരുവാൻ ഞെരുങ്ങുന്ന നിൻെറ ഉപവി, നിന്നിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ ഗുണം ചോദിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന അഗതിയായ മകനു് തരാതെയിരിക്കുമോ; നിൻെറ മേലുള്ള ഈ പ്രിയത്തെപ്രതി നിൻെറ മക്കാഠക്ക സമ്മാനിപ്പാൻ സന്തോഷമായിരിക്കുന്ന നിൻെറ പ്രിയ മണവാളനോട ഈ അഗതിയായ മകൻെറ അപേക്ഷപ്രകാരം കേഠപ്പിച്ചാൽ മണവാളനിൽ നിന്നകന്നിരുന്ന കാലത്തിൽ ചോദിക്കുന്നതൊക്കെയും തന്നിരുന്ന മണവാളൻ ഇപ്പോഠ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് മണവറയിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സമയം യാചിക്കുന്നതു് കിട്ടുമോ എന്നിനിക്ക സംശയിപ്പാനുണ്ടോ? അന്യക്കുവേണ്ടി പലതും അപേക്ഷിച്ചു് സഹായിക്കുന്ന നീ പാപിയെങ്കിലും മകൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചാൽ നീ കൂട്ടാക്കാതെയിരിക്കും എന്നെനിക്ക വിചാരിക്കാമോ? ആയതും ഒരുനാളും വഹിയായല്ലോ. ആയതിനാൽ അമ്മേ! ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെ നീ പഠിപ്പിക്ക.

1 — ാം പങ്കായിട്ടു്

ധ്യാനിപ്പാൻ, ദൈവസ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോട ചേൎന്നിരിക്കേണ്ടതിന്നാവശ്യം ആയിരിക്കയിൽ, പാപം ഉള്ള ഹൃദയത്തോട ദൈവം ചേരാത്തതാകയാൽ, പാപപ്പൊറുതി അപേക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ട ഈ ഒന്നാമത്തെ ദിവസത്തിൽ ഈ എൻെറ രക്ഷിതാവായിരിക്കുന്നതിൻെറ പ്രിയ മണവാളൻ ഈശോമ്ശിഹായുടെ പക്കൽ ഞാൻ അണവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കയാൽ എൻെറ അമ്മേ! നീ

റിയാത്ത സ്നേഹിതനോട്ട സംസാരിപ്പാനത്രെയിഷ്ടം. ഒന്നും ഉരിയാടാതെ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിലും സ്നേഹിതൻെറ ചേരെയിരിക്കുന്നത്തു് തന്നെ തൃപ്തിയാകയും ചെയ്യും, എന്നു് വരുമ്പോൾ എൻെറ അമ്മേ ഞാനും ഈശോമിശിഹായെ പട്ടാങ്ങയായിട്ട സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇനിക്കു ധ്യാനത്താൽ തന്നോട്ട സംസാരിപ്പാൻ വകയുണ്ടാകും അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിപ്പാൻ പാടില്ലെങ്കിലും അരികെയിരിക്കുന്നതിനാൽ തൃപ്തിയായിരിക്കുമല്ലോ. ആയതിനാൽ ഈ സ്നേഹം ഇനിക്കുമുണ്ടാകുമെങ്കിൽ നിനക്കു ചൊല്ലിത്തരുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട കുറഞ്ഞിരിക്കും. അതെന്ത്യെ, വേഗം ഞാൻ പഠിക്കും ഈ സംസാരം. ആയതിനാൽ ഈ സ്നേഹം ഇനിക്കു തരുവിക്കണം. അപ്പോൾ ധ്യാനവും പഠിക്കും. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ സ്നേഹിതനോട്ട സംസാരിപ്പാൻ ഒരുത്തരേയും പഠിപ്പിക്കേണ്ട. പിന്നയോ ആ സ്നേഹം തന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലൊ. എന്നതിനാൽ ഈ സ്നേഹത്താൽ സംസാരിപ്പാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്യും, അപ്പഴൊ, അമ്മേ! നിൻെറ പക്കലില്ലാത്തതായാലും മകനായ ഞാൻ ചോദിച്ചാൽ ഉള്ളടത്തു് നിന്നു് ചോദിച്ചു മേടിച്ചെങ്കിലും തരുവാൻ ഞെരുങ്ങുന്ന നിൻെറ ഉപവി, നിന്നിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ ഗുണം ചോദിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന അഗതിയായ മകനു് തരാതെയിരിക്കുമോ; നിൻെറ മേലുള്ള ഈ പ്രിയത്തെപ്രതി നിൻെറ മക്കളെ സമ്മാനിപ്പാൻ സന്തോഷമായിരിക്കുന്ന നിൻെറ പ്രിയ മണവാളനോട്ട ഈ അഗതിയായ മകൻെറ അപേക്ഷപ്രകാരം കേൾപ്പിച്ചാൽ മണവാളനിൽ നിന്നകന്നിരുന്ന കാലത്തിൽ ചോദിക്കുന്നതൊക്കെയും തന്നിരുന്ന മണവാളൻ ഇപ്പോൾ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് മണവറയിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സമയം യാചിക്കുന്നതു് കിട്ടുമോ എന്നിനിക്കു സംശയിപ്പാനുണ്ടോ? അന്യർക്കുവേണ്ടി പലതും അപേക്ഷിച്ചു് സഹായിക്കുന്ന നീ പാപിയെങ്കിലും മകൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചാൽ നീ കൂട്ടാക്കാതെയിരിക്കും എന്നെനിക്കു വിചാരിക്കാമോ? ആയതും ഒരുനാളും വഹിയായല്ലോ. ആയതിനാൽ അമ്മേ! ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെ നീ പഠിപ്പിക്ക.

1 —ാം പങ്കായിട്ടു്

ധ്യാനിപ്പാൻ, ദൈവസ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തോട്ട ചേർന്നിരിക്കേണ്ടതിന്നാവശ്യം ആയിരിക്കയിൽ, പാപം ഉള്ള ഹൃദയത്തോട്ട ദൈവം ചേരാത്തതാകയാൽ, പാപപ്പൊറുതി അപേക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ട ഈ ഒന്നാമത്തെ ദിവസത്തിൽ ഈ എൻെറ രക്ഷിതാവായിരിക്കുന്നതിൻെറ പ്രിയ മണവാളൻ ഈശോമ്ശിഹായുടെ പക്കൽ ഞാൻ അണവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കയാൽ എൻെറ അമ്മേ! നീ

കൂടെയിനിക്കു് സഹായവും തുണയുമായിരിപ്പാൻ ആയി മുൻകൂട്ടി നിന്റെ പ്രിയ മണവാളന്റെ മുറിയിൽ നീ കടന്നു് തന്റെ കരുണയുടെ തൃക്കണ്ണുകളെ എന്റെ മേൽ തിരിപ്പിക്കേണമേ! ഇതിനായിട്ടു പാപികളുടെ സങ്കേതവും അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അമ്മയുമായിരിക്കുന്ന ദേവമാതാവിന്റെയും നിന്റേയും നിന്റെ മക്കളായ ഞങ്ങൾ ഒക്കയുടേയും മദ്ധ്യസ്ഥനായ മാർ യൗസേപ്പിതാവിന്റെയും തുണയും സഹായവും നീ പ്രാർത്ഥിക്കേണമേ! ഞാൻ ഇതാ എന്റെ പാപത്തിന്മേൽ മനസ്താപപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ആത്മിന്റെ മുഴുവനായ പൊറുതിയും സമാധാനവും കിട്ടുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടെ എന്റെ അപ്പന്റെ തിരുമുമ്പിൽ വരുന്നു. ധ്യാനമുറിയിൽ ഇതാ എന്റെ മനോഗുണ അപ്പൻ ഈശോമിശിഹാ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിൽ മനോഗുണത്തിന്റെ അമ്മയും ഇടത്തു ഭാഗത്തിൽ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യൗസേപ്പുപിതാവും എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അമ്മത്രേസ്യാ തന്റെ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രത്യേകം പാപിയായ എനിക്കുവേണ്ടിയും അനുഗ്രഹം അപേക്ഷിപ്പാനുമായിട്ടു് ഇവരുടെ അരികിൽ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പാപപ്പെരുപ്പത്തിനു തക്ക തേററം എനിക്കില്ലായ്കയാലും എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നെ തുണച്ചു വരുന്ന മറിയമഗ്ദലയിത്തമ്മ, എജിപ്തുമറിയം, മർഗ്ഗരീത്തകൊർത്തോൻ എന്ന ഈ അമ്മമാരുടെ തേററവും[1] പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും എനിക്കുള്ളതായി ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു് ഇതാ എന്റെ അപ്പന്റെ പക്കലോട്ടു ഞാൻ പുറപ്പെടുന്നു. ആ! എത്ര നാളായി ഞാൻ എന്റെ അപ്പന്റെ തിരുമുഖം കണ്ടിട്ടു്. ആ എളിയ മകനെപ്പോലെ എന്റെ അപ്പൻ എനിക്കു തന്നിരുന്ന സമ്പത്തുകളൊക്കെയും ധൂളിച്ചു[2] കളഞ്ഞു് അധർമ്മക്കാരനു് വേലചെയ്തു് അവന്റെ പോക്കുകളെ മേയിച്ചു നടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ തീൻകൂടെയും തൃപ്തിയായി കിട്ടാതെ പഞ്ഞത്താൽ മെലിഞ്ഞു. എന്റെ അപ്പൻ തന്നിരുന്ന ആ നല്ല വസ്ത്രങ്ങളൊക്കെയും കളഞ്ഞു് നാണം മറപ്പാൻ കൂടെയും പാടില്ലായ്കയാൽ കില്ലത്തുണിയും[3] ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഈ വേഷത്തോടുകൂടെത്തന്നെ ഞാൻ ചെല്ലട്ടെ. അതെന്ത്യേ, ഇനി താമസിച്ചാൽ ചത്തുപോകുമല്ലോ. ഇതിനാൽ എന്റെ കാട്ടുവടിയും തൊപ്പിപ്പാളയും ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടിതാ നടക്കുന്നു.

ഓ, എന്റെ ആത്മാവേ! എത്രയോ വേലക്കാർ നിന്റെ അപ്പന്റെ തിരുമുൻപിൽ സംപൂർത്തിയാൽ തെളിഞ്ഞു നടക്കുന്നു, അവരെ ഓർക്കുമ്പോൾ നീ എന്ത്യേ ക്ലേശിക്കുന്നു. ഈ അപ്പൻ എത്ര

---

1. തേററം–മനസ്താപം (പശ്ചാത്താപം) 2. ധൂളിച്ചു് –ധൂർത്തടിച്ചു് (പൊടിയാക്കി) പോക്കു് – പന്നി ധൂർത്തപുത്രന്റെ ഉപമയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. 3. കില്ലത്തുണി–കീറപ്പഴന്തുണി.

യും അനുഗ്രഹമുള്ളവനാകയാൽ ഈ നിന്റെ നന്ദികേടുകളൊക്കെയും മറന്നുകളയും. മുൻപിലത്തെ നിന്റെ പുത്രസ്ഥാനത്തിൽ വെയ്ക്കയും ചെയ്യും. ആ! നീ നോക്കുക, നിന്റെ അപ്പന്റെ അരമനയും മററു മാളികകളും പൊക്കമുള്ള മതിലുകളും കാണുന്നില്ലയോ? ഈ പുറത്തുള്ള അലങ്കാരങ്ങളും മഹിമകളും ഈവണ്ണമായിരിക്കുമ്പോൾ അകത്തുള്ള മഹിമസന്തോഷങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും! ആ! നേരുതന്നെ എന്റെ ആത്മാവേ! ഇത്രവലിയ മതിൽക്കുപുറത്തു്കിടന്നു് ഞാൻ നിലവിളിച്ചാൽ ആരു കേൾക്കും. ഈ വലിയ പൂട്ടും വാതിലും ആരു തുറന്നു തരും? ഇങ്ങനെ വാച്ചവരും തുറന്നു തന്നാൽ ഈ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായ നീ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ആരവിടെ അറിവിക്കും? ഇങ്ങനെ അറിവിച്ചാലും കോപിച്ചുകൊള്ളുന്നതല്ലാതെ എന്നെ നോക്കുമോ? അങ്ങേ അരികിലോട്ടു അനുവാദംകൂടാതെ നിനക്കടുക്കാമോ? അങ്ങേ അരികിലോട്ടു അനുവാദം കൂടാതെ നിനക്കടുക്കാമോ? നിന്റെ ഈ ഭാഷയും[1] കോലവും കാൺകയും നിന്റെ ദുർമ്മണം വീശുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ശുശ്രൂഷികൾ കൂടെയും അറച്ചുപേക്ഷിപ്പാൻ യോഗ്യമായിരിക്കയിൽ ഈ മഹാവലിപ്പത്തിൻ തിരുമുൻപിൽ എങ്ങനെ നീ അടുത്തു് പൊറുതി അപേക്ഷിക്കും! ആ! ഇതൊക്കെയും നേരുതന്നെ. എന്നാലും എന്റെ അപ്പൻ എത്രയും അനുഗ്രഹം ഉള്ളവനും പട്ടാങ്ങയായ ഉപവിയും, താൻസ്നേഹം എന്നത്രെ തന്റെ നാമവും ആകുന്നു. ഇതിനാലെ നാം ഭയപ്പെടുകയും വേണ്ട.

ഇതാ നീ സൂക്ഷിച്ചു എഴുന്നേൽക്കുക, ഇതാ ഒരു ഇളക്കം കാണുന്നില്ലയോ! ഓ ഹൊ! ഇതാ വാതിലുകളെ ധാരാളമായി തുറക്കുന്നു. അയ്യോ! ഇതാ എന്റെ അപ്പൻതന്നെ എഴുന്നെള്ളി വരുന്നു. അയ്യോ! ഞാൻ ഈ വേഷത്തോടെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു. ഇപ്പോൾ എന്റെ അപ്പൻ വന്നു എന്നെ പിടിച്ചു് തഴുകും. അയ്യോ! ഇതു വേണ്ട, എന്നെ തൊടുവാൻ യോഗ്യമുള്ളവൻ ഞാൻ അല്ലല്ലോ. ഇതിനാലെ ഞാൻ തന്റെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ സാഷ്ടാംഗം വീഴട്ടെ.

അയ്യോ! എന്റെ അപ്പാ ആകാശത്തിലും നിന്റെ തിരുമുമ്പിലും ഞാൻ പിഴച്ചു ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്ന ഈ മഹിമപ്പേരിനു അടിയൻ യോഗ്യനല്ല. നിന്റെ വേലക്കാരിൽ ഒരുത്തനായിട്ടു് കൈക്കൊണ്ടാൽ ഇനിക്കു എത്രയോ ഭാഗ്യം, എത്രയോ മഹിമ. എന്നാലും എന്റെ അപ്പാ, ഈ പേരുകൊണ്ടല്ലാതെ നിന്നെ ഇനിക്കു വിളിപ്പാൻ എന്റെ ഹൃദയം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. നീയും ഈവണ്ണം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആയ്തനാൽ മനോഗുണമുള്ള എന്റെ അപ്പാ, എന്റെ ദുഷ്ടതയാലും നന്ദിഹീനതയാലും നിന്നോടു ഞാൻ ചെയ്ത കുററങ്ങളൊക്കെയും എന്നോടു നീ പൊറുക്കേണമെ!

---

1. ഭാഷ—പ്രകൃതം (Form)

തേററപ്രകരണം

ആ പ്രിയമുള്ള അപ്പാ! നീ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്ന ഈ കസേരയുടെ പുറകിൽ അടിയൻ മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കയാൽ ഇനിക്കുവേണ്ടി ആണികളാൽ കിഴിയ്യപ്പെട്ട,[1] വരളാതെ[2] വച്ചിരിക്കുന്ന ഈ തൃപ്പാദങ്ങളെ ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കയാൽ എൻെറ അമ്മ മഗ്ദലേത്തായോടു നീ കല്പിച്ചപോലെയും അമ്മ എ. മറിയത്തിന്നു പള്ളിവാതിൽ തുറന്നപോലെയും, മറിയ കൊത്തോനായോട്ട് കുരിശിൽ നിൻെറ രൂപത്തിൽ വാ തുറന്നു അരുളിചെയ്തതിൻവണ്ണവും ഇന്നടിയനോട്ട് അരുളിചെയ്യാതെ, ഈ തൃപ്പാദച്ചുവട്ടിൽനിന്നടിയൻ വാങ്ങുകയില്ല. പിതാവു യാക്കോബു്, മാലാഖായോട്ട് ചൊല്ലിയതിൻവണ്ണം ഞാനും ഈ പാദം വിടുകയില്ല. ആ, എൻെറ അമ്മമാരെ! നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിപ്പിൻ. ആ, എൻെറ അമ്മ. ശു. ഈശോയുടെ ത്രേസ്യായെ! നിൻെറ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ നീ ദർശിച്ച രൂപത്തിൻമുൻപിൽ നീ പ്രാർത്ഥിച്ചതിനൊത്തു് ഇനിക്കായിക്കൊണ്ടു് നീയും അപേക്ഷിച്ച് ആ മനോഗുണം തരുവിക്കേണമെ! എത്രയും ശുദ്ധമുള്ള വ്യാകുലമാതാവെ! നിൻെറ ഏററിക്കപ്പെട്ട[3] വ്യാകുലത്തിനു കാരണമായ എൻെറ പാപങ്ങൾക്കു പൊറുതി ഇനിക്കുവേണ്ടി നീ അപേക്ഷിച്ചു തരുവിക്കണമേ! അയ്യോ! എത്ര ഊഴം നീ എന്നോടു ക്ഷമിച്ചു. എൻെറ അമ്മയുടെ കയ്യിൽനിന്നു് പൈതൽ പ്രായത്തിൽതന്നെ നീ എന്നെ കൈക്കൊണ്ടല്ലൊ. തെററുകളെ കണ്ടാറെ വീണ്ടും ലോകത്തിൽനിന്നു് എന്നെ വലിച്ചല്ലോ. ആയതിനാലെയും ഞാൻ ദുഷ്ടതയിൽനിന്നു് വാങ്ങു[4] നില്ലെന്നു് കണ്ടാറെ, ആകമാനം നിൻെറ ഉത്തരീയക്കൂട്ടത്തിനു് നീ ചേർത്തുവല്ലോ. ഇനിയും ഞാൻ മുഴുവനായിട്ടു നിൻെറ മക്കൾക്കടുത്ത ജീവിതം തുടങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ എത്രയോ നിർഭാഗ്യക്കാരനായിപ്പോകും. ആയതിനാൽ മനോഗുണമുള്ള അമ്മേ, ഇനി നാളെയെന്നു് ഞാൻ പറയാതെ ഇപ്പോൾ തന്നെ മുഴുവനും നിനക്കുള്ളവനാകുവാൻ എൻെറ ശക്തിയൊക്കെയോടുകൂടെ ഉറച്ചു, ഈ നിൻെറ പുത്രൻെറ തൃപ്പാദം പിടിച്ചിരിക്കയാൽ ഇനിക്കായിക്കൊണ്ടു നിൻെറ ദയയുള്ള അപേക്ഷയെ അണച്ച് എൻെറ പാപങ്ങൾ ഒക്കെയിൽനിന്നുള്ള മുഴുവനായ പൊറുതിയും വെറുപ്പും ഇനിക്കു തരുവിച്ചു മേലാൽ പുണ്യസാംഗോപാംഗ[5] ത്തിൽ നിലനിൽപ്പും തരുവിക്കേണമെ.

---

1. കിഴിയപ്പെട്ട— തുളയ്ക്കപ്പെട്ട. 2. വരളാതെ — ഉണങ്ങാതെ.
3. ഏററിക്കപ്പെട്ട—വർദ്ധിച്ച. 4. വാങ്ങുക—പിന്മാറുക
5. സാംഗോപാംഗം — പരിപൂർണ്ണത

ആ എന്റെ അനുഗ്രഹമുള്ള അപ്പാ! ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകളെ പൊക്കി നിന്റെ തിരുമുഖത്തിൽ സൂക്ഷിപ്പാൻ വശമാകുന്നില്ലല്ലോ. കർത്താവേ! നിന്റെ തിരുത്തലയെ ഞാൻ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇതിൽ വച്ചു തറച്ചിരിക്കുന്ന മുള്ളുകൾ എങ്ങനെയോ നിന്റെ തലയെ തുളച്ചു കടക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയും എന്റെ നിഗളം മുതലായ നിരൂപണ[1]കളാൽ എത്രയോ ഊഴം നിന്റെ തിരുശിരസ്സിനെ ഞാൻ നൊമ്പരപ്പെടുത്തി. അയ്യോ! ഈ മുൾക്കെട്ടിനെ എന്റെ തലയിൽ നീ വയ്ക്കേണമെ. ഇനി മരണപര്യന്തം എപ്പഴും ഇതിനെ ഞാൻ ഓർത്തു ദുഃഖിപ്പാനും. ഓർമ്മയാലെതന്നെ നിനക്കിഷ്ടമില്ലാത്ത യാതൊരു വിചാരവും എന്റെ തലയിൽ കേറാതിരിക്കട്ടെ.

അയ്യോ! എന്റെ അപ്പാ, നിന്റെ തിരുമുഖം എത്രയും അഴകുള്ളതു് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല മുഖങ്ങളിൽ അഴകുള്ളതും മനുഷ്യമക്കളിൽ അഴകുള്ളവനെ എന്നു് എന്റെ പിതാവു് ദാവീദു് പാടുന്നതിനെയും ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. ദുഃഖമുള്ളവർ, ഈ തിരുമുഖം കണ്ടാൽ സന്തോഷമായി പകരപ്പെടുമെന്നും ആയതു പലക്കും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. ആകിലും എന്റെ മനോഗുണമുള്ള നല്ല അപ്പാ! ഈ മുഖം ഇനിക്കിപ്പോൾ എത്രയും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും കർത്താവേ! നീയിപ്പോൾ ഇതിനെ പകർത്തിയിട്ടില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ മുഖം അരിശമുഖമായിട്ടു[2] പകരുന്ന നേരത്തിൽ ഞാൻ ഭയന്നു് നോക്കാതിരുന്നാലും നിന്റെ നരകചണ്ടികളായ ദുഷ്ടർ എന്നെക്കൊണ്ടു പരിഹസിച്ചു നോക്കി നില്ക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ തിരുമുഖത്തു നോക്കുവാൻ ഞാൻ കുറെ ലജ്ജിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നുവെങ്കിലും നീയിനിക്കു കരുത്ത മുഖമായി കാണിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതിനാൽ അപ്പാ എന്റെ കണ്ണു പൊക്കട്ടെ. ഞാൻ എന്റെ നന്ദിയില്ലാത്ത കണ്ണിനെ, എന്നെ പാർത്തു വിളിക്കുന്ന മനോഗുണമുള്ള മുഖത്തോട്ടുയർത്തട്ടെ. എന്റെ പോളകളേ, നിങ്ങൾ നീങ്ങുവിൻ എന്റെ മിഴികളിൽ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന വെള്ളങ്ങളേ നിങ്ങളെ ഉരുവാക്കിയ മണ്ണിലോട്ടു വീഴുവിൻ.

ആ! അയ്യോ! എന്റെ അപ്പന്റെ മുഖത്തെ ഇങ്ങനെ വിരൂപമാക്കിയതു് ഞാൻ തന്നെയല്ലയോ, ഓ! ദുഷ്ടശരീരമേ, നിന്റെ സൃഷ്ടിതാവിന്റെ തിരുമുഖത്തെ ഇങ്ങനെയാക്കുവാൻ തക്ക ധൈര്യം നിനക്കുണ്ടായതു് അതിശയിപ്പാൻ തക്കതുതന്നെ. നിനക്കയ്യോ സൗന്ദര്യമായിട്ടു മററുചില മുഖങ്ങളിന്മേൽ തോന്നിയിരുന്നതിനാൽ ഇതാ, ഈ തിരുമുഖം സൂക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം തന്റെ തല

1. നിരൂപണ — വിചാരം
2. അരിശമുഖം — കോപഭാവം കലർന്ന മുഖം

മുടികളാലും പിണഞ്ഞു പററിയിരിക്കുന്ന ചോരയാലും നീ കാണിക്കുന്ന മററു ചുംബനങ്ങളാൽ ദുഷ്ടസേവകരുടെ നാവു വഴിയായിട്ടു നീ കാ-കാ-ത്തു-ത്തു എന്ന അശുദ്ധ ഉമിനീരുകളാലും അയ്യോ പഴന്തുണികളാൽ കൂടെയും മൂടിയിരുന്ന എന്ന ഈ തിരുമുഖത്തിൻെറ രൂപം മുഴുവനും കാണ്മാനാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ തിരുത്തലമുടിയെ പതുക്കെ ഇളക്കി നീക്കി ആ പിണഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചോരകണങ്ങളേയും വടിച്ചു നീക്കുക. ആ! കത്താവെ! നിൻെറ കവിളിന്മേൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ വിരലുകളുടെ ഭാഷയും അതിനു ചുററുമുള്ള പച്ചച്ചുള്ള കരുവാളിപ്പും എന്തായിരിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഇതു് മറേറതുമല്ല പിന്നെയോ, ചിലരു പറയും വണ്ണം കാലും കയ്യും ഇളക്കുവാൻ വശമില്ലാതെ, 30-ൽ ചില്വാനം സംവത്സരം ശ്ലേമ്മോൻെറ മോണ്ടള[1]ത്തിൽ തളന്നു കിടന്ന എന്നവനെ കണ്ടുതാൻ അനുഗ്രഹിച്ചു് നിൻെറ കട്ടിലുമെടുത്തുകൊണ്ടു പോകയെന്നും കല്പിച്ചു സ്വസ്ഥമാക്കി എഴുന്നേല്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ നീ സ്വസ്ഥതയായി, ഇനി വീണ്ടും നീ പിഴക്കണ്ടാ എന്നും കല്പിച്ചയച്ചു എന്നവൻ വീണ്ടും പോയി മേല്പട്ടക്കാരൻെറ സേവകനായി നില്ക്കയിൽ കത്താവിനെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു നിത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ ഉത്തരിച്ച വചനം മേല്പട്ടസുഖത്തിനു് അപമാനമായി എന്നവന്നു തോന്നിയതിനാൽ ഇങ്ങനെയോ മേല്പട്ടക്കാരനോടുത്തിരിക്കുന്നതു് എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവൻ അടിച്ച മുറിവിൻെറ പാടത്രെ. ഓ! എൻെറ സ്നേഹിതയായ ശരീരമേ, ഇതു വലിയ അക്രമമായി നിനക്കും തോന്നുന്നല്ലോ. എന്നാൽ അവനല്ല ഈഅടി അടിച്ചതു്. അതിന്നു കത്താവിത്ര സങ്കടവും തോന്നുകയില്ല. പിന്നെയോ, നിൻെറ അടിയുടെ അത്രെ ഈ കഴിഞ്ഞു കാണുന്ന കാഴ്ച. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ, തളന്ന കൈ സ്വസ്ഥാന[2]മാക്കിയതിൽ അതു രണ്ടുകൊണ്ടും അവൻ അടിച്ചില്ല. പിന്നെയോ, ഒന്നുകൊണ്ടു് ഒരടി അവൻ അടിച്ചു. എന്നാൽ നിനക്കു നേർമ്മയുള്ള രണ്ടു കൈകളും തന്നു് ആസ്സ തളരാതെ കാത്തതെന്ത്യേ, ഈവണ്ണമുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ മുതലായി എഴുതുവാനും മററു വേല ചെയ്‌വാനും നിനക്കുണ്ടാക്കിത്തന്നതിൽ നീയും, താനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന എണ്ണമില്ലാത്ത കുററങ്ങൾ ഈ നിൻെറ രണ്ടു കൈകൾകൊണ്ടും ചെയ്തതിനാൽ ഇവരു് ഒരു കയ്യാലും മററും ഗദസേമ്മനിൽവച്ചു തന്നെ പിടിച്ച നേരം മുതൽ പലരുടെ കൈകളാലും പല ഊഴവും തന്നെ അടിപ്പാനായിട്ടു അവരുടെ കൈകൾക്കു ശക്തികൊടുത്തു. പലപ്പോഴും ഈ കണങ്ങളിൽ അടിപ്പിച്ചതു് നിൻെറ കൈ തന്നെ. ആയതിൻ വണ്ണം തൻെറ തിരുക്കണ്ണുകളെ നിനയ്ക്കുക. ഇതാ തലയിൽ നിന്നിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന മുള്ളുകളുടെ മുനകളാലും പലേ ഊഴവും തലയിൽ

1. മോണ്ടളം—ദേവാലയ പൂമുഖം. കത്താവീശോ തളർവാതരോഗിയെ സൗഖ്യമാക്കിയ സംഭവം അനുസ്മരിക്കുന്നു.
2. സ്വസ്ഥാനം — സ്വസ്ഥത

അടിച്ചതിൽ അത്രെ, കണ്ണുകളും ചോരനിറമായി കാണുന്നില്ലയോ, അയ്യോ! ഇതു് എന്തു? നിനക്കു കണ്ണു തന്നതു തന്നെയിതിന്നവകാശം. നിന്നെക്കുരുടനാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ കണ്ണുകൾക്കു സംകടം വ വരാഞ്ഞേനേ എന്നാൽ നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സൂക്ഷമു ള്ള രണ്ടു കണ്ണുകൾ നിനക്കു തന്നു. ഈ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു മേല്പോട്ടു നോക്കി തന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ മഹിമയെ കണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെ അറി ഞ്ഞു ബഹുമാനിപ്പാനുള്ളതിനുപകരം നിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു വ്യ ത്ഥമായതും എണ്ണമില്ലാത്ത വിലക്കപ്പെട്ട കാഴ്ചകൾക്കു ഈ നിന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്നതിനാൽ അത്രെ ഈവണ്ണം തന്റെ കണ്ണുകൾ ചോര നിറമായി പകന്നിരിക്കുന്നത്. ആ എന്റെ മനോഗുണമുള്ള അപ്പാ, ഈ നീന്റെ മാണിക്യമുള്ള തിരുക്കണ്ണുകളുടെയും ഈ തിരുമുഖത്തി ന്റെയും ഈ ഭാഷകളെ മാററി അനുഗ്രഹമുള്ള ഈ നിന്റെ തിരുമുഖ ത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ എന്നിനിക്കു കാണ്മാനിടയാകും ആ എന്റെ മകനെ, നിന്റെ ഭാഷ മാറുമ്പോൾ ഈ മുഖഭാഷയും നിന്റെ കണ്ണിൽ മാററപ്പെടുകയും ചെയ്യാം എന്നു് എന്നോടു നീ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതി നാൽ കത്താവെ, ഇന്നുമുതൽ എന്റെ ഇഷ്ടമൊക്കയും ഞാൻ ഉപേ ക്ഷിച്ചു് എന്നെ നിനക്കു മുഴവനും ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നു. നിന്റെ തിരുമനസ്സല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അയ്യോ, ഇനി എന്റെ കണ്ണുകളെ താഴ്ത്തി എന്റെ അപ്പന്റെ തിരുദേഹ ത്തെ ഒന്നു സൂക്ഷിക്കട്ടെ ആ, എന്റെ രക്ഷിതാവെ! നിന്റെ മാതാ വിനോടു നീ അരുളിചെയ്ത വാക്യം ഇതു തന്നെയോ? അതായതു നിന്റെ മകനെന്നുള്ള ഭാഷയൊക്കയും പകന്നു പോകുമെന്നതയ്യോ നേരുതന്നെ; ആ കത്താവൊ ഇതു് എന്റെ ധൈര്യമില്ലാത്ത ഹൃദയ ത്തിനു കാണ്മാനും സൂക്ഷിപ്പാനും പാടില്ലാത്ത കാഴ്ചതന്നെ. ഓ! നിന്റെ തിരുമുതുകം പുറവും ഞാൻ ദർശിപ്പാൻ നീ തന്നെ ഇനിക്കു ധൈര്യം തന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതിനെ നിന്നു സൂക്ഷിപ്പാൻ വശമാകയി ല്ല. ഇതല്ലാതെയും ഈ മാംസങ്ങൾ ഒക്കെ ചിതറി തൂങ്ങി വെളുത്ത അസ്ഥികളും ഞരമ്പുകളും കാൺമാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പലതരമായ വടികളാലും മുൾപരമ്പ്[1] കളാലും ആളുകൾ മാറിയുള്ള അടികളാലും ഈ നിന്റെ ദേഹത്തിലുള്ള മാംസങ്ങളെ പറിച്ചു നീക്കിയതിനുള്ള കാരണക്കാരൻ ഞാൻ തന്നെ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടെ ഈ ദേഹ ത്തെ എങ്ങനെ ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു. ആ പ്രിയമുള്ള കത്താവെ! ഈ പുഴവിനെപ്രതി നീ സഹിച്ചതെങ്ങനെ നീ ഇതിനെ ഇനിക്കുവേ ണ്ടി സഹിച്ചു എന്നു് അറിഞ്ഞിരുന്നുംകൊണ്ടു പിന്നെയും നിന്നെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചതെങ്ങിനെ. ഇതിനെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി യാൽ ഇനി എങ്കിലും നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നതെ ങ്ങനെ. ഇത്ര നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചപ്പോൾ നിന്നെയല്ലാതെ മറെറാന്നിന്റെമേൽ സ്നേഹം തോന്നുന്നതെങ്ങനെ. ആ കത്താ

1. മുൾപരമ്പ്—മുൾവടി

വെ, നിന്നെ ഞാൻ ഉപദ്രവിച്ചതിൻ വണ്ണമെങ്കിലും നിന്നെ സ്നേഹിപ്പാൻ മനോഗുണം തരണമെ. കർത്താവെ! പാപപ്പൊറുതിയ്ക്കു പരി:വേദത്തിൽ കല്പിച്ച ബലിപൂജയുടെ ആട്ടിൻചോര മുഴവനും പാളയത്തിന്റെ അകത്തു ചിന്തി മാംസം ശരിക്കു പുറത്തു പുറപ്പെടുത്തി ദഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമാണംപോലെ ഗാഗുൽത്തായിൽ നിന്നെ പൂജിക്കും മുൻപിൽ നിന്റെ നഗരിയായ എന്റെ ഉള്ളിൽ ഈ നിന്റെ ചോരയൊക്കയും ചിന്തുവാൻ തിരുമനസ്സായല്ലോ. ലോകത്തിൽ പറയും വണ്ണം രക്തപ്രിയനെന്നു പറയുന്ന പുലി, മാംസത്തേക്കാൾ ചോരകടിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കയാൽ പിടിച്ചതിന്റെ ശേഷം കൊല്ലും മുമ്പിൽ ചോര ഒക്കെയും വലിച്ചു കടിക്കുംവണ്ണം അയ്യോ, പാപത്തിന്മേലുള്ള എന്റെ ദാഹം തീർപ്പാനായി ഗദസേമ്മനിൽ തുടങ്ങി നിന്റെ ചോര ഞാൻ കടിച്ചു തുടങ്ങിയാറെയും തൃപ്തി വരാതെ രക്തഞരമ്പുകളിലുള്ള ചോര തീർന്നിട്ടു മാംസത്തിന്റെ ഇടകളിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ചോരയും കടിപ്പാനായി ഞാൻ നിന്റെ മാംസം ചീന്തി പൊളിച്ചുവല്ലൊ. ആ, അപ്പാ! ഇതുകൊണ്ടും ഞാൻ മതിയായവനല്ലല്ലോ. നീ എന്റെമേൽ വച്ച സ്നേഹത്തിനു മതിയായില്ലല്ലൊ. ആ മല്ലനെപ്പോലെ വഴിനടപ്പാൻ പാടും എന്നെഴുതിയിരുന്നതിൻവണ്ണം മാംസം ഇല്ലാതെ പൊങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ തോളിന്മേൽ എന്റെ പാപച്ചുമടകറ്റം കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരമായ കുരിശിനെ തെളിവോടെ എടുത്തുവച്ചുകൊണ്ടു നടന്നുവല്ലൊ. ആ, എന്റെ പിതാവെ, ഇതിന്റെ പിറകെ ഞാനുംകൂടി വരുന്നതിനു എനിക്കു മഹാ സംകടം തന്നെ. അതെ ഉണ്ടു്. ഈ നിന്റെ മണവാളത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ നിന്റെ അമ്മ വച്ചു ചൂടിയിരിക്കുന്ന മുടിയോടുകൂടിയുള്ള പുറപ്പാടിനെക്കാൾ സെഹിയോന്റെ പെൺപൈതങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു എന്ന ദൈവവാക്യംപോലെ ഈ കല്യാണപന്തലായ ഗാഗുൽത്തായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നടന്നു എന്ന ഈ പുറപ്പാട്ടിൽ നീ ചമഞ്ഞിരുന്ന മണവാളവസ്ത്രവും നിന്റെ കഴുത്തിലിട്ടിരിക്കുന്നു. കനമേറിയ സ്വർണ്ണമാലകളും അരയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന പൊൻ പീത്തയും ശിരസ്സിൽ ചൂടിയിരിക്കുന്ന എത്രയും വിലതീരാത്ത വൈരമുടിയും കൈയിൽ എടുത്തിരിക്കുന്ന നിന്റെ രാജചെങ്കോലും നിന്റെ തോഴമ്മ[1]ക്കാരായി മുൻപും പിൻപും നടക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടവും ഇരുപുറവും കൂടെ നടപ്പാനായി ചമയിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന രണ്ടുകൂട്ടതോഴമക്കാരും മുമ്പിൽ കൊട്ടി അറിയിക്കുന്ന വാദ്യഘോഷവും കല്യാണസംഗതിയെ പാടി കേറ്റം

---

1 തോഴ്മ —അകമ്പടി

പ്പിക്കുന്നു. എന്നായിടക്കിടക്കുള്ള പാട്ടുവായനയും, ഈ നിന്റെ യാത്ര കണ്ടു അനുവാദം തരുവാനായിട്ടു നിന്റെ പ്രിയമുള്ള അമ്മയുടെ കൂടി ക്കാഴ്ചയും നടപ്പിന്റെ ക്ഷീണം തീപ്പാനായിട്ടു കൂടെക്കൂടെ നിന്നെ കുടിപ്പിക്കുന്ന മധുരവെള്ളങ്ങളും ഇതൊക്കെയും ഞാൻ നിരൂപിച്ചു കാണ്മാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ എന്നെയും നിന്റെ മണവാട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേപ്പാനായിട്ടത്രെ ഇത്ര വലിയ ദുഃഖഘോഷങ്ങൾ കഴി ക്കുന്നതു് എന്നുള്ള വിചാരം മാത്രം ഇനിക്കു മതിയല്ലൊ—ആയ്തുകൊ ണ്ടു കത്താവെ, ഇനി ഞാൻ തൂങ്ങപ്പെട്ടു നിന്റെ കുരിശിനെ തഴുകി നില്ക്കുന്ന മഗ്ദലയിത്തമ്മയെ എന്റെ പേക്കുവേണ്ടി നിറുത്തിക്കൊണ്ടു വലത്തുഭാഗത്തുള്ള കള്ളന്റെ കുരിശിൽ ഞാൻ കരേറി അദ്ദേഹത്തി ന്റെ എരിവുള്ള സ്വരത്തോടെ ഞാനും അപേക്ഷിക്കുന്നു. കത്താവെ അയാളോടു കല്പിച്ചപോലെ നിന്റെയിഷ്ടപ്രസാദമെന്ന പറുദീസാ യിൽ ഇപ്പോഴും തന്നെ നീ എന്നോടുകൂടെ ആയിരിക്കും എന്നുള്ള തിരുവചനം എന്റെ ഉള്ളിൽ കേഴപ്പിച്ചു നിന്റെ ദൈവഇഷ്ടപ്ര സാദം എന്നിൽ നിലനിറുത്തി പാപങ്ങൾ ഒക്കെയും പൊറുത്തരുള ണമെ ആമ്മേൻ.

ഏളിമയ്ക്കടുത്ത പ്രകരണം

ധ്യാനാസ്സപ്പാട് കഴിച്ച് സർവ്വേശ്വരന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കമ്പിട്ട് ഹൃദയക്കണ്ണാൽ തന്നെ ദർശിച്ചാരാധന ചെയ്തപേക്ഷിക്കേണ്ടും വിധം.

ഓ അറുതിയില്ലാത്ത മഹിമ ശോഭനം നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരമപരാപരവസ്തുവായിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരാ, നിന്നെക്കണ്ട ഒരുത്തനും ജീവിക്കുന്നില്ല എന്നു് നീതന്നെ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന എന്നു ഞാൻ കേൾക്കുന്നതിൻവണ്ണം തന്നെ നിന്റെ മഹിമയുടെ വലിപ്പത്തേയും ഞാൻ കാണുന്നുവല്ലോ. നിന്റെ സ്ഥാനപതിയായ ദൈവദൂതരിറങ്ങിയ സീനൈമലയിൽ ഉണ്ടായ പ്രകാരത്താൽ മലയുടെ അടിവാരത്തിൽനിന്നു് മേല്പോട്ട് കരേറുവാൻ ആ മഹാജനങ്ങളിൽ ഒരുത്തനും ധൈര്യമുണ്ടായില്ലല്ലൊ. മഹാപിതാവായ മൂശനിവ്യാ നിന്റെ സ്നേഹധൈര്യത്തിലുറച്ച് കരേറി മേഘത്തിനുള്ളിൽ പുക്കാറെ,[1] ഏഴുദിവസം ഭ്രമിച്ച ഒന്നും കാണ്മാനും ബോധിപ്പാനും വശമില്ലാത്തതിൻവണ്ണം നിർജ്ജീവനായി പാർത്തുവല്ലൊ എന്നാൽ ഈ ഭയം ഒരു വിധമായി അടങ്ങിയതിൻശേഷം മേഘത്തിനിടയിൽ മറച്ചുകൊണ്ട ശേഷമുള്ള മുപ്പത്തിമൂന്നു ദിവസവും സ്വരത്താൽ ദൈവകല്പനകളെ കേൾപ്പിക്കയും മറവിൽ ദർശിച്ച ദേവാലയ പണികളെ കാണിക്കയും ചെയ്തതല്ലാതെ, ഈ നിന്റെ സ്ഥാനപതിയുടെ മുഖദർശനം കൂടെയും കാട്ടായ്കയാൽ ഈ പിതാവു സാദ്ധ്യപ്പെട്ടപേക്ഷിച്ചാറെ, നിന്റെ മുഖം എന്റെ കൈയാൽ മറച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ കടപ്പാനായി തിരിയുമ്പോൾ എന്റെ കൈ നീക്കിക്കൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണിനെ തുറക്കുമ്പോൾ എന്റെ പുറം നിന്നെ കാണിക്കാം. ഇതല്ലാതെ മുഖം നീ ദർശിച്ചാൽ നീ മരിച്ചുപോകുമെന്നും കല്പിച്ചപ്രകാരം ആ കടപ്പിന്റെ ക്ഷണമാത്രയിൽ ഈ ദിവ്യപുറം ദർശിക്കയാൽ ഈ മഹാത്മാവിൻ മുഖരൂപം ഉച്ചയിൽ ആദിത്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമായതിനാൽ മലയിൽനിന്നു വന്നാറെ മരിക്കുംവരെയും അദ്ദേഹത്തിൻ മുഖത്തു നോക്കുവാൻ മററു മനുഷ്യർക്കു പാടില്ലായ്കയാൽ മുഖത്തിനു മൂടുപടം ഇട്ടു സംസാരിച്ചുവല്ലൊ... ആ, സർവ്വേശ്വരാ നീ പ്രമാണം കൊടുപ്പാൻ ദൈവദൂതനെ യാത്രയാക്കിയെന്നും നടുസ്ഥാനിയായ മാലാഖയാൽ മാർഗ്ഗംകൊടുത്തു എന്നും ശുദ്ധ. പുസ്തകം[2] സാക്ഷിക്കുന്നല്ലോ. ഇതു തമ്പുരാൻ എന്നു് വിശ്വസിച്ചേനെ, അപ്പഴൊ, ഈ ദൈവത്തിന്റെ പുറകു കണ്ടാറെ ഈവണ്ണമുള്ള ഭാഗ്യം

1. പുക്കാറെ—പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, ബോധിപ്പാൻ—മനസ്സിലാക്കുവാൻ.
2. ശുദ്ധ. പുസ്തകം—വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം (ബൈബിൾ).

ഉണ്ടായിയെന്ന വരുമ്പോറം സകല നന്മ മഹിമ ശക്തി ശോഭനേഗ്ഗുണ തേജസ്സ് ഇവ മുതലായ ഗ്ഗുണപൂർണ്ണാദിയായ സർവ്വേശ്വരാ, ഞാൻ ഈ ധ്യാനമുറി എന്ന മലയിൽ കരേറുവാൻ ഭയപ്പെട്ടുനിന്ന ഇസ്രായേൽ ജനത്തെപ്പോലെ ഈ വാതിൽ കടക്കാതെ, ഭയപ്പെട്ടുനിൽപ്പാൻ തന്നെ ന്യായം. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ആ മലയിൽ ഇറങ്ങിയ മാലാഖായെ അല്ല പിന്നെയോ അദ്ദേഹത്തെ സൃഷ്ടിച്ച ഉടയവനായ നിന്നെത്തന്നെ, കർത്താവെ, ഈ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ എന്നെ കാണിപ്പാനായിഎഴുന്നെള്ളിയിരിക്കയിൽ മഹാപാപിയായ ഞാൻ എങ്ങനെ ഭയംകൂടാതെ ഇതിൽ കരേറും? എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ ജനം ഈ മല മുഴവനും എരിഞ്ഞു കത്തുന്നു എന്നും ഇടികറം വെട്ടുന്ന സ്വരത്തിൽ ഘോരത്താൽ കല്ലുകറം തകന്നു പോകുന്നതിനേയും, മേഘം ഇറങ്ങി മലയെ മൂടിയിരിക്കുന്നതിനേയും കാഹളക്കൊമ്പിന്റെ സ്വരം ഊതുന്നതും മലവരെ ആ സ്വരം ശക്തിപ്പെടുന്നതിനേയും ഇതൊക്കെയും കണ്ടു് അതിന്നടുത്താൽ അവരും മരിച്ചുപോകും എന്നും ഭയപ്പെടുകയാൽ മലസ്ഥലണവാൻ അവരു ഭയപ്പെട്ടു. ആ! എന്റെ അനുഗ്രഹം നിറഞ്ഞ പിതാവേ! ഇവരു മലയുടെ പുറമെ എരിയുന്ന വസ്ത്രത്തിനടുത്ത തീയെ അവരു കണ്ടു. ഞാൻ ഈ മുറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നപ്പോറം പാപത്തിന്മേലുള്ള നിന്റെ അത്യന്ത വെറുപ്പാൽ അറുതിയില്ലാത്ത നിന്റെ നീതിയാൽ ദുഷ്ടരുടെമേൽ ക്രൂരമായി കരിഞ്ഞു കത്തുന്ന എന്ന നിന്റെ കോപാഗ്നിയുടെ കഠോരം ഇത്രയും കാണുന്നപ്പോറം ഇതിനെ അതിന്റെ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം താൻ കാട്ടുമ്പോറം ഈ തീയുടെ എരിവിനെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ആരുവശമാകും.

ആ! മനോഗ്ഗുണമുള്ള കർത്താവേ! ഭേദംവരാത്ത നിന്റെ തിരുവാക്കുകളടങ്ങിയ പുസ്തകത്തിൽ ചൊല്ലുംവണ്ണം കോപാഗ്നിയെ ഭയപ്പെടുവാൻ യാതൊരവകാശവുമില്ലാത്ത നിന്റെ ഭൃത്യരായ മുഖ്യസ്വരൂപികറം താഴപ്പെട്ടവരുടെമേൽ നീ അരിശപ്പെടുന്നപ്പോറം, തിരുമുഖത്തിൽനിന്നു് പുറപ്പെടുന്ന കോപാഗ്നിയെക്കണ്ടിവരു വിറച്ചു നടുങ്ങുന്നു. നരകത്തിന്റെ എത്രയും കാഠിന്യമായ അഗ്നിയിൽ എരിഞ്ഞു കത്തിയിരിക്കുന്ന പാപാത്മാക്കറം ഈ നിന്റെ കോപാഗ്നി എരിയുന്ന തിരുമുഖം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കായിൽ നരകാഗ്നിയിൽ പതിക്കപ്പെടുന്നതെത്രയോ ആശ്വാസം എന്നു കാണിപ്പാനായി നരകത്തിൽ കുതിച്ചു ചാടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിനു സാധിക്കായ്കയാൽ അവരെ മൂടുവാൻ മലകളെയും കുന്നുകളേയും വിളിക്കുന്നു എന്ന ആ ദിവസം ആരു ക്ഷമിക്കും, എന്ന ആ ദിവസം അരിശത്തിന്റെ ദിവസമെന്നും, ഇങ്ങനെ തന്റെ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരുടെ വായാൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന എന്ന നിന്റെ കോപാഗ്നി എരിവാനും എരിയിപ്പാനുമുള്ള അവകാശമായ പാപങ്ങറം നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഈ നിന്റെ സന്നിധിയെ നോക്കുമ്പോറം ഈ അഗ്നിജ്വാല

യിൽ ഈ മുറി നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിന്റെ മുൻപിൽ എങ്ങനെ ഞാൻ അണയുന്നു എന്നാൽ കരുണയുള്ള പിതാവായിട്ടല്ലാതെ നീതി കത്തനാ[1] യിട്ടല്ല, ഇപ്പോൾ നീ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അപ്പഴൊ! കത്താവെ! നിന്റെ മഹിമയും വലിപ്പവും നീതിയും ഉയരപ്പെട്ടതാകുന്നു എങ്കിലും ഇതൊക്കെയിലും നിന്റെ അനുഗ്രഹവും ദയയും വലുതായിരിക്കയാലും നിന്റെ അരുളപ്പാടിൻപ്രകാരം നീതിയുടെ കാലവും ഗുണത്തിന്റെ കാലവുമുണ്ടല്ലൊ എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ മനോഗുണകാലത്തിൻ മനോഗുണത്തിനായി വിളിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ട നിന്റെ പക്കലണയാഞ്ഞാൽ ഇതിനാൽതന്നെ നിന്റെ മനോഗുണം നീതിയായിട്ട തീരുവാൻ ഞാൻ തന്നെ കാരണമാകുമല്ലോ. അയ്യോ, എത്രയോ വലിയ നിർഭാഗ്യം. എന്നതിനാൽ എന്റെ ആത്മാവെ! തന്റെ പക്കൽ നീ അണഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനെ നീ സ്തുതിക്കുക. ആ എന്റെ ആത്മാവേ! നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുംവണ്ണം ഈ മാലാഖാ ഇറങ്ങിയിരുന്ന മണ്ണിന്റെ മലയിൽ കരേറുവാൻ അഹറോൻ മുതലായ സകല ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങളും ഭയപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രഭയും സ്വരങ്ങളും ഉണ്ടായല്ലൊ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നീ ആ മൺമലയില്ല, പിന്നെയോ തന്റെ ദൈവമഹത്വത്താൽ ഉയരപ്പെട്ട മദ്ബഹാ എന്ന മലയിൽ നീ കരേറി, ആ മലയിൽ ഒരു മാലാഖായിറങ്ങി. നീ നില്ക്കുന്ന ഈ മലയിൽ ദൈവദൂതന്മാരാൽ ചൂഴപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവരുടേയും നിന്റേയും സൃഷ്ടിതാവായ സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ എഴുന്നെള്ളിയിരുന്നുകൊണ്ടു ഒരു മേഘത്തിന്റെ മറവുകൂടാതെ നിന്നെ നോക്കി പ്രിയത്താൽ എന്റെ മകനെ നീ വരിക, എന്ത്യെ നിന്റെ പ്രിയമുള്ള അപ്പനായ എന്റെ പക്കൽ അടുത്തു വരാതിരിക്കുന്നു. നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. എന്നെ വിട്ട് നീ അകന്നുപോയ നാഴിക മുതൽ എന്റെ ഹൃദയം ക്ലേശിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്നെക്കണ്ടെത്തുവാൻ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി, നീ ഭയപ്പെടായ്‌വാൻ നിന്നെപ്പോലെ ആ സൃഷ്ടിയുടെ മകനായി ഞാൻ പിറന്നു. ആ മകനെ, എന്റെ എളിമയെ നീ നോക്കുക. നീ പിറന്നപ്പോൾ നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും നിനക്കും ഒരു നല്ല വീടും കടിലും പായും തലയിണയും നിനക്കും നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും സഹായം ചെയ്‌വാനുള്ള സഹായക്കാരും വേലക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലൊ. ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി പൈതലായി പിറന്നപ്പോൾ ഇനിക്കും എന്റെ പാവപ്പെട്ട അമ്മയ്ക്കും ഒരു പഴയ മൃഗക്കൂട മാത്രമുണ്ടായി, ആയ്തും കാററിനും കുളിരിനും ഒരു പുത

1. നീതികത്തൻ—നീതിനിർവ്വഹിക്കുന്നവൻ.

യും കൂടാതെ ഞടുങ്ങി വിറച്ചുകൊണ്ടു് കട്ടിൽമെത്തയ്ക്കു പകരം കല്ലും, പായ് തലയിണയ്ക്കു പകരം കടം വാങ്ങിയ വൈക്കോലും; ഇങ്ങനെ ഞാൻ പിറന്നു. വീണ്ടും നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു കാട്ടിലും മേട്ടിലും കടലിലും മലയിലും ഞാൻ ചുററി നടന്നു. നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാലെ നിന്നെ എൻെറ അരമനയിൽ കൊണ്ടുപോയി സന്തോഷിപ്പിപ്പാനും ആയിട്ടത്രെ നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നും നിന്നെ കീഴടക്കി വേല എടുപ്പിച്ചുവന്ന നിൻെറ ശത്രുക്കൾ അറിഞ്ഞതിനാൽ അവരെന്നെ പിടിച്ചു് അടിച്ചു് മുറിച്ചു് പ്രാണഹാനി വരുത്തിയാറെയും ആ ക്ഷതങ്ങളും ക്ഷതജ[1] കളുംകൊണ്ടു തന്നെ നിൻെറ കേടുകൾക്കു തക്ക ഔഷധമുണ്ടാക്കി, നിൻെറ രോഗവും പൊറുപ്പിച്ചു നിന്നെ മെഴുപ്പിപ്പാനായിട്ടു എൻെറ മധുരരക്തംകൊണ്ടു എത്രയും രുചിയുള്ള യാവനയും പാനവുമാക്കി നിന്നെ തീററി വളർത്തുന്നു. ഇതൊക്കെയും കണ്ടാറെയും ഇനിയും നീ എൻെറ പക്കൽ അണവാൻ ഭയപ്പെടുന്നോ?

ആ, എൻെറ പ്രിയമുള്ള അപ്പാ! ഇതുതന്നെ ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഭയന്നു ലജ്ജിച്ചു നിൻെറ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ അണവാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. അതെന്ത്യെ, ഈവണ്ണം ഈ പുഴവായ എന്നെ സ്നേഹിച്ച എൻെറ കർത്താവെ! ഇതൊക്കെയും എന്നെപ്രതി നീ ചെയ്തയാറെയും അയ്യോ ഞാൻ നിന്നോടു കാട്ടിയ നന്ദി എന്തു്? ശ്ലീഹായുടെ വചനത്തിൻവണ്ണം ഉപവി ഇതാകുന്നു. ഇതായതു് തമ്പുരാനെ നാം സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ താൻ, തമ്പുരാൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ച എന്നതു്. ആ മനോഗുണമെ! ആ സ്നേഹമെ! ആ അനുഗ്രഹമെ! ആ ക്ഷമയുടെ ആഴമെ! ശത്രുക്കൾ നാം ആയിരുന്നപ്പോൾ ഈവണ്ണം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. അപ്പഴൊ, സ്നേഹിപ്പാനായി തൻെറ പക്കൽ നാം ചെല്ലുന്നുയെങ്കിൽ നമ്മെ സ്നേഹിക്കായ്‌വാൻ തനിക്കു വശമുണ്ടാമൊ! അയ്യോ! ഇതൊക്കെയും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും തന്നോടു ഞാൻ നന്ദികേടുചെയ്തു. ആ എൻെറ മനോഗുണമുള്ള പിതാവെ! നിൻെറ സ്നേഹത്തെ ഞാൻ കണ്ടാറെയും അതിനെക്കായിൽ മണ്ണും പുഴവും ഞാൻ വലുതായി സ്നേഹിച്ചു. ആ മനോഗുണമെ! നന്ദിയില്ലാത്ത മകനായ എന്നെ അന്വേഷിച്ചു് ഉച്ചയിലും, പാതിരാവിലും, മഞ്ഞിലും പനിയിലും, വെയിലിലും, കാട്ടിലും, മേട്ടിലും, കരയിലും, കടലിലും ചുററിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നു് എന്നെ തേടിയ രക്ഷിതാവിൻെറ തൃക്കാലുകളേ, എൻെറ കാലുകളിൽ പിശാചു കെട്ടിയ വള്ളികളെ പൊട്ടിപ്പാനായിട്ടു കയറുകളാൽ വരിഞ്ഞു കെട്ടപ്പെട്ട തൃക്കാലുകളേ, എൻെറ പിടലിയിൽ ഞാൻ കെട്ടിവച്ച പാപച്ചുമടുകളെ എന്നിൽ നിന്നിറക്കുവാനായി ഭാരപ്പെട്ട കരിശുമരത്തിനെ മാംസമില്ലാതെ ചതഞ്ഞിരുന്ന തിരുത്തോളിന്മേൽ

---

1. ക്ഷതജം—രക്തം (മുറിപ്പാടിൽനിന്നു വരുന്നതു്)

കരേററിക്കൊണ്ടു ഗാഗുൽത്താമലയിലുള്ള കൂർത്തുമൂർച്ചിച്ച കടുത്ത പാറകളിൽ ചവുട്ടി നടന്ന നിൻെറ തിരുപ്പാദങ്ങളേയും ഞാൻ കണ്ടിരുന്നാറെയും നിനക്കു വിരോധമായി എൻെറ കാലുകളെ ഞാനിളക്കിയതെങ്ങനെ! പാപത്തിനായി എൻെറ കാലുകളെ ഇളക്കായ്‌വാൻ വേണ്ടി ഇളകാത്തവണ്ണം പെരിയ ആണികളാൽ നിൻെറ തിരുക്കാലുകളെ തറച്ചിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടാറെയും വീണ്ടും എൻെറ കാലുകളെ ഞാൻ ഇളക്കിയതെങ്ങനെ? ഇതിനാലെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെട്ടു പൊറുതി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇനി എൻെറ കാലുകളാൽ നിന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്താതെ എൻെറ കാലുകളുടെ ഇളക്കങ്ങളൊക്കയും നിൻെറ തൃക്കാലുകളുടെ നൊൻപരത്തോടും ഇളക്കങ്ങളോടും ചേർത്തു നിനക്കു ഞാൻ കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു.

ആ, കർത്താവെ! എൻെറ കണ്ണുകളെ കുറെ പൊക്കി നിൻെറ തിരുവയറും തിരുമേനിയും ഞാൻ നോക്കുന്നേപ്പോൾ ഇതു് എൻെറ അതിദുഃഖത്തിനു കാരണമാകുന്നല്ലൊ! ഇതാ നിൻെറ തിരുമുട്ടുകൾ കനമേറിയ എൻെറ പാപച്ചുമടു ചുമന്നുകൊണ്ടു് ഗാഗുൽത്തായിലുള്ള നിൻെറ കേററത്തിൽ പലപ്പോഴും മുട്ടുകുത്തി കവിഴ്ന്നു വീണതിനാൽ നേർമ്മയുള്ള നിൻെറ കാൽമുട്ടിലുള്ള തിരുചർമ്മങ്ങൾ പൊട്ടി മലന്നു് രക്തം ദുഷിച്ചു് പച്ചനിറമായി നട്ടെല്ലുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. അയ്യോ! എൻെറ പ്രതിജ്ഞകളെ തവറി[1] വീണ്ടും വീണ്ടും പല ഊഴങ്ങൾ ഞാൻ പാപക്കുഴിയിൽ വീണതിനാലെ ആ കേടുകളെ തീർപ്പാനായിട്ടല്ലൊ വീഴ്ചകളുടെ സംകടവും നീ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ആ നിൻെറ തിരുവയറു് മുള്ളെല്ലിൽ[2] പററി പശി[3] ദാഹത്താലൊട്ടിയിരുന്നാലും കഠിനസേവകരുടെ കാഠിന്യ അടികളാൽ മുറിവില്ലാത്തയിടമില്ലാത്തവണ്ണം ചതഞ്ഞും പൊളിഞ്ഞും ചുളുങ്ങിയും ഇരിക്കുന്ന തിരുമാംസം രക്തക്കറയില്ലാത്തയിടം ഈ ദേഹത്തിൽ കാൺമാനില്ലാത്തവണ്ണം സർവ്വാംഗം രക്തക്കറയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരുമേനിയെ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ തലേനാൾ നിൻെറ തിരുമാതാവിനോടു നീ അരുളിയപോൽ നിൻെറ മകനെന്നുള്ള ഭാഷയൊന്നും കണ്ടറിവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം പകരപ്പെട്ടമെന്നുള്ള തിരുവചനം പോൽ സർവ്വാംഗം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്ഷതങ്ങളും ക്ഷതജങ്ങളും ഞാൻ ഓക്കുമ്പോൾ ഓ! എൻെറ അപ്പനു ഞാൻ കൊടുത്ത സമ്മാനമിതല്ലൊ എന്നു് എൻെറ ശങ്കിൽ കൊള്ളുന്നയിടികൾ എൻെറ ശങ്കിനെ പൊളിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ആ ഇതിങ്ങനെ ആകുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ തന്നെ ചെയ്തുപോയി. നിൻെറ തിരുമനസ്സുപോലെ എന്നെ ശിക്ഷിക്ക. ആ നാറുന്ന എൻെറ ശരീരത്തിൻമേൽ സ്നേഹിച്ചതിനാൽ ഇതൊക്കെയും നിനക്കു ഞാൻ വരുത്തി.

1. തവറി—പിഴച്ചു് (ലംഘിച്ചു്) 3. പശി—വിശപ്പു്
2. മുള്ളെല്ലു്—നട്ടെല്ലു്

ആ എന്റെ കണ്ണുകളേ, നിങ്ങൾ കുറെച്ചുടെ പൊക്കി ഈ നിന്റെ സൃഷ്ടിതാവിന്റെ തിരുമുഖം സൂക്ഷിക്ക. ഈ തിരുമുഖം ആകാശത്തിലുള്ള മാലാഖമാരെ തെളിയിക്കുന്നതും ദുഃഖമുള്ള ആളുകൾ ഈ തിരുമുഖത്തിൽ നോക്കിയാൽ അവരുടെ ദുഃഖം തെളിവിൽ പകർത്തുന്നതും ഇതിനാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ബഹുദൂരമായ റോമ്മാ എമ്പ്രദോരന്മാരുടെ ചെവിയിൽ ഈ തിരുമുഖവടിവിനെ സ്തുതിച്ചതിനാൽ ഈ ഛായ സമർത്ഥന്മാരായ ചിത്രകാരരെക്കൊണ്ട് എഴുതിച്ചു അവരുടെ കോവിലകത്ത് സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഈ വണ്ണം സൗന്ദര്യമുള്ള തിരുമുഖം ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ പകരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ഈ തിരുക്കവിളിൽപ്പെട്ട അടിയാൽ രക്തം ദുഷിപ്പിച്ചു കരുവാളിച്ചു ആ വിരലുകളുടെ ഭാഷയിൽ തടിച്ചും സേവകരുടെ അശുദ്ധ ഉമിനീരുകളാൽ കറ നിറഞ്ഞും തലയിൽ പതിഞ്ഞ മുൾമുനകളാൽ തുറന്ന മുറിവിൽ നിന്ന് ഒഴുകിവടിഞ്ഞു പിണർത്ത രക്തങ്ങളാലുള്ള ശ്ലേഷ്മ[2] രക്തം വടിഞ്ഞുറഞ്ഞിരുന്ന നാസികകളിൽനിന്നും തുങ്ങുന്ന രക്തത്തുള്ളികളും തിരുത്താടിരോമങ്ങളെ പറിച്ചതിനോടുകൂടി ചുളയോടമിയപ്പെട്ട മുറിവുകളും നക്ഷത്രത്തെക്കാൾ ശോഭിച്ചു വിളങ്ങുന്ന തിരുനയനങ്ങൾ തലയിൽപ്പെട്ട അടികളാൽ രക്തനിറമായി കറുത്തതും വെളുത്തതും ഇരുനിറം കാണാതെ രണ്ടും കലങ്ങി രക്തമായി പകരപ്പെട്ടും തിരുപ്പോളകളിൽ രക്തം പിണഞ്ഞ് തുങ്ങി തുറപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അടയപ്പെടുന്നു. തൊണ്ടിപ്പഴം പോൽ ശോഭയുള്ള തിരുച്ചുണ്ടുകൾ കരിഞ്ഞ നിറമായിട്ടും ഈ വണ്ണം സൗന്ദര്യമുള്ള എന്റെ കർത്താവിന്റെ തിരുമുഖം എന്റെ പാപങ്ങളാൽ ഈവണ്ണം പകരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ ഞാൻ കാണുന്നു. അയ്യോ! ഇനിക്കതി സംകടത്തിന്ന കാരണമാകുന്നുവല്ലൊ. പൂർവ്വകാലത്തിൽ ഒരു മകന്റെ കുററത്തിനാൽ ഇരുകണ്ണുകളും കുത്തുവാൻ രാജനീതി വിധിച്ചതിനാൽ മകനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അപ്പന്റെ ഒരു കണ്ണും മകന്റെ ഒരു കണ്ണും ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിക്കയാൽ പിതാവിന്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം മകനെപ്രതി കുത്തപ്പെട്ട ഒരു കൺകുരുടനായി ജീവിച്ചു.

ആ പ്രിയം നിറഞ്ഞ പിതാവായ മാർ യൗസേപ്പു പുണ്യവാളാ! ശുദ്ധപള്ളിയുടെ ജയസന്തോഷമെന്നും പാർത്തിരിക്കുന്ന ഈ 68-ാം കാലവും നിന്റെ തിരുമാസത്തിൽ കടശിയും ആയ ഈ ദിവസത്തിൽ എന്റെ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുടെ കടശിയും എന്റെ ആത്മശത്രുക്കളോടുള്ള ജയസന്തോഷവും ഇനിക്കു എന്റെ പിതാവായ നീ നിന്റെ പുത്രനെ ബോധിപ്പിച്ചു തരുവിക്കേണമെന്നും ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഈ ചുരുങ്ങിയ അപേക്ഷകൾ നിന്റെ തൃപ്പാദത്തുങ്കൽ ഞാൻ അണയ്ക്കുന്നു.

---

2. ശ്ലേഷ്മം—കഫംപോലെയുള്ള നിണനീര്

കരുണയുള്ള പിതാവെ! ശ്രു. അമലോത്ഭവ മാതാവിനെ നിൻെറ മുഷ്ക്കര[1]ത്തിലും പരിപാലനയിലും അവരുടെ 14 തിരു വയസ്സു പ്രായത്തിൽ നീ കൈക്കൊണ്ടാറെ 45 വയസ്സുവരെയും ഈ പരി. കന്യാസ്ത്രീ എന്ന ദേവമാതാവിനെ സൂക്ഷിച്ചു പരിപാലിച്ചു നടത്തി വന്നതിൽ ഒരു വിനാഴിക എങ്കിലും ഒരല്പസംഗതിയിൽ എങ്കിലും ഈ മഹാരാജസ്ത്രീക്കു മുഷിച്ചിലും ഇഷ്ടക്കേടും തോന്നിച്ചി ല്ല. എന്നുതന്നെയല്ല പിന്നെയോ എപ്പഴും എല്ലാത്തിലും ഈ അമ്മ യെ അധികമായിട്ടു തെളിയിക്കയും തൃപ്തിവരുത്തുകയും ചെയ്യതെ ന്നിയെ എല്ലാപ്പഴും ഈ അമ്മ കടക്കാരത്തി എന്നതുപോലെ നിർ ബന്ധപ്പെട്ട് നിൻെറ സഹായങ്ങളും ശുശ്രൂഷകളും കൈക്കൊണ്ടുവ രികയും എത്രയും വലിയ ആശാര[2]ത്തോടും കീഴ്‌വഴക്കത്തോടും ഈ മഹാത്മാവിൻെറ ഭാര്യ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക യോഗ്യത ഇനിക്കില്ല എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടെ ഈ അമ്മ വ്യാപരിച്ചുവ ന്നു എന്നും വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമായി തോന്നുന്നു. അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ മാലാഖായുടെ അറിയിപ്പാൽ താൻ ദൈവകുമാരനെ ഗർഭം ധരിച്ചു എന്ന വിവരം അറിവിപ്പാൻ തനിക്കു് മനസ്സുണ്ടായി എ ങ്കിലും ചോദിക്കാതെ ഒന്നും അങ്ങോട്ടു കടന്നു പറവാൻ തൻെറ അ ചാരം അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഈ വിവരം അറിയായ്കയാൽ ഗർഭം കാണുന്നു എന്നതു തൻെറ പ്രിയ ഭർത്താവിൻെറ ഹൃദയം എത്ര യും വലിയ ദുഃഖത്താൽ പൊടിയുന്നു എന്നും വിവരം അറിഞ്ഞാൽ ഈ ദുഃഖമൊക്കെയും തീർന്ന് സന്തോഷമുണ്ടാകുമെന്നും താൻ അറി ഞ്ഞിരിക്കയും ഈ പട്ടാങ്ങ അറിയായ്കയാൽ ദുഃഖത്തിൻെറ ഏ റെറിപ്പാലും[3] കുററത്തിൻെറ ഭയത്താലും തനിക്കു ഏക തുണയായി രിക്കുന്ന ഈ പുണ്യവാൻ തന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പോകുവാൻ നിശ്ച യിച്ചു എന്നും ഇങ്ങനെ പിരിഞ്ഞുപോയാൽ തനിക്കും ദൈവപുത്ര നും ഭൂലോകത്തിൽ മററു തുണയില്ലെന്നും ഇതൊക്കെയും ഈ അമ്മ നിരൂപിച്ച് താനും അധികമായിട്ടു ദുഃഖിക്കുന്നു എങ്കിലും ചോദി ക്കാതെ പറയുന്നതു് തൻെറ ആചാരത്തിന് ശരിയല്ലെന്ന് നിരൂപി ച്ചു ചോദിപ്പാൻ ഇടവരുവാൻ തക്കവണ്ണം സ്നേഹത്താൽ തൻെറ പ ക്കൽ അണഞ്ഞു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുകയും ഒരു മഹാ ക്ലേശംപോലെയി രിക്കുന്നതിനു കാരണമെന്തെന്നും തങ്ങളുടെ തുണയാൽമാത്രം ജീവി ക്കുന്നു. എന്നാൽ നീക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നാൽ ദുഃഖകാരണം അറിവിച്ചാൽ വശംപോലെ നീക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കാമെന്നും ഇങ്ങ നെയും എളിമയോടെ അറിവിച്ചതല്ലാതെ, ചോദിക്കാതെ പറ വാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. ഈ അമ്മ ഈ വണ്ണം ബഹുമാനിച്ചു വന്നാറെ യും ഈ അമ്മയുടെ പാതിവ്രതത്തിന്മേൽ തനിക്കു യാതൊരു സംശ യവും തോന്നീട്ടുമില്ല എന്നതിനാൽ ഇതിൻെറ രഹസ്യമറിയായ്ക

1. മുഷ്ക്കരത്വം—ശക്തി. 2. ആശാരം—ആചാരം (വണക്കം)
3. ഏററിപ്പ്—ആധിക്യം

യാൽമാത്രം താൻ ദുഃഖിച്ചു വന്നു എന്നു് കാണിക്കയും ചെയ്തു. ഈ വണ്ണം ഈ ശ്രു അമ്മയ്ക്കു യാതൊരു വചനത്താൽ കൂടെയും ഒരു ക്ലേശ ത്തിന്നിട കൊടുക്കാതെ എല്ലാപ്പോഴും ഈ അമ്മയെ തെളിയിച്ചും സന്തോഷിപ്പിച്ചും തന്റെ ആയുസ്സു മുഴുവനും കഴിച്ചു വരികയും ചെ യ്തുവല്ലൊ. ആയതിൻവണ്ണം തന്നെ തന്റെ ദിവ്യപുത്രനും കർത്താ വുമായ ഈശോമിശിഹായെ 30 വയസ്സുവരെയും വളർത്തി സൂക്ഷി ച്ചു പാലിച്ചു തീററി കാത്തുവന്നതിൽ യാതൊരു സമയത്തിൽ എ ങ്കിലും ഈ പൈതൽ ഒരു സുഖക്കേടു തന്റെമേൽ തോന്നുവാനിടവ രാതെ എല്ലാത്തിലും ഈ ദൈവ പൈതലിനു ഇഷ്ടമാകുംവണ്ണം ത ന്നോടുകൂടെ വ്യാപരിച്ചു വരികയും ചെയ്തുതുമെന്നിയെ[1] തായുടെ[2] വളർത്തുമകൻ എന്നുള്ള മഹിമയുള്ള അടിമക്കട്ടെത്തവണ്ണം നടക്കാതെ എന്റെ ഏറിയ പാപങ്ങളാൽ ഈ അമ്മയെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെടുത്തി യെങ്കിലും തന്റെ അമ്മ ഞാനെന്നുള്ള വിശേഷ ജ്ഞാപകത്താൽ ഇതുവരെയും ഞാൻ നടന്നില്ലെങ്കിലും അപ്രകാരം തന്നെ ഈ അമ്മ എന്നെ കാത്തുരക്ഷിച്ചു് പിശാചിൻ കൊലപ്പല്ലുകളിൽനിന്നു് എ ന്നെ പറിച്ചെടുത്തു കാത്തു വരുന്നു എന്നു് ഈ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അമ്മയെ ഇനിക്കു കാണ്മാനുള്ള ദിവസം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും 9 മാസവും ഈ കന്നി ശ്രു. അമലോത്ഭവ അമ്മയുടെ നിർമ്മല ഉദര ത്തിൽ കുടിയിരുന്നു എന്ന എന്റെ രക്ഷക്കായി കഠിനമരണം കൈ ക്കൊണ്ടു എന്ന ഈ കർത്താവിന്റെ പാപിയായ അടിയന്റെ ഹൃദ യത്തിൽ നാലൊൻപതു് മാസമല്ല പിന്നെയൊ വത്സരം എഴുന്നെ ള്ളിയിരുപ്പാൻ തിരുമനസായി എന്ന എന്റെ രക്ഷിതാവിൻ തിരു മുഖം കാൺമാനുള്ള ദിവസം അണഞ്ഞു എന്നും എന്റെ പരിഹാര മദ്ധ്യസ്ഥകളായ മറിയം എജി. കൊത്തോന എന്ന അമ്മമാർ അവ രുടെ പ്രായശ്ചിത്തം കണ്ണുനീരുകൾ എപ്പോഴും എനിക്കായിട്ടു ദിവ്യ തുലാസിൽ വെപ്പാനായി കാത്തിരിക്കുന്നയിവരുടെ ദയയുള്ള കൈ കളെ കാണ്മാനും എന്റെ പാപപ്പൊറുതിക്കായിഎപ്പഴും വിശേഷ മായി നട്ടുച്ചനേരത്തിലും ഗാഗുൽത്തായിൽ നാട്ടിയിരിക്കുന്ന കുരി ശിൻ ചുവട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു്, നിൽക്കുന്ന ഈ അമ്മ മഗ്ദലനാ യോടുകൂടെ ഞാനും നിത്യവും ഈ കുരിശിൻ ചുവട്ടിൽ കെട്ടിപ്പിടി ച്ചിരിക്കയാൽ ഈ അമ്മ എനിക്കായി അണച്ചുവരുന്ന അപേക്ഷക ളുടെ ഫലവും ഈ അമ്മയേയും എന്റെ കണ്ണുകൾ കാണ്മാൻ സമയമ ടുക്കുന്നു എന്നും ഈ കടശിയായി എല്ലാററിനും മുദ്രയായിട്ടു എന്റെ പിതാവെ നിന്റെ പ്രിയ മക്കളായ ഞങ്ങളുടെ അമ്മ ത്രേസ്യാ തന്റെ എളയ മകനായിട്ടു എന്നെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ ഈ അമ്മയേയും തന്റെ മക്കളായ എന്റെ പ്രിയ ശ്രേഷ്ഠസഹോദര സ ഹോദരികൾ ഈവണ്ണമുള്ള കൂടപ്പിറപ്പുകൾ എന്റെ വരവിനെ പാ

---

1. ചെയ്തുതുമെന്നിയേ—ചെയ്തുകൂടാതെ
2. തായുടെ—മാതാവിന്റെ

ത്തിരിക്കുന്നു എന്നതിനെയും ഇങ്ങനെ എണ്ണമില്ലാത്ത കൂട്ടങ്ങളുടെ ഓൎമ്മ എത്രയും എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനെക്കാളിലും അധികമായി എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന ഓൎമ്മയും പലതാകുന്നുവല്ലൊ.

ആ ദയയുള്ള പിതാവേ! എന്റെ ഭയത്തെയും ബലക്ഷയത്തേയും നീക്കുവാനായിട്ടു എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ സന്തോഷിപ്പിച്ചു എഴുതിയെന്ന ഈ വാചകത്താൽതന്നെ ഇതായിപ്പോൾ എന്നെ ചഞ്ചലിപ്പിച്ചു ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ആ എന്റെ പിതാവേ, ഇതു നികളു[1] ഭയത്താലുണ്ടാകുന്ന വീൺ അൎച്ചം[2] തന്നെ എന്നും ഞാനറിയുന്നു. അതെന്ത്യെ മരണം എന്നുള്ളയീ അക്ഷരംതന്നെ ഏവരേയും ഭയപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന എന്ന മുഖാന്തരങ്ങളിൽ[3] മിക്കതും എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യു. ഇതായതു്, ദീനനൊൻപരങ്ങളുടെ കടുശി മൂന്നക്ഷരത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സംകടങ്ങളും നൊൻപരങ്ങളും ക്ഷമിപ്പാൻ എത്രയും വശഹീനൻ അടിയൻ എന്നും എന്റെ പിതാവേ! നീ ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ പനി ഒരു തലനോവു വയറുനോവു മുതലായ അല്പമായ ദീനങ്ങളും നൊൻപരങ്ങളും സഹിപ്പാനും മുള്ളുകൊള്ളുന്ന ദണ്ഡംകൂടെയും മുഖം ചുളിക്കാതെയും സ്വരം പുറപ്പെടുത്താതെയും ക്ഷമയോടെ സഹിപ്പാനും അടിയനു വശമില്ലല്ലൊ. എന്നാൽ വൎഗ്ഗത്തിനടുത്ത ധൈൎയ്യത്താൽ ചില ലോകയിഷ്ടന്മാരും വാശിക്കാരും അവരുടെ മാംസം പറിച്ചാലും മുഖപ്പകൎച്ച കൂടാതെ ക്ഷമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈവണ്ണമുള്ള ധൈൎയ്യങ്ങളിൽ എത്രയും കുറയപ്പെട്ടവനായിരിക്കയാൽ ആ നേരത്തിലുണ്ടാകുന്ന സംകടങ്ങളിൽ ക്ഷമകേടു കാട്ടുമെന്നും ഭയപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ ഈ ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിൽ ഇപ്പോൾ സംകടം തോന്നുന്നില്ലെങ്കിലും പ്രവൎത്തിക്കടുക്കുമ്പോൾ ശേഷംപേരെ വിട്ടുപിരിവാറായി എന്നു കാണുമ്പോൾ ഇതിനാലെയും ഞാൻ കലങ്ങപ്പെടുമെന്നു് ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതുമെന്നിയെ, എന്റെ ആത്മശത്രുക്കളായ പിശാചുക്കൾ എന്നോക്കുമ്പോൾതന്നെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ ആ നേരത്തിൽ അവരുടെ മുഴുവൻ ശക്തിയോടുകൂടെ എന്നോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ തയാറായിരിക്കുന്ന ഈ ദുഷ്ടാരൂപികൾ അവരുടെ കൂൎമ്മയുള്ള ഉപദേശങ്ങളാൽ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തിയും കലക്കിയും വിശേഷമായി ശരണക്കേടു വരുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം എന്റെ ബാല്യകാലത്തിന്റെ ജീവിതത്തിനേയും പാവങ്ങളേയും ജ്ഞാപകപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഭയപ്പെടുത്തുവാനിരിക്കുന്നു എന്ന ഈ വലിയ ഭയവും. ഇതിൽ എല്ലായിലും വലുതായിട്ടുള്ള പട്ടാങ്ങയു

1. നികളം—നിഗളം (അഹന്ത). 2. വിൺ അൎച്ചം—മൂഢഭക്തി. (വ്യൎത്ഥമായ അൎച്ചന) 3. മുഖാന്തരം—കാരണം (മററു മുഖം).

ള്ള ഭയമായിരിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാന്റെ എത്രയും നുണുനുണുക്കമുള്ള[1] നീതിയാൽ വിധിപ്പാനിരിക്കുന്ന നീതി ആസനത്തിൻ സന്നിധിയേയും[2] പാപത്തിനുള്ള ഭയങ്കര കഷ്ടത്തേയും ആയതിന്മേൽ സർവ്വേശ്വരനുള്ള വെറുപ്പും മുഴുവനായി ഞാൻ കാണുമ്പോൾ അയ്യയ്യോ! ദയയുള്ള പിതാവെ! നിന്റെ വിശേഷാനുഗ്രഹത്താൽ നീ എന്റെ കണ്ണിന്നു പ്രത്യക്ഷമായി നിന്നുകൊണ്ട് എന്നെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി തുണച്ചില്ലെങ്കിൽ ആ ദുഷ്ട ശത്രുക്കൾ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ നരകത്തിനടുത്ത വാ പിളർക്കയും ചെയ്യും.

ആ എന്റെ അനുഗ്രഹമുള്ള പിതാവെ! ഇപ്പോൾതന്നെ പാപകഷ്ടവും ദൈവനീതിയും ശാസ്ത്രമുറയാൽതന്നെയും അറിയാത്തവനായ ഞാൻ എന്റെ കുറയപ്പെട്ട അറിവിനും ബോധത്തിനും തക്കവണ്ണം ഉററുവിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞടുങ്ങി വിറയ്ക്കുമെങ്കിൽ ആയതിനുള്ള മറവു നീങ്ങി ഞാൻ കാണുമ്പോൾ, അയ്യോ, എത്ര ഭയങ്കരമായി ഞാൻ ഭ്രമിക്കും. ഈ ഭ്രമത്താൽ നീ തന്നെ എന്നെ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്മേൽ ശരണപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ആ ശരണം എന്റെ ഉള്ളിൽ കടപ്പാൻ ശക്തിപ്പെടുകയില്ല നിശ്ചയം. ഞങ്ങളുടെ പിതാവു പത്രോസ്സ്ശ്ലീഹാ ചൊല്ലുന്ന ഈ തിരുവാക്യം പുണ്യവാൻ ഒരുപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നെങ്കിൽ ദുഷ്ടനും പാപിയും എവിടെ കണ്ടെത്തപ്പെടും എന്നും ശുദ്ധമുള്ളവനാകുന്നു എന്നതിനാൽ ഇനിക്കണെയുവാനും ശുദ്ധമുള്ളവനാകണമെന്നും അശുദ്ധമുള്ളവരിൽ യാതൊരുത്തനും എന്റെ തിരുമുൻപിൽ അണഞ്ഞുകൂടാ എന്നും ഇങ്ങനെ പഴയതും പുതിയതുമായ തിരുപുസ്തകങ്ങൾ നിറച്ച് ഈ തന്റെ ശുദ്ധതയിന്മേൽ വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ വീഴുന്നതു വലിയ ഭയമാകുന്നു എന്നും മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത പുറജാതിക്കാരെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നീതിപ്രകാരം വ്യാപരിക്കായ്കയാൽ നീതിയോടുകൂടെ എന്നന്നേയ്ക്കുമുള്ള തീയ്ക്കുവിധിച്ച് ശിക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുവായാൽതന്നെ അറിവിക്കയും കേൾക്കയും കാൺകയും ചെയ്യുവരാൽ പ്രത്യക്ഷങ്ങളാൽ സാക്ഷിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അറിയിച്ചതിനെ കേട്ടുവിശ്വസിച്ചു എന്നവൻ അതിൻവണ്ണം നടന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തുശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകും. അയ്യയ്യോ മുട്ടാടും കാളമൂരികളും അറുത്തു പൂജിക്കുന്ന എന്നു പൂജയിടത്തിനും മദബഹായ്ക്കും അല്പമായ അനാചാരത്താൽ അണഞ്ഞു എന്ന മേൽപട്ടക്കാരന്റെ കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രിമാരിൽകൂടെയും അനുഗ്രഹിക്കാതെ ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ശിക്ഷിക്കയും തന്റെ തിരുപ്രമാണങ്ങൾ എഴുതിയ പലക വെച്ചുപൂട്ടിയിരുന്ന എന്ന പെട്ടകം ഇരിക്കുന്ന ക്ദോശക്ദ്ശ എന്ന

1. നുണുനുണുക്കമുള്ള—സൂക്ഷ്മതയുള്ള (ഏററവും ചെറിയ അംശത്തെപ്പോലും കണക്കിലെടുത്തുള്ള)

2. നീതി ആസനത്തിൻ സന്നിധി—നീതി പീഠത്തിന്റെ സാമീപ്യം.

സ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള തിരശീലയുടെയുള്ളിൽ കടപ്പാൻ
ഭാവിച്ചു എന്ന മഹാ സേനാപതിയെ ആകാശത്തിൽനിന്നു് തൻെറ
ദൂതന്മാരെ യാത്രയാക്കിയ ഉടൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ഈവണ്ണം ആ സാദൃ
ശ്യത്തിന്നടുത്ത ദേവാലയവും പൂജയും നീ മഹിമപ്പെടുത്തി ആസ്ഥിൻ
അല്പമായ ആചാരം നീ ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെന്നും കാണിച്ചിരിക്കു
യിൽ അയ്യയ്യോ തൻെറ സ്വരം ആകാശത്തേയും ഭൂമിയേയും ഇളക്കുന്നു
എന്ന സർവ്വേശ്വരൻെറ ഏകപുത്രനായ സത്യദൈവവും സത്യമാനു
ഷനുമെന്നായിരിക്കുന്ന എൻെറ രക്ഷയുടയവനായിരിക്കുന്ന സർവ്വേ
ശ്വരൻ പട്ടാങ്ങയായി തൻെറ മുഴമഹിമകളെ മറച്ചുകൊണ്ടു് രാപകൽ
ഇടവിടാതെ ഈ ഞങ്ങളുടെ പാവപ്പെട്ട ത്രോണോസിൽ[1] ഈ അല്പ
സാധനമായ ഓസ്തിയപ്പത്തിൽ തൻെറ ദൈവമഹിമകളെ എളിമ
പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു്, എഴുന്നെള്ളി ഈ സക്രാരിയിൽ പട്ടാങ്ങയായി
രിക്കുന്നുവെന്നു സംശയമില്ലാതെ ഞാൻ ബോധിച്ചു വിശ്വസിച്ചിരു
ന്നാറെയും അയ്യോ പാപിയായ അടിയൻ എത്രയോ ഊഴങ്ങൾ ഈ
മഹിമനിറഞ്ഞ കൊട്ടത്തീഞ്ഞിൻെറ ഉള്ളിൽ ഒരു വിചാരവും ഭയ
വുംകൂടാതെ കടന്നു. അയ്യോ ഈ എൻെറ അകമ്മ[2] ത്തിനു തക്കവണ്ണം
ഇതുവരെയും എന്നെ ശിക്ഷിച്ചില്ല എന്നു തന്നെയുമല്ല ഒരു ഭയസ്വരം
കേൾപ്പിച്ചില്ലല്ലോ! അയ്യയ്യോ ദൈവമെ! അവൻ ദൈവമഹിമയും
ശുദ്ധതയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ അറിഞ്ഞിരുന്നാലും ഈ സാധനത്തിന്നടു
ത്തവസ്ഥ അല്ലാതെ ആ ക്ദോശക്കുദാശായിൽ മറ്റൊന്നുമില്ലല്ലൊ
ആ കർത്താവെ ഇവിടെ നീ പട്ടാങ്ങയായിട്ടു ആകാശത്തിൽ ബാവാ
യുടെ വലത്തു ഭാഗത്തിൽ എന്നപോലെ നീ തന്നെ എഴുന്നെള്ളിയി
രിക്കുന്നുവെന്നു് നിൻെറ അമ്മ ശു. പള്ളി ഊനമില്ലാത്ത വിശ്വാസ
സത്യമായി എന്നെ പഠിപ്പിക്കയും ആയതിൻവണ്ണം പ്രവൃത്തി
എന്നിലില്ലെങ്കിലും സംശയമില്ലാതെ ഞാനും വിശ്വസിച്ചിരിക്കു
യാൽ ഭയംകൂടാതെ ഈ കൊട്ടത്തീഞ്ഞിൻെറ ഉള്ളിൽ ഞാൻ കാണാ
റെയും അയ്യോ എത്ര ഊഴങ്ങൾ എന്നെ നീ ശിക്ഷിക്കാതെ എന്നോടു
ക്ഷമിച്ചു. ആ ഇതുതന്നെയോ, ഇതുമല്ലാതെയും എൻെറ രക്ഷയും
ഇനിക്കു മനോഗുണം ചെയ്വാനും എന്നോടു പൊറുപ്പാനും എൻെറ
അപേക്ഷകളെ കേൾപ്പാനും ആവശ്യങ്ങളെ തീർപ്പാനും ഇനിക്കു
എന്തെല്ലാം നന്മകൾ വേണ്ടിയിരുന്നാൽ ആയതൊക്കെയും ധാരാള
മായിട്ടു തന്നുകൊള്ളാമെന്നു് അറിവിച്ചുകൊണ്ടു് തൻെറ പക്കൽ
ഏതു നേരമെങ്കിലും ചെന്നു് ഉണർത്തിച്ചാൽ എപ്പഴും കേട്ടുകൊള്ളാ
മെന്നും കല്പിച്ചുകൊണ്ടും എൻെറ സമീപമായ ഈ ദേവാലയത്തിൽ
ത്രോണോസിൻകൽ എഴുന്നെള്ളിക്കൊണ്ടു് എന്നെ വിളിച്ചുവരുന്നു
എന്ന എൻെറ തമ്പുരാൻെറ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നുകൊണ്ടു ഇനിക്കു
വേണ്ടി ഇതിനെ ചോദിപ്പാനും മനസ്സുകൂടാതെ വീൺവിചാരത്താൽ

1. ത്രോണോസ്—ബലിപീഠം.
2. അകമ്മം—തെറ്റായ പ്രവൃത്തി.

ചുററി നടന്ന എൻെറ ആയസിൻെറ ദിവസങ്ങൾ പഴതെ കളഞ്ഞ
തിനെയും ഈലോകത്തിൻെറ രാജാക്കൾ പ്രഭുക്കന്മാരെ കാണ്മാനു
ള്ളതിനും അവരുടെ മുൻപിൽ അടുപ്പാനും എത്രയോ വിഷമമായി
രിക്കുന്നു. എന്നാലും അപ്രകാരമുള്ള കാഴ്ചകൾക്കു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.
ഇതിനാലുള്ള ഫലം എന്തു എന്നതിനെയും വിചാരിക്കാതെ ആയ്
തിനായിട്ടും ഈ ആയുസിൻെറ നാഴികയെ ഞാൻ ചേതപ്പെടുത്തി[1],
എന്നാൽ വെളിവുള്ളപ്പോൾ ഒളിവ്യിൽ നടന്നുകൊള്ളുവാൻ വേല
ചെയ്‌വാൻ വശമില്ലാത്ത രാവുവരുന്നു എന്നും തൻെറ തിരുവായാൽ
അരുളിച്ചെയ്‌തതിനെ ഓർപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ മനഗുണത്തിൻ
സിംഹാസനത്തിൻ പക്കൽ അണഞ്ഞു മതഗുണമപേക്ഷിച്ചു കൈ
ക്കൊള്ളാഞ്ഞാൽ താൻ തന്നെ നീതിയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ കരേ
റിയാൽ വീണ്ടു മനഗുണത്തിനു നേരമില്ല. പിന്നെയൊ അവിടെ
എത്രയും നീതിതന്നെ എന്നതു ഭേദമില്ലാത്ത സത്യമായിരിക്കുന്നു. ഇ
തിനാൽ എത്രയും വലിയ ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവരു കൂടെയും ആ നേരത്തെ
ഓത്തു് ഭ്രമിക്കുന്നുവല്ലൊ. മാമ്മോദീസായിൽ കിട്ടിയ ഇഷ്ടപ്ര
സാദം ചേതപ്പെടുത്താതെ ജീവിച്ചു ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവരും അവരുടെ
ആയുസു മുഴുവനും വനവാസങ്ങളിലും കഠിനതപസുകളാലും കാലം
കഴിച്ചു എന്ന പുണ്യവാന്മാരും ബ്രഹ്മചാരിത്വത്തിലും മഹാ പുണ്യ
ങ്ങളാലും വിളങ്ങിശോഭിച്ച കന്യാസ്ത്രീകളും ഇങ്ങനെയുള്ള ഏറിയ
മഹാത്മാക്കൾ കൂടെയും ഈ നീതിസിംഹാസനത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കു
ന്നോൻ വിധിക്കാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ തൻെറ തിരുമുമ്പിൽ ചെല്ലു
ന്നതു് എത്ര ഭാഗ്യത്തിനടുത്തതാകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു ഞടുങ്ങിവിറ
ച്ചുവന്നു എന്നും, അയ്യോ ഇതിനെ ഓക്കുന്നതുതന്നെ എന്നെ ഭയപ്പെ
ടുത്തുന്നു എങ്കിൽ എൻെറ പ്രിയമുള്ള പിതാവെ, ആ സമയം എനി
ക്കെന്തൊരു ഭയത്തിൻെറ സമയമായിരിക്കും! എന്നാൽ ഈവണ്ണം
നിരുപിപ്പാനും സങ്കല്പിപ്പാനും വഹിയാത്ത ഭയം നിറഞ്ഞ നേര
മെന്നും ഭയങ്കരപ്പെട്ട വിധിക്കു കാരണമായിരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾ
എണ്ണമില്ലാതെ ഞാൻ ചെയ്തുപോയി എന്ന ഈ ഭയം നിറഞ്ഞ നേര
മായ മരണം വിധി എന്നതും ഈ ന്യായാസനത്തിൻ സന്നിധി
യിൽ നില്ക്കണമെന്നും ഇതൊക്കെയും ഉറപ്പുള്ള സംഗതികൾ തന്നെ
ആയിരിക്കയിൽ എൻെറ ദയയുള്ള പിതാവെ, എൻെറ ഭയങ്ങളൊ
ക്കയും കുറയ്ക്കുന്നതിനു് എൻെറ പിതാവും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായിരിക്കുന്നേ
നിന്നെയുള്ള ഓമ്മ എന്ന ഏക വഴി മാത്രം എന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നു.
അതെങ്ങനെയെന്നാൽ, എന്നെ വിധിപ്പാൻ വരുന്ന എന്ന നീതി
ക്കാരൻ ഈ ലോകത്തിലും ഇപ്പോൾ പിതാവിനടുത്ത ബഹുമാന
വന്ദന സ്നേഹത്തോടെ നിന്നെ ഉയത്തി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
പാപികളുടെ സങ്കേതം എന്ന ത്രിലോകരാജ്ഞി നിൻെറ എത്രയും
പ്രിയമുള്ള പത്നി എന്നും ഈ ലോകത്തിൽ അവക്കു നീ ചെയ്തു

1. ചേതപ്പെടുത്തി—നഷ്ടമാക്കി.

ശുശ്രൂഷയ്ക്കും സഹായത്തിനും ഏതു പ്രകാരത്തിലും നിന്നെ തെളി
വിക്കണമെന്നും സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നും എത്രയും വലിയ താല്പ
ര്യമായിരിക്കയാൽ ഈ അമ്മയോടും തന്റെ സ്നേഹപുത്രനായ ഈ
നീതിക്കാരനോടും ഒരു വചനം ബോധിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ തന്റെ
ശത്രുക്കളും ഭയപ്പെടുത്തുന്നവരുമായവരൊക്കെയും എന്നെ ഭയപ്പെടു
ത്തുകയും ചെയ്യും. ആയതിനാൽ പ്രിയമുള്ള പിതാവെ, ഈ
വളയാത്ത നീതിക്കാരനായ[1] താൻ നീതിയാസനത്തിൽ എന്നെ
വിധിപ്പാനായി കരേറുന്നതിനു മുൻപെ, നിന്റെ അടിയാനും
ശുശ്രൂഷിയുമായി എന്നെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ഈ തിരുവ
ചനങ്ങൾ മാത്രം ഈ കർത്താവിനോടു നീ അരുളിച്ചെയ്യണമെ.
അതെന്ത്യെ, വിധിപ്പാൻ കർത്താവു എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ എന്തു ഞാൻ
ചെയ്യേണ്ടു എന്നും മഹാ പുണ്യവാനായ യോബുമുനി ഭയപ്പെട്ടു
ചൊല്ലുന്നു. അയ്യയ്യോ ഇദ്ദേഹം എത്രയും നെറിവാളനും തന്റെ ബു
ദ്ധി അറിവോടുകൂടെ യാതൊരു കുററവും താൻ ചെയ്തിട്ടില്ല എങ്കിലും
തന്റെ മക്കളുടെ സന്തോഷത്തിലും തെളിവിലും അവരിൽ വാച്ച
കുററം ഉണ്ടായേക്കും എന്നുള്ള നിരൂപണയാൽ ആയതു് ഉണ്ടായി
എങ്കിൽ ദൈവം പൊറുപ്പാനും ദിവസവും താൻ പൂജകാഴ്ച
കളണച്ചിരുന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള ദേഹം കർത്താവു എഴുന്നേല്ക്കു
മ്പോൾ എന്തുചെയ്യും എന്നു് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടുവെ
ങ്കിൽ ദയയുള്ള പിതാവെ, ഞാൻ വിചാരിക്കാതെയും ഓർ
ക്കാതെയും ഇരിക്കുമ്പോൾ കൂടെയും എന്റെ ഹൃദയം കൺമുമ്പാകെ
എപ്പഴും പട പുരുഷാരം പോലെ കൂടിക്കൊണ്ടു് എന്നെ ഭയപ്പെ
ടുത്തുന്ന എന്ന എണ്ണമില്ലാത്ത എന്റെ പാപങ്ങളുടെ കണക്കുകളെ
ചോദിപ്പാൻ താൻ എഴുന്നേററാൽ പിന്നെ യാതൊരു മദ്ധ്യസ്ഥവും
ആ നേരത്തു ഫലിക്കയില്ലെന്നും ഈ കർത്താവു് തന്നെ മുൻ അറിയി
ച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. ഇതായ്തു ആ ദിവസത്തിൽ ആദിത്യൻ ഇരുളും.
അയ്യോ ഇതെത്ര ഭയങ്കരമുള്ള കാര്യമാകുന്നു. ഇതാ പുണ്യത്തിൻ
ജോതിസായ ഈ രക്ഷനാഥൻ ഈ നേരത്തിൽ എത്രയും അനുഗ്രഹമു
ള്ള പിതാവും മനഗുണക്കാരനുമായിട്ടു തർക്കിക്കാതെയും കൂപ്പിടാതെയും
തെരുവിൽ തന്റെ സ്വരം കേൾപ്പിക്കാതെയും മങ്ങുന്ന വിളക്കിനെ
കെടുത്താതെയും ചതഞ്ഞ കോലിനെ തകർക്കാതെയും എത്രയും വ
ലിയ ക്ഷമയോടുകൂടെ മനഗുണമെന്ന വെളിവിനെ കാണിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നവരും പാപം ചുമക്കുന്നവരും എ
ന്റെ പക്കൽ വരുവിൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുകൂലപ്പെടുത്താം എന്നു്
താൻ വിളിക്കുന്നെ ഈ വിളിക്കു ഒരുവായി തനിക്കു ചേരാഞ്ഞിട്ടു
50 – ൽ ചില്വാനം വായ്കളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു താൻ വിളിക്കയും
ഈ വിളികേട്ടു പാപികൾ തന്റെ പക്കൽ ചെന്നാൽ അവരുടെ
കുററത്തിൻ കാഠിന്യത്താൽ അവരെ കൈക്കൊള്ളുമൊ എന്നുള്ള സം

1. വളയാത്ത നീതിക്കാരൻ—വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നീതിമാൻ.

ശയം തോന്നായ്‌വാനായിട്ടു ചെന്നുടൻ അവരെ കൈക്കൊൾവാനായി എപ്പോഴും ഇരുകൈകളും വിടത്തു് തഴുകാൻ ആസ്ഥമായിട്ടിരിക്കയും അവരുടെ കുററം കാരണത്താൽ ഇനി അവരെ സ്നേഹിക്കുമൊ എന്നും സംശയിക്കായ്‌വാൻ അവരെ പ്രിയത്താൽ മുത്തുവാനായി എപ്പോഴും തന്റെ തിരുമുഖം ചായിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹം ഞാൻ കണ്ടാറെയും എന്റെ മുഖം തിരിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു് അങ്ങോട്ടു നോക്കാതെയും ഈ വിളികേട്ടു തന്റെ പക്കൽ അണയാതെയും എത്രയോ ഊഴങ്ങൾ ഞാൻ തുടങ്ങിയ വഴിയിലൊട്ടുതന്നെ ഞാൻ നടന്നു. അയ്യൊ ഇങ്ങനെ എന്റെ നാശത്തിന്നായിട്ടുള്ള വഴിക്കുതന്നെ ഞാൻ നടക്കുന്നു എന്നുള്ള എന്റെ ഈ അധർമ്മത്തിനെ കണ്ടാറെയും താൻ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ എന്റെ പുറകെ നടന്നുകൊണ്ടു മകനെ! നീ പോകുന്ന വഴിയിൽ നിന്നെ കൊല്ലുവാനായിട്ടു ശത്രു അസ്ത്രവും മൂർച്ചയിട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ സ്വരം കേൾക്കാതെ നീ ഈവഴിക്കു പോയാൽ നിശ്ചയമായിട്ടും നീ നശിക്കും എന്നീവണ്ണം എന്നോടു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു എന്റെ പുറകിൽ നിന്നു് എപ്പോഴും ചൊല്ലിവന്നു ഇതു കൂടാതെ ഈ വഴിയിൽ നടന്നു എന്നു പലക്കും സംഭവിച്ചു എന്ന ഓരോരൊ കേടുകളും നാശങ്ങളും എന്നോടു അറിയിച്ചതുമെന്നിയെ, പലക്കും സംഭവിച്ചതും ഇനിക്കുതന്നെ വരുവാനിരിക്കുന്ന അസ്ത്രം ഞാൻ നിന്നതിനാൽ മററവന്റെ നെഞ്ചിൽ പതിഞ്ഞുവീണതും എന്റെ കണ്ണിൽതന്നെ കാട്ടിതരികയും ചെയ്തു. ഈ വണ്ണമുള്ളതു ദയയോടെ എത്ര ഊഴങ്ങൾ എന്റെ പുറകെ നടന്നു് എന്നെ വിളിച്ചു. അയ്യോ, ദുഷ്ടനായ ഞാൻ പൊട്ടനും ചെകിടനുമായി ഞാൻ ഈ സ്വരങ്ങൾക്കൊക്കെയും ചെവി അടച്ചുനടന്നു. ആ എന്നാറെയും എന്നെ ശിക്ഷിക്കാതെയും ഉപേക്ഷിക്കാതെയും എന്നെക്കായിൽ അല്പം കുററം ചെയ്ത പലരേയും ശിക്ഷിച്ചു എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി തന്റെ പ്രിയ മാതാവു പിതാവു ശ്രു: വാളരു മുതലായവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥങ്ങളാൽ എന്റെ ശിക്ഷയെ തടുപ്പാൻ നീതിയുണ്ടാക്കി. അയ്യയ്യൊ ആകാശപ്രഭുക്കൾ വിറയ്ക്കുന്ന എന്ന നിന്റെ മദബഹായിൽ ഈ അകൃത പുഴുവായ അടിയൻ അണവാൻ അനുവദിച്ചതെങ്ങനെ. അശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവന്റെ നാലര കരിന്തലവരെയും മദബഹായിൽ അണഞ്ഞു കൂടെന്നും ഭയം ഉളവാക്കി പഴയ കാലത്തിലുള്ള മദബഹായുടെ ശുദ്ധതയിന്മേൽ കല്പിച്ചു എന്ന ദൈവമെ! ഇന്നു നീ തന്നെ പട്ടാങ്ങയായി എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു എന്ന ഈ മദബഹായിൽ, അയ്യൊ ഞാൻ അടുക്കുന്നതെങ്ങനെ? ലോകരാജാക്കന്മാരുടെ മഹിമ എങ്ങനെ അസ്സ്വേരസു രാജാവിന്റെ പ്രിയ മണവാട്ടിയായ എസ്തർ രാജസ്ത്രീ അനുവാദമില്ലാതെ ഇയാളുടെ രാജസിംഹാസനത്തിൽ അരമനയിൽ കടന്നു് രാജസിംഹാസന മഹിമ മുടി ചെങ്കോൽ ചൂടിയിരിക്കുന്ന രാജൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയതിനെ കണ്ടുയുടൻ മരിച്ചവളെപ്പോലെ മോഹിച്ചുവീണുവല്ലൊ. തന്റെ മണവാട്ടിയെ ഈ വണ്ണം ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ തക്ക മഹിമയെ മാനുഷന്നു കൊടുത്തു

എന്നതിന്റെ മഹിമയുടെ സിംഹാസനം എത്രയോ ഭയങ്കരമുള്ളതായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഈ മഹിമപ്രതാപമായ മദ്ബഹായിൽ എത്രയും സത്യമായിട്ടുള്ള അയോഗ്യനായ അടിയൻ കടന്നപ്പോൾ എന്നെ ശിക്ഷിക്കാഞ്ഞത്ു് മേലെഴുതിയ സത്യ തിരുവചനം തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു.

അപ്പഴൊ ഇതിനാലെ ഈ നിന്റെ എത്രയും വലിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പൊറുതിയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെയും കാലമിതായിരിക്കുന്നു എന്നറിവിപ്പാനായിട്ടു ശ്ലു: ശ്ലീഹാ വിളിച്ചറിയിച്ചു. ഇതാ ഭയത്തിന്നു് നമുക്കിടയില്ലാതെ താൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി ഭയത്തിന്നു് അടിയാര്[1] നിങ്ങളായില്ല പിന്നെയൊ മക്കൾ വീണ്ടും, ഇനി അടിയാരെന്നു് നിങ്ങളെ ഞാൻ വിളിക്കയില്ല പിന്നെയൊ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെന്നു്. ആ കർത്താവെ! പട്ടാങ്ങ, പട്ടാങ്ങ, ആ കാലത്തിൽ കല്പലകയിരുന്ന പെട്ടകത്തിന്റെ മൂടുശീല മാററി ചാട്ടിൽ[2] വെച്ചിരുന്ന നേരം ഈ പെട്ടകം ചായുന്നതിനെകണ്ടു. ഉറ നീക്കിയിരിക്കുന്ന നേരം മേൽപട്ടക്കാരനല്ലാതെ കീഴ്പട്ടക്കാരും തൊട്ടുകൂടാ എന്നുള്ളതിനെ വിചാരിക്കാതെ ഒസാ എന്നയാൾ കൈനീട്ടി പിടിച്ചതിനാൽ അവിടെ തന്നെ മരിച്ചുവീണുവല്ലൊ ഈ നിന്റെ ദയയിൻ കാലമായ ഈ അരുംവേദ[3] ത്തിൻ പ്രമാണപലകയല്ല പിന്നയൊ പ്രമാണം കല്പിച്ചു കൊടുത്ത നീതന്നെ യാതൊരു ഉറയും മറവും കൂടാതെ തന്റെ ദൈവത്തത്തോടും മാനുഷികത്തോടുംകൂടെ ഞങ്ങളുടെ മദബഹായിൽ താൻ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നു. ആരെല്ലാവരും ചെല്ലുന്നോ എല്ലാവരെയും കൈക്കൊള്ളുന്നു. ആരുവിളിക്കുന്നോ അവനിൽ ചെല്ലുന്നു. എവിടെ കൊണ്ടുപോകണമോ അവിടെ താൻപോരുന്നു. ഏതു നാവിൽ വെക്കുന്നുവോ അവിടെ താൻ ഇരിക്കുന്നു. അയ്യൊ, ഏതുഹൃദയത്തിൽ കുടിയിരുത്തുമോ, ആ ഹൃദയത്തിൽ പൂകുന്നു. അയ്യോ, മേൽപട്ടക്കാരുതന്നെയല്ല, പിന്നെയോ പട്ടസുഖം എന്ന മുദ്രയാൽ പതിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്ന ഏതു നാവുകൊണ്ടു് ഈ തിരുവചനങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുന്നു എന്ന ആക്ഷതത്തിൽതന്നെ ആകാശത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി അയാളുടെ കൈയിൽ എഴുന്നെള്ളുന്നു അയ്യൊ, കർത്താവെ! ഈ മഹാപാപിയായ അടിയന്റെ അശുദ്ധ കൈകളിലും നാവിലും ഹൃദയത്തിലുംകൂടെയും എത്രയോ ഊഴം നീ എഴുന്നെള്ളി എന്റെ മനഗുണമുള്ള സർവ്വേശ്വരാ! ഇനി യാതൊരുത്തനെ താൻ കൈക്കൊൾകയില്ലെന്നും സംശയിപ്പാൻ ഇടയില്ലാതായല്ലൊ.

1. അടിയാർ—അടിമകൾ 2. ചാട്ട—രഥചക്രം
3. അരുംവേദ—പുതിയ നിയമം (സുവിശേഷം)

ആ മനോഗുണമോ! മുണ്ടനായിരുന്നതിനാൽ കൂട്ടത്തിൻെറ തിക്കലിൽ നിന്നെ കാണാൻ പാടില്ലാഞ്ഞാറെ ഇനി ആ വഴിയെകൂടെയും താൻ എഴുന്നെള്ളുവാൻ ഇടവരുന്നതല്ല എന്നതിനാൽ ദൂരത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും തൻെറ തിരുമുഖം കാണ്മാൻ ഇടവന്നാൽ ഭാഗ്യമെന്നു് ആശിച്ചുകൊണ്ടു്, ഒരു തെത്തമര[1]ത്തിൽ കയറി അവിടെ നിന്നെങ്കിലും തൻെറ മുഖം കാണണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചു എന്ന ചുങ്കക്കാരുടെ തലവനായ സക്കെ എന്നവൻെറ സൽമനസിനെ താൻ കണ്ടാറെ. അവനോടു സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ തൻെറ ബഹുമാനത്തിനു മതിയായതല്ലെന്നും ശേഷം പേരു നിരൂപിച്ചാറെയും തൻെറ കരുണയെ കാണിപ്പാൻ തിരുമനസ്സായിക്കൊണ്ടു് ആ കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു ആ മരത്തിൻ ചുവട്ടിൽ ചെന്നുകൊണ്ടു് സക്കെ നീ ഇറങ്ങി വരിക ഇന്നു നിൻെറ വീട്ടിൽ എഴുന്നെള്ളി വരുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ അരുളിച്ചെയ്തു് അവനോടുകൂടെ താൻ പോകയും ചെയ്തു. ഈ വണ്ണമുള്ള കരുണക്കടലായിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവം ആ സക്കെയെക്കായിലും അധികം ഹീനനും പാപിയുമായിരിക്കുന്ന അടിയൻെറ ഹൃദയമായ വീട്ടിലും അതിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാപാശുദ്ധങ്ങളെയും ദുർമ്മരണങ്ങളേയും വിചാരിക്കാതെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേൽ താൻ വച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന കരുണാധികൃവും, തൻെറ ദയയുടെ പെരുപ്പവും കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ഇനി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ യാതൊരുത്തനും ഭയത്താലും ശരണക്കേടാലും തൻെറ പക്കൽ അണയുന്നതിനു് മടി തോന്നായ്‌വാനുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം ലോകത്തിൽ കാണിപ്പാൻ തന്നെ ഈ കഷ്ടപുഴുവായ അടിയനിൽ എഴുന്നെള്ളുവാൻ തന്നെയല്ല പിന്നെയൊ ദിവസംപ്രതി ഈ അശുദ്ധ നാവുകളാൽ തന്നെ വിളിച്ചു് ആകാശങ്ങളിൽ നിന്നിറക്കുവാനും പാവപ്പെട്ട അടിയൻെറ കരങ്ങളാംകൊണ്ടുതന്നെ തൊടുവാനും ദേവമാതാവും ശ്ലൂ. പിതാവും എത്രയും ഭക്തിയോടും ആചാരത്തോടും അവരുടെ കൈകളിൽ ചുമന്നു എന്ന ഉണ്ണിപ്പൈതലായ തന്നെ ഈ അശുദ്ധ കൈകളാംകൊണ്ടുതന്നെ എടുക്കാനും പകപ്പാനും ഉയർത്തുവാനും സ്നേഹത്തോടെ തന്നെ തിമ്മാനും[2] അനുവദിച്ചതുമെന്നിയെ എവിടെയെല്ലാം തന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കണമോ ആരുടെപക്കൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോകണമോ ഏതു നേരത്തിൽ തന്നെ കാണണമോ, എത്ര നേരം തൻെറ ചേരെനിൽക്കണമോ, ഇതിനൊക്കെയും അനുവദിച്ചതുമെന്നിയെ, അടിയനു് അനിഷ്ടവും മനമടിയും തോന്നി തൻെറ തിരുമുൻപിൽനിന്നു മാറുന്നതല്ലാതെ, തനിക്കു് അസഹിത[3]മായി ഈ തിരുമുൻപിൽനിന്നും മാറുവാൻ തിരുമനസാകാതെ എൻെറ ആശയാഗ്രഹങ്ങളൊക്കയും നിറവേററുവാനും എന്തെല്ലാം അപേക്ഷി

---

1. തെത്തമരം—സൈത്തുമരം. 2. തിമ്മാൻ—ചുമക്കാൻ
3. അസഹിതം—അസഹ്യം.

ക്കണെമോ ആയത്തു ഒക്കെയും മടികൂടാതെ അപേക്ഷിപ്പാനും അനുവ
ദിച്ചും കൊണ്ടു രാപകൽ പിരിയാതെ എന്റെ വാസസ്ഥലത്തിൻ
ചേരെതന്നെ താനും എഴുന്നെള്ളിയിരിപ്പാനും തിരുമനസ്സായി. ഈ
വണ്ണമുള്ള സ്നേഹങ്ങളെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കാണിക്കുന്നു എന്നതി
നോടുകൂടെ ഈ ദയയുടെ കാലംകഴിഞ്ഞാൽ നീതിയുടെ കാലം വ
രുന്നു എന്നും ഒരു നേരത്തിൽ ഈ ദയയ്ക്കുതക്ക നീതിയായിരിക്കുമെ
ന്നുംകൂടെ കാണിക്കുന്നു. അപ്പഴോ, പ്രിയമുള്ള കർത്താവെ! ഇനി
ക്കായിട്ടുള്ള ഈ ദയയുടെകാലം എത്രയും ചുരുങ്ങി തീരാറായിരി
ക്കുന്നു എന്നും നീതിയുടെ കാലത്തിന്റെ രശ്മി വീശിത്തുടങ്ങിയി
രിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ കാണുന്നുവല്ലൊ. ആയ്കിനാൽ പ്രിയമുള്ള
പിതാവും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായിരിക്കുന്ന പുണ്യപിതാവേ ഈ ചുരുങ്ങി
യുള്ള നേരംകൊണ്ടു എന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും തീൎത്തു്, തന്റെ
നീതി ആസനത്തിനുമുമ്പിൽ നിർത്തപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ കുററവാ
ളിയായി തള്ളപ്പെട്ടുപോകായ്‌വാൻ നീ തന്നെ ഭരമേററു അടിയ
നെ നിറുത്തി രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അയ്യൊ, ഭയങ്കരമായ ആ നീതി
യിൽ ഞാൻ എന്തുത്തരിക്കും? അതെന്തെന്നാൽ കുററങ്ങൾ ഒക്കെയും ഞാൻ
ചെയ്തുപോയി എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമായി എന്നേരവും എന്റെ നിന
വിൽ ധ്വനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനഗുണകർത്താവേ, എന്നോടു പൊ
റുത്തെന്നും എന്നെ ശിക്ഷിച്ചുപേക്ഷിക്കയില്ലെന്നും ഞാൻ ശരണ
ത്താൽ ഉറയ്ക്കുന്നു എങ്കിലും പലപല ന്യായങ്ങളാൽ എന്നെ ഇളക്കി
ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ആയതിനാൽ കരുണനിറഞ്ഞ പിതാവായ നീ
എന്നെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമെങ്കിൽ ഞാൻ ഉറയ്ക്കപ്പെടും അല്ലെങ്കിൽ
ഈ ഇളകപ്പെട്ട അടിയന്റെ ശരണവും ഇളകി കലങ്ങിക്കെട്ടുപോക
യും ചെയ്യും. ആയതിനാൽ മരണം വരുന്നതിനുമുമ്പേ, എന്റെ കർ
ത്താവിന്റെ മുഴുവനായ ഉപവിയും ഇഷ്ടപ്രസാദവും എന്നിൽ കുടി
യിരുപ്പാനും പാപവും പാപത്തിൻ പരിഹാരക്കടവും എന്നിൽനി
ന്നു് ഒഴിയുന്നതിനും ഈ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ നീ തന്നെ
എന്റെ കർത്താവിൻ പക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി തന്റെ തിരുവു
ള്ളക്കേടു മുഴുവനും തീൎത്തു് സന്തോഷമായി എന്നെ ഞാൻ കൈക്കൊ
ണ്ടു തന്റെ പക്കൽ എന്നെ നീ ഏല്പിച്ചു നിറുത്തുമെങ്കിൽ തെളി
വോടെ ഞാനും തന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മരിച്ചുയർത്ത തന്റെ
കരേററത്തോടുകൂടെ എന്നെയും തന്റെ രാജ്യത്തിലേയ്ക്കുകൊണ്ടുപോ
കയും ചെയ്യും. അപ്പഴൊ, നീയിനിക്കു മദ്ധ്യസ്ഥനായി നീ ഇ
തൊക്കയും നിറവേററിത്തരിക.

ആ, എന്റെ വിശേഷിക്കപ്പെട്ട തുണയായ അമ്മ മറിയം മഗ്ദ
ലനാ, മറിയം ക്ലെയോപ്പാ, മറിയ ശാലോ എന്ന അമ്മമാരെ, നി
ങ്ങളോടുകൂടെ യൊവാക്കീം മറിയം എന്ന ദേവമാതാവും ഒന്നിച്ചു
കൊണ്ടു് കർത്താവും ശിഷ്യരും നടക്കുന്നേയിടങ്ങളിൽ നിങ്ങളും നട
ന്നുകൊണ്ടു് ശുശ്രൂഷചെയ്തുകൊണ്ടും കർത്താവിൽനിന്നു് അകലാ
തെ നടന്നതിനാൽ തന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർപ്പിലും, തന്നെ ക്കാ

ഞാനും എന്നന്നേയ്ക്കും തന്നോടൊന്നിപ്പാൻ ഭാഗ്യമായല്ലൊ. ആയതിനാൽ പ്രിയമുള്ള അമ്മമാരെ അടിയനും കൂടെ നിങ്ങളുടെ മേശയിൽനിന്ന് വീഴുന്ന തീൻനുറുക്കുകളാൽ ജീവിച്ചുവരുന്ന കൽബാസ്സ് (നായ)എന്നപോലെ ഈ കർത്താവിനോടും നിങ്ങളോടും ഒന്നിപ്പാനാഗ്രഹിച്ച് ഇതാ വരുന്നേൻ: ആ് കർത്താവേ, നിന്റെ മുമ്പിൽ ഓശാന പാടുന്ന പാൽക്കുഞ്ഞുങ്ങളേയും പാവാടകളാലും വൃക്ഷശാഖകളാലും വഴി അലങ്കരിച്ചു മുമ്പും പിമ്പും എന്നും കൂടി, 'ദാവീദിൻ പുത്രനായി വരുന്ന രാജാവിനു പുകഴ്ച' എന്നു കൊണ്ടാടുന്ന ജനങ്ങളോടുംകൂടെ കർത്താവെ അടിയനുംകൂടെ കൂടിക്കൊണ്ട് നിനക്കു ഓശാനാ ചൊല്ലുന്നേൻ. ഈ ആരവാരം കണ്ടതിനോടെ പലരും തന്നെ ആരാധിച്ചു. എങ്കിലും ഈ കൂട്ടം പിരിഞ്ഞാറെ, ആ നഗരിയുടെ ഉള്ളിൽതന്നെയും തന്റെ പ്രിയജനത്തെയും തക്കവിധത്തിൽ കൈക്കൊള്ളായ്കയാൽ കോട്ടയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങി ബേസനിയായിൽ എന്റെ അമ്മമാരായ മർത്താമറിയത്തിന്റെ വീട്ടിൽപോയി വാസം ചെയ്തുവല്ലൊ. ആയതിനാൽ എന്റെ അമ്മ മഗ്ദലേനാമ്മേ! ഈ ദിവസത്തിലും ആഘോഷമായ പുണ്യനേരങ്ങളിൽ പലരും കർത്താവിനെ, ഓർമ്മയാൽ ഹൃദയത്തിൽ പാർപ്പിക്കുന്നു. ആഘോഷമില്ലാത്തപ്പോഴോ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല എന്നതിനെക്കൊണ്ടു അമ്മെ! ഈ കർത്താവിനെയും മാതാവിനെയും മററും നീ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു പാവപ്പെട്ട സക്കൈ ആയ അടിയന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പാർപ്പിക്കേണമെ! അയ്യോ, അമ്മേ ഇവരെ കരേററുവാൻ ഇനിക്കു മഹാ ആഗ്രഹമെന്നും നീ കാണുന്നതിനോടുകൂടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വന്നാൽ ഒരിരിപ്പിടം കൂടെയും അവരവർക്കു തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാനും അടിയനു വശമില്ലെന്നും നീ അറിയുന്നുവല്ലൊ. എന്നാലും എന്റെ അമ്മേ! നിന്നോടു കർത്താവിനുള്ള സ്നേഹം എത്രയും വലുതായിരിക്കയാൽ നീ വിളിക്കുന്നതിനെ കേൾക്കുമ്പോഴും എന്റെ കർത്താവു മഹാ തെളിവോടെ വരികയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ വരുന്നപ്പോഴും തന്നെ, തെളിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്കു മഹാ സങ്കടമുള്ളതാകുന്നു എന്ന് ഞാനും അറിയുന്നു. എന്നതിനാൽ എന്റെ അമ്മെ! നീ ക്ലേശിക്കേണ്ട അതെന്ത്യെ, നിന്നെപ്പോലെ അമ്മെ! എന്നെ സ്നേഹിച്ച്, എന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെ തീർപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കുമെന്നു മററ് അമ്മമാരും ഉണ്ടു ഇതാ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ മറിയം എജിപ്ത്, മറിയം കൊർത്തേനാ എന്ന ഈ അമ്മമാരെയും ഏററിപ്പാൻ[1] കർത്താവു സ്നേഹിക്കുന്നതിനാലും അടിയനേയും ഈ അമ്മമാര് പ്രിയത്താൽ സന്ധിച്ചു വരുന്നതാകയാലും ഇവരുടെയും ഹൃദയഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ സന്തോഷത്താൽ താൻ കുടിയിരുന്നുവന്നതിനാൽ ഈ അമ്മമാരും ഇതല്ലാതെയും എന്റെ അമ്മ എന്നെ പെററവരും. ഈശോയുടെ ത്രേസ്യാ എന്നീ മാതാവിനിയുള്ളതിനാൽ ഈ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ തനി

1. ഏററിപ്പാൽ— അധികമായി.

ക്ക മഹാ സന്തോഷമായിരുന്നതിനാൽ കാലം വരുന്നതുവരെതാമസിപ്പാൻ പാക്കാതെയും[1] പാതിയെ ആകാശത്തിൽക്കൂടെയും കൊണ്ടു പോയല്ലൊ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ഒക്കെയും ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നീ അപേക്ഷിച്ച കർത്താവിനെ എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ഈ സിംഹാസനങ്ങൾ ഒക്കെയും എന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ എന്റെ കർത്താവും തന്റെ മാതാവും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ പാവപ്പെട്ട വീട്ടിൽ പാക്കട്ടെ. എന്നാൽ താൻ എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ നഗരിയെ താൻ കണ്ടുകരഞ്ഞതിൻവണ്ണം എന്റെ ഹൃദയമെന്ന വീടിനെ കരയായ്‌വാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും വീടുകളിൽ ഉണ്ടായി എന്നു് പുണ്യങ്ങളായാഭരണങ്ങൾ ഒക്കെയും കൊണ്ടു ഈ പാവപ്പെട്ട വീടിനെ അലംകരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആ എന്റെ സ്നേഹത്തിൻ ദൈവമായ രക്ഷിതാവെ! നീ ഇനിക്കായി നിന്റെ സ്നേഹത്തിൻ കടശി[2] സാക്ഷിയായി നിൻ ശരീരവും ചോരയും തീനും കുടിയുമായി കല്പിച്ചുതന്നതിനാൽ എപ്പൊഴും നിൻ തിരുപ്പാടുകളും എന്റെ രക്ഷക്കായി നിന്റെ ആയുസും തന്നിരിക്കുന്നതിനെ എപ്പൊഴും ഓപ്പാനും ഓർമ്മയോടുകൂടെ കൂദാശപ്രകാരമായിട്ടും അരൂപിക്കടുത്ത പ്രകാരമായിട്ടും എന്റെ മരണം വരെ എന്നേരവും നിന്നിൽ നിന്നു് പിരിയാതെ വിശ്വാസത്തിൻ കണ്ണാൽ എന്നേരവും നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നോടൊന്നിച്ചിരിപ്പാനും ഈ വിലതീരാത്ത അച്ചാരവും പണയവും നിമിത്തമായി എന്റെ മരണത്തിൻ ശേഷവും എന്നേക്കുമായി പരലോകത്തിൽ മൂടൽ കൂടാതെ മുഖ്യമായി നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടും സ്തുതിച്ചും നിത്യകാലവും ഒന്നിച്ചിരിക്കാമെന്നുള്ള ഇളകാത്ത ശരണവും ഇനിക്കു തന്നിരിക്കുന്നതിനാലെയും ഇതിനാൽ ആയിടത്തിൻ നിന്റെ അളവില്ലാത്ത മഹിമപ്രതാപത്തിനു തക്കവണ്ണം എണ്ണമില്ലാത്ത മഹാമുഖ്യ സ്വരൂപികളും അവരുടെ ധവള കർത്തവ്യന്മാരായ മിഖായേൽ, ഗൗറിയേൽ, റപ്പായേൽ, ശെല്ലാംസ്യെൻ, യൂറിയേൽ, നറിയേൽ, ബറാക്കായേൽ എന്ന ഈ ഏഴുസേനാപതികളോടുകൂടെ ഒന്നിച്ച് ഒൻപതു വൃന്ദമാലാഖാമാരും ആദിമാതാപിതാക്കളായ ആദം ഹാവാ മുതലായ ബാവാന്മാരും മേല്പട്ടക്കാരായ ശ്ലീഹന്മാർ, സഹദേന്മാരു്,[3] മൗദിയായാന്മാറ്, അരണ്യസന്യാസികൾ, കന്യാസ്ത്രീകൾ ശു. സകല സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും അവരുടെ ബ്രഹ്മചര്യാശോഭയാൽ മാലാഖാമാക്കു ശരിയായി വിളങ്ങുന്ന കഞ്ഞിപ്പൈതങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം കൂടി ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ കടിഞ്ഞൂലായ രക്ഷിതാവിനോടും തന്റെ പരി. ദേവമാതാവിനോടുംകൂടെ ഒന്നായിട്ടു

---

1. പാക്കാതെ—കാത്തിരിക്കാതെ. 2. കടശി—അവസാനം.
3. സഹദേന്മാർ—രക്തസാക്ഷികൾ.

അനാദിപ്പിതാസുതൻ പരിശുദ്ധാത്മാ എന്ന ശ്രു. ത്രീത്വേക സർവ്വേശനെ സ്തുതിക്കയും. തന്റെറ മക്കളായ ഈ സകലസുമത്തെ അസുമത്തെ എന്നയിവരുടെ മേലുള്ള തന്റെറ പിതാവിനടുത്ത ആശീർവ്വാദകടാക്ഷവും ഈ നശിച്ചുപോയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ തന്റെറ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്താൽവീണ്ടുരക്ഷിച്ച പിതാവിനു് കാഴ്ച വെക്കുന്നതിനാൽ തന്റെറ ഏക സുതനു താൻ ചെയ്യുന്ന എന്ന പിതാവിനടുത്ത ബഹുമാനവും ഇതിനാൽ എന്റെറ രക്ഷസാധനെ തന്നെ സകല മോക്ഷവാസികൾ സ്തുതിക്കുന്ന സ്തുതികളും ഈ പുഴവായ ഞാനും കാണ്മാൻ ഇടവരുമെന്നു എപ്പഴും ഓർത്തു സന്തോഷിപ്പാനായി എന്നിൽ എഴുന്നെള്ളി വരുവാൻ തിരുമനസ്സായി എന്ന കർത്താവെ! ഇതാ ഈ എന്റെറ ഹൃദയം തുറന്നിരിക്കുന്നു. നിനക്കെത്രെയും ഇഷ്ടമുള്ള ഇരിപ്പിടമായ എന്റെറ ദേവമാതാവിൻ തിരുമടിയെ എന്റെറ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ വച്ചിരിക്കുന്നു. "ഇതിൽ നീ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കേണമെ! അമ്മയുടെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന കുഞ്ഞുമകൻ എത്രയൊ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവിടെയിരുന്നുകൊണ്ടു തെളിയുന്നു എന്നതിൻ വണ്ണം എന്റെറ രക്ഷിതാവേ! ഈ മാതാവിൻ തിരുമടിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന നേരത്തിൽ ഈ അമ്മ പ്രിയത്തോടുകൂടി എന്തു കല്പിക്കുന്നുവോ, ഒക്കെയും ആ കുഞ്ഞുചെയ്യുന്നു. എന്നതിനാൽ ഈ നേരത്തിൽ ഈ അമ്മ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതിനെ നീ കേൾക്കണമെ! 'ആ പ്രിയമുള്ള എന്റെറ മകനെ; എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച എന്റെറ ഉടയവനേ നിന്റെറ അടിയാട്ടിയും[1] അമ്മയുമായ ഞാൻ ബോധിച്ചിരിക്കും വണ്ണം ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകി ഗാഗുൽത്താമലയിൽ തന്റെറ മരണക്കട്ടിലായ കുരിശുമരത്തിൻസമീപേ, നിൽക്കുമ്പോൾ നിൻതിരുമരണത്തിൻ സമയത്തിൽ ഈ നിന്റെറ അമ്മയെ തൃക്കൺപാർത്തുകൊണ്ടു്, നിന്റെറ പുത്രൻ ഇതാ എന്നും നീ അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു ഈ പാവപ്പെട്ട കര്യാക്കോസിനേയും നീയിനിക്കു മകനായിട്ടു ഏല്പിച്ചുതന്നുവല്ലൊ. ഇതാ എന്റെറ പാദത്തിൻ പക്കൽ അണഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവന്റെറ പാപങ്ങളിന്മേൽ മുഴുവൻ മനസ്താപപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നീ അവന്റെറ സകല പാപങ്ങളും പാപത്താലുള്ള ശിക്ഷകളും അവനോടു പൊറുത്തു മുഴുവൻ മാപ്പുചെയ്തു മാമ്മോദീസായിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ഇഷ്ടപ്രസാദം കൊടുക്കുന്നതുമല്ലാതെയും ഈ ഇഷ്ടപ്രസാദം ഇനി മരണപര്യന്തം പോയിപ്പോകാതിരിപ്പാനും ഉറപ്പും നിന്റെറ മേലുള്ള സ്നേഹത്തിൻ മേൽക്കുമേലുള്ള വർദ്ധിപ്പും മരണപര്യന്തം നിന്നെയുള്ള[2] ഓർമ്മയോടെ നടപ്പാനും മരണനേരത്തിൽ നിന്റെറ വളർത്തുപിതാവായ എന്റെറ ഭർത്താവിന്നു നീ കൊടുത്ത ഭാഗ്യമരണത്തെക്കുറിച്ചു നീയും ഈ നമ്മുടെ ഭർത്താവും ഞാനും കൂടെ മരണനേരത്തിൽ അവനെ തുണച്ചു ശത്രുയോഗ്യം കൂടാതെ ആത്മാവിനെ എടുത്തു് നമ്മോടുകൂടെ പരലോകത്തിൽ കൊണ്ടുപോകണമെ

---

1. അടിയാട്ടി—ദാസി.   2. നിന്നെയുള്ള—നിന്നോടുള്ള

ന്നുള്ള ഈ അപേക്ഷകരം ഒക്കെയും നീ കൈക്കൊണ്ടു എന്നുള്ള അടയാളത്തിന്നായി നിന്റെ തൃക്കാലുകളെ അവന്നു നീട്ടിക്കൊടു ക്കേണമെ!

ധ്യാനാരംഭക്രമം

ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട: + മുഴവൻതേററം

സർവ്വ വല്ലഭമുള്ള[1] തമ്പുരാനേ! ഞാനിപ്പോരം ഇവിടെ നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നുവെന്നു ഉറപ്പായിട്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും ഉപദ്രവിച്ചു, അററമില്ലാത്ത മഹിമപ്രതാപമുള്ള തമ്പുരാന്റെ മുമ്പാകെ വന്നു് നിൽക്കുന്നതിനു ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നതെങ്ങിനെ?

ആ കർത്താവെ! നിന്റെ തൃക്കൺമുമ്പാകെ, നിൽക്കുന്നതിനേക്കാരം നരക പാതാളത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുവാൻ ഉള്ളതിന് ഞാൻ യോഗ്യനായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ അറുതിയില്ലാത്ത പിതാവിനടുത്ത അനുഗ്രഹത്തിന്മേൽ ആശ്രയിച്ചു ശരണപ്പെട്ടു ഇവിടെ നിൽക്കുന്നേൻ. ചെയ്യദോഷങ്ങളെ ഓത്ത് ലജ്ജപ്പെട്ടുതേറുന്നേൻ[2]

പട്ടാങ്ങയായിട്ടു നിന്നെ ആരാധിച്ചു കമ്പിടുന്നേൻ. ഇപ്പോരം ഞാൻ ധ്യാനിപ്പാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ താല്പര്യം വേണ്ടുംവണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതിനും നിന്റെ സ്തുതിക്കും ബഹുമാനത്തിനും ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ട ആത്മത്തിന്റെ ഉപകാരത്തിനും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നേ ഉന്നതഫലങ്ങരം അനുഭവിക്കുന്നതിനും കരുടനായ എന്റെ ജ്ഞാനക്കണ്ണുകരം തുറന്നു തെളിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ തണുക്കപ്പെട്ട ഹൃദയത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കണമെന്നും നിന്നോടു ഞാൻ പ്രാത്ഥിക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

എത്രയും ശുദ്ധമാന കന്യാസ്ത്രീ മറിയമെ! തമ്പുരാന്റെ അമ്മെ! ദോഷത്താളരുടെ[3] സങ്കേതയിടമാകുവാൻ നീ അറിശപ്പെടുന്നില്ല എന്നു വരുമ്പോരം ഞങ്ങരം അനേകം പാപങ്ങരം ചെയ്യ ദോഷത്താളരാകുന്നു എന്നു വരികിലും ഇനിമേലിൽ നിന്റെ വിശ്വാസമുള്ള അടിയാരായി ജീവിപ്പാൻ അനുഗ്രഹിക്കക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഴിവൊ[4] കെയോടുകൂടെ നിന്നോടു ഞങ്ങരം പ്രാത്ഥിക്കുന്നു. ഞങ്ങരംക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ട നിന്റെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട പുത്രന്റെ മാണിക്യമായ ചോരയെപ്രതിയും നിന്റെ വിശുകല

---

1. വല്ലഭമുള്ള–വല്ലഭത്വമുള്ള. 2. തേറുക–പശ്ചാത്തപിക്കുക (മാപ്പപേക്ഷിക്കുക) 3. ദോഷത്താളർ–പാപികരം. 4. അഴിവ്–അലിവ്.

ദുഃഖത്തെപ്രതിയും ഈ ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കണമെന്നും വല്ലൊരു ദോഷത്തിലും വീഴുന്നതിനു മുമ്പെ, ഭൂമിയിലെ ഞെരുക്കങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കടാക്ഷിക്കണമെന്നും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അയ്യോ, മനഗുണത്തിൻെറ അമ്മെ! ഇനി എങ്കിലും ഞായം[1] വിധിക്കുന്ന നിൻെറ പുത്രനെ അരിശപ്പെടുത്തായ്‌വാനും വിനാഴികനേരത്തെ മുഗത്തിനടുത്ത അനുകൂലംകൊണ്ടും പ്രസാദംകൊണ്ടും എന്നന്നേയ്ക്കുമുള്ള ദുരിതങ്ങളെ ഞങ്ങൾ തേടായ്‌വാനും നീ സഹായിക്കണമെ!

ശുദ്ധ. ദേവമാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജപം

എൻെറ ഈശോയെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. എൻെറ ഈശോയെ നീ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിൻെറ കോപം ഞായമുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ നോക്കാതെ നിൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ കന്യാസ്ത്രീമറിയത്തിനെ നോക്കണമെ. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീർ ചിന്തിയ ആ തൃക്കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേലുള്ള ദയവുകൊണ്ട് നെടുവീർപ്പുകളെ വിട്ട എന്ന ആ ചുണ്ടുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേലുള്ള പ്രിയത്താൽ ഒരു വാളാൽ പിളക്കപ്പെട്ടുമെന്ന ആ, എത്രയും മൃദുവായിട്ടുള്ള തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളോടു പൊറുക്കണമെ. നീ ഉണ്ണിയായിരുന്നപ്പോൾ കിടന്നതും മരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ തഴുകിയതുമായ മറിയത്തിൻെറ തിരുഹൃദയം ഇതായിരിക്കുന്നു. നിൻെറ തിരുമേനിയിലും തിരുമുറിവുകളിലും ഏറിയ മുത്തലുകൾ[2] മുത്തിയ തിരുച്ചുണ്ടുകൾ തന്നെ അവയായിരിക്കുന്നു. ഉണ്ണിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ചതും രക്തംനിറഞ്ഞ തിരുമുറിവുകളെ കണ്ണുനീരാൽ തഴുകിയതുമായ തിരുകണ്ണുകൾ അവയായിരിക്കുന്നു. ആ, എൻെറ ഈശോയെ! നിൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ മറിയത്തിൻെറ ആ തൃക്കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചും ആ തിരുച്ചുണ്ടുകളെക്കുറിച്ചും ആ തിരുഹൃയത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേൽ കൃപയായിരിക്കണമെ! എൻെറ ഈശോയെ നിൻെറ കോപത്തെ അമർത്തിക്കൊള്ളണമെ. മറിയത്തിൻെറ തിരുഹൃദയം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വ്യസനപ്പെടുന്നു. ആ തിരുച്ചുണ്ടുകൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹത്തിൻെറ കണ്ണുകളായ ആ തിരുക്കണ്ണുകൾ നിൻെറ മേലും ഞങ്ങളുടെ മേലും തിരിഞ്ഞു തൃക്കൺപാർക്കുന്ന നീ ഇതൊക്കെയും കണ്ടിട്ട്, അനുഗ്രഹിക്കാതെ കോപമായിരിക്കുമോ? ഞങ്ങൾ ചെയ്ത പാപം കഠിനമായ പാപം ആയി

1. ഞായം—ന്യായം. 2. മുത്തലുകൾ—ചുംബനങ്ങൾ.

രിക്കകൊണ്ടു് കൃപകിട്ടുവാൻ യോഗ്യമില്ല എങ്കിലും നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതാരു്. നിന്നോടു പറയുന്നതാരു്. അതായതു് നിൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ മറിയത്തിൻെറ തിരുഹൃദയം നിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ തിരുച്ചുണ്ടുകൾ നിന്നോടു പറയുന്നു. അവരുടെ തിരുക്കണ്ണുകൾ നിന്നെ തൃക്കൺപാർക്കുന്നു' ആ, എൻെറ ഈശോയെ ഇത്ര കോപമായിരിപ്പാൻ നിനക്കുവഹിയാ. ഇതിൻവണ്ണമുള്ള മാതാവു അപേക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ പാടില്ല. ആയതുകൊണ്ടു് എൻെറ ഈശോയെ, ഞങ്ങൾക്കു മാതാവും സങ്കേതവുമായ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിൻെറ തിരുമുഖത്തെക്കുറിച്ചു് ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹമായിരിക്കണമെ. ആമ്മേനീശൊ.

ഞങ്ങളുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായേ, നീ എവിടെ ആകുന്നു എന്നും എൻെറ ഹൃദയം ഒക്കെയും നീ കാണുമെന്നും നിരൂപിച്ചു് ഇതാ നിൻെറ തിരുമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്ന അയോഗ്യമഹാപാപിയും വലിയ നന്ദികെട്ടവനും ഞാൻ ആയി. കർത്താവേ, നീ ഇനിക്കു ചെയ്ത എന്ന ഉപകാരങ്ങൾ ഒക്കെയും ഞാൻ മറന്നു, അയ്യൊ, എൻെറ പട്ടാങ്ങയായ പിതാവെ! ഇത്ര നേരവും എന്നോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ കുറഞ്ഞൊരു നേരംകൂടെ എന്നോടു നീ ക്ഷമിക്കണമെ. എൻെറ ദോഷത്തിനടുത്ത പ്രായശ്ചിത്തം എത്തിപ്പാൻ ഇനിക്കു നീ ഇടകൂട്ടണമെ. എൻെറ സർവ്വേശ്വരാ, ഇന്നത്തെ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നോടു പറഞ്ഞൊത്തതുപോലെ ഞാൻ ഇരുന്നില്ല. ആയതുകൊണ്ടു് എൻെറ ഹൃദയം ഒക്കെയോടുംകൂടെ നിന്നോടു ഞാൻ പറഞ്ഞൊത്തു തേറുന്നു. മേലാൽ ഒരിക്കലും നിൻെറ പ്രമാണത്തിനു് വിഘ്നം വരുത്താതെ, നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു് എൻെറ ശക്തി ഒക്കെയോടുംകൂടെ നിന്നോടു ഞാൻ പറഞ്ഞൊക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

ദേവമാതാവിനെ ചുററുന്ന 12 നക്ഷത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു് 12 നന്മ. മുമ്മാസുഖം മാതാവിന്നു കൊടുത്ത വരപ്രസാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു് മുമ്മസുഖത്തിനു സ്തുതിയായിട്ടു് 3 ത്രിത്വസ്തുതിയും പാപികളുടെ മനസ്സുതിരുവിനുവേണ്ടി 1 നന്മ. നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളണം.

1867 മീനം 1-ാം തീയതി സർവ്വേശ്വരൻ ഇന്നു് ഏറിയ അനുഗ്രഹം ചെയ്തു.

എനിക്കു് എൻെറ ആത്മഗുരു പെ. ബ. ലെപ്പാദായ മൂപ്പച്ചനും എത്രയും വലിയ ഒരു ദു:ഖം വന്നാറെ നമ്മുടെ കന്യാസ്ത്രീകളെക്കൊണ്ടു് 3 രാജകന്നി 3 എത്രയും ദയവുള്ള മാതാവേ, എന്ന ജപവും അപേക്ഷിപ്പിച്ചു. ഉടൻ ഈ ഉണ്ടായ മലപോലെ വന്നകാര്യം, മാതാവു് പുകപോലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ധ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ

ചാവറയച്ചന്റെ കൃതികളിൽ ഇതുവരെ വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഭാഗമാണ് ''ധ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ'' എന്ന പേരിൽ ഇവിടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

ഉള്ളടക്കത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകും ഇവ പട്ടക്കാർക്കുവേണ്ടി ചാവറയച്ചൻ എഴുതിട്ടുള്ളവയാണെന്ന്. അഞ്ചു ധ്യാനങ്ങളാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്:

1. ദൈവവിളിയിന്മേൽ ധ്യാനം[1]
2. ദൈവ മനോഗുണങ്ങളിന്മേൽ ധ്യാനം
3. ചാവുദോഷത്തിന്മേൽ ധ്യാനം
4. രണ്ടച്ചന്മാരുടെ വേല എന്നതിന്മേൽ ധ്യാനം
5. ഭക്തിയില്ലാത്ത പട്ടക്കാരന്റെ മരണം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

കൈയ്യെഴുത്തു കൃതിയുടെ ആദ്യപേജിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു കുറിപ്പു കാണുന്നു. ''വന്ദ്യപിതാവു മലയാളത്തിൽ കർമ്മലീത്താ മൂന്നാംസഭയുടെ സ്ഥാപനക്കാരനും ഒന്നാം പ്രിയോരു ജനറാളുമായ എ. പെ. ബ. ചാവറ കുറിയാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ തന്റെ സ്വന്തം കൈ അക്ഷരത്താലെ എഴുതിയ ധ്യാനം ഉപദേശമാകുന്നു.

ഓർമ്മക്കു സൂക്ഷിക്കണം.

ക. നി. മൂ. സ. ഈറാനിമോസച്ചൻ 1909 കന്നി–7

ഈ സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന ഈറാനിമോസച്ചനാവട്ടെ ചാവറയച്ചൻ കൂനമ്മാവിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ സഭയിൽ യോഗാർത്ഥിയായി അവിടെ താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചാവറയച്ചന്റെ അന്തിമദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. ഇരുപതു കൊല്ലത്തിലേറെ അദ്ദേഹം മാന്നാനം ഗൊവന്തയിൽ ലൈബ്രേറിയൻ എന്ന നിലയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മാന്നാനത്തുള്ള കൈയ്യെഴുത്തു കൃതികൾ പലതും തരംതിരിച്ച് ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിലായിരിക്കണം മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറിപ്പ് സ്വന്തപരിചയത്തിൽനിന്നു തന്നെ എഴുതി ഒപ്പുവച്ചിരിക്കുന്നത്.

പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നാലും തെളിവുകൾ സുലഭമാണ്. ഉദാ. 11–ാം പേജിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക: ''ഇതാ

1 ചാവറയച്ചൻ കൈയ്യെഴുത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ശീർഷകങ്ങളാണിവ.

സർവ്വേശ്വരൻതമ്പുരാൻ നിന്നെ അധികമായിട്ട പ്രിയപ്പെട്ട് അജ്ഞാനികളിൽനിന്ന നിന്നെ ഉത്ഭവിപ്പിക്കാതെയും മാമ്മോദീ സാക്കാരായ കാരണവന്മാരിൽ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചതുമെന്നിയെ, വയററിൽവെച്ചതന്നെ മരിച്ചുപോകാതെ അധികസൂക്ഷത്തോടെ പാത്ത്''...''

ആത്മാനുതാപം എന്ന കൃതിയിൽ ഇതേ ആശയങ്ങൾ തന്നെ അദ്ദേഹം തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ ആലപിക്കുന്ന ഗീതങ്ങളാണ് ഇവ.

ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ ചാവറയച്ചൻ ദൈവത്തെ ''അപ്പൻ'' എന്ന പദംകൊണ്ടാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഈ ധ്യാനങ്ങളിൽ 9–ാമത്തെ പേജിൽ പ്രസ്തുത ആശയം അദ്ദേഹം ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പറഞ്ഞവയിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ് ചാവറയച്ചൻതന്നെയാണ് ഈ കൃതിയുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്ന്.

മൂലപ്രതി, ചാവറയച്ചന്റെ കൈപ്പടയിലുള്ളത് ഇന്നും മാന്നാനത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. 16.8 x 11 സെന്റീമീററർ അളവിലുള്ള ഒരു ചെറുബുക്കിലാണ് ഈ ധ്യാനങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. 32 പേജുകളാണ് ഈ ബുക്കിലുള്ളത്.

ഇതിലെ ധ്യാനരീതി പഴയതെങ്കിലും, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഇന്നും തട്ടിയുണർത്തുന്നതിന് ഇവ പര്യാപ്തമാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വ്യക്തിത്വവും ദൈവത്തോടുള്ള തന്റെ യോജ്യതയും ഓരോ പേജിലും നമുക്ക ദർശിക്കാവുന്നതാണ്.

ര. മ. യ.

ദെയവവിളിമെൽ ധ്യാനം

ദെയവശുശ്രൂഷി[1] ആയ ആത്മാവെ! എന്തു ചെയ്യുന്നു! എവിടെ പൊകുന്നു! ഈ കഴിച്ചുവരുന്ന ജീവിതം കൊണ്ടു നീ എങ്ങനെ ആയിത്തീരും. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നവഴി എവിടെയ്ക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുപോകും. വഴിയാത്രക്കാരനായിരിക്കുന്നവൻ വഴിയിൽ വച്ചുതന്നെ ക്കൂടെക്കൂടെ നിന്നു അവൻ നടക്കുന്നവഴി നെരെയുള്ളതൊ അല്ലയൊ എന്നു അവന്റെ മനം കൊണ്ടു വിചാരിച്ചുവരുന്നു. എന്നതിൻവണ്ണം തന്നെ നിത്യത്തിലേയ്ക്കു യാത്രക്കാരനായിരിക്കുന്ന നീയും അല്പനേരം നിന്നു. നീ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വഴി മോക്ഷത്തിനു നിന്നെ കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിയൊ? നരകത്തിനു കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിയൊ? എന്നു വഴിപോലെ സൂക്ഷിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമായിരിക്കുന്നു.

1 ദെയവ—ദൈവ

എന്നാൽ ഈ എത്രയും സാരമായിട്ടുള്ള കാര്യം സൂക്ഷമായിട്ട വിചാരിക്കുന്നതിന ഈ മുഴവൻ ധ്യാനത്തിൻെറ ദിവസങ്ങളിൽ ദെയവസ്വരം തൻെറ പക്കലൊട്ട നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. ആ ദെയ[1] ശ്രുശ്രൂഷിയായ ആത്മാവെ നീ ലൊകമായകളിൽ നിന്നകന്ന് വീടുകുടി അപ്പൻ അമ്മ സ്നെഹിതർ ലൊകസുഖഭോഗ ശ്ലാഘ്യ[2]ങ്ങളും സ്നെഹിതരു പ്രിയപ്പെട്ടവരു മുതലായ വിനോദപൗരുഷങ്ങളും ഒക്കയും വിട്ട പിരിഞ്ഞ പുണ്യത്തിൻെറ സംകെതമായിരിക്കുന്ന തംപുരാൻെറ ദെവാലയത്തിൽ ചെന്നു തൻെറ ശ്രുശ്രൂഷയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും എന്തിന്നു? ഈ ലോകം നിനക്കു സമ്പ്പിച്ചിരുന്ന ലൊക ഭാഗ്യദ്രവ്യ സുഖലീലകൾ മററും സന്തൊഷങ്ങളും നീ വെറുത്തുപേക്ഷിച്ച ശരീര അനിഷ്ടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഞെരിക്കങ്ങളും നിനക്കു വരുത്തുന്ന എന്ന് ഈ അന്തസ്സിൽ നീ കരെറിയത എന്തിന്നു. പക്ഷെ അധിക സമാധാനത്തൊടും ബഹുമാന ദ്രവ്യപുഷ്ടിയൊടുംകൂടെ ലൊക ഇമ്പങ്ങളും വിനൊദസുഖങ്ങളും അനുഭവിപ്പാൻ ആയിരിക്കുമൊ? അല്ലെംകിൽ അധികസന്തൊഷത്തൊടും ബഹുമാനത്തൊടുംകൂടെ നിൻെറ ആയുസ്സിനെ കഴിപ്പാൻ ആയിരിക്കുമൊ? അല്ല പിന്നെയൊ നിൻെറ ദിവ്യഗുരുവായിരിക്കുന്ന ഈശൊമ്ശിഹായ്ക്കു പിൻചെല്ലുന്നതിനും തൻെറ ഭാവനായി സകലത്തിലും നടന്നു തൻെറ തിരുചൊര എന്നു മതിച്ചുകൂടാത്ത വെലയാൽ വാങ്ങിച്ചിരിക്കുന്നതിൻെറ ആത്മത്തിനെയും ശെഷം കൂടപ്പിറപ്പുകളുടെ ആത്മാവുകളെയും തനിക്കു ചെർപ്പാനായി പാപത്തിൽനിന്നു ഒഴിയുന്നതിനും മററവരെ ഒഴിക്കുന്നതിനും പുണ്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിനും മററവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നതിനും അത്രെ ഈ അന്തസ്സിന്ന നിന്നെ താൻ വിളിച്ചു എന്നാൽ ദെയവ ശ്രുശ്രൂഷിയായ ആത്മാവെ! ഇതവരെ നിൻെറ ദിവ്യഗുരുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനും തൻെറ മാതൃകയായി പുണ്യവഴിയിൽ നടക്കുന്നതിനും നിൻെറ ശക്തിയ്ക്കും കടത്തിനും തക്കവണ്ണം നീ പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? അയ്യോ നിൻെറ ജീവിതത്തിന്മെൽ ചൊതന[3] ചെയ്യു വഴി പൊലെ നിൻെറ പ്രവൃത്തികളെ സൂക്ഷിച്ചു നൊക്കുന്നു എന്നുവരികിൽ ഒരു ദിവസംപൊലും നല്ല പുണ്യത്തൊടുകൂടെ കഴിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുകയും ചെയ്യും. ഇതുമെന്നിയെ നിൻെറ ആത്മാവിനെ രക്ഷിച്ചു മററവരെയും രക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നീ വേല ചെയയവാൻ അവരുടെ ആത്മാവുകൾക്കുംകൂടെ നീ കടക്കാരനായിരിക്കയിൽ ഈ നിൻെറ സ്വന്ത കടത്തിന്നടുത്ത കാനോനാനമസ്കാരം പൂജധ്യാന ജപങ്ങൾ മുതലായതിനെ പലപ്പൊഴും അന്യവിചാരങ്ങളോടുകൂടെയും ഭക്തിയില്ലാതെയും മനംമടിയോടും കഴിച്ചുകൂടി എംകിൽ മതിയായിരുന്നു എന്നുള്ള ഭാവം പൊലെയും നിറവെററി എന്നു കാണുകയും ചെയ്യും.

---

1 ദെയ—ഭയ 2 ശ്ലാഘ്യം—അഭിനന്ദനം 3 ചൊതന—ശോധന

ഞാൻ ശുദ്ധമുള്ളവനാകയാൽ ഇനിയ്ക്കണയുന്നവരായ നിങ്ങളും ശുദ്ധമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ എന്ന താൻ കല്പിച്ചിരിക്കയിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കൂടപ്പിറപ്പെ! ഈ എത്രയും വെടിപ്പും ശുദ്ധവും നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സർവ്വേശ്വരന്റെ ദെവാലയത്തിലും എത്രയും മഹിമയുള്ള തന്റെ അറംത്താരയിലും സ്രാപ്പെ ക്രൊവേ എന്ന ഉയരപ്പെട്ട അരൂപികൾ ഈ തന്റെ മദബഹായിൽ പെടിച്ചും വിറച്ചും നിന്നുകൊണ്ടു നിന്റെ കയ്യാലെ എടുക്കയും മുറിക്കയും പകുക്കയും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ശ്ലു. ദൈവ രഹസ്യത്തിൽ തിരുമുൽ സാഷ്ടാംഗവന്നനാ ചെയ്യുന്നു. എന്ന ഈ മെല്പട്ടവരായ മാലാഖമാര തന്റെ തിരുമുഖത്തിൽ ക്രമംകൂടാതെ നോക്കുവാൻ ശക്തമാകുന്നില്ല എന്ന ഈ തമ്പുരാന്റെ അറംത്താരയിൽ ദിവസംപ്രതി ഏതൊരു പ്രകാരം നീ കരെറിവരുന്നു എന്നും നീ സൂക്ഷിച്ചുനൊക്കുക. ആടും കാളയും അറുത്തു പൂജിച്ചിരുന്ന കാലത്തിൽ അല്പമായ ആചാരക്കുറവൊടെ ഈ പൂജസ്സും മദബഹായിങ്കൽ അടുത്തു ചെന്നതിനാൽ ഉടൻ വീണു മരിക്കയും നീ പുറപ്പെട്ട ദെഹപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഭക്തിയുള്ള കൂടപ്പിറപ്പെ നീ അണയുന്ന എന്നുള്ള ഈ മദബഹായിൽ മുട്ടാടും മൂരിയും കാളയും അല്ല, അറുക്കപ്പെടുന്നതും ചെങ്ങാലി മാടപ്രാവുകളുടെ മാംസവും അല്ല പിന്നെയൊ? പിന്നെയൊ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന അരുളിചെയ്ത ഒരു തിരുവചനത്താൽ സർവ്വതും ഉണ്ടായതും അപ്രകാരം ഒരു വചനത്താൽ സർവ്വതും ഇല്ലാതെ ആക്കുവാനും വശമാകുന്ന എന്ന സർവ്വെശ്വരന്റെ ഏക പുത്രനെ തന്നെ നിന്റെ കൈകളിൽ എടുക്കയും ദിവസംപ്രതി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നള്ളിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നനിന്റെ കൈകളും നാവും ഹൃദയവും എത്രയൊ ശുദ്ധമുള്ളതാകുവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു! അയ്യൊ കത്താവെ! പൂർവ്വകാലത്തിൽ നിന്റെ നീതിയെ കാണിച്ചതിൻവണ്ണം ഇപ്പഴും നിന്റെ നീതിയെ കാണിക്കുന്നു എംകിൽ ആ! സർവ്വെശ്വരാ! നിന്റെ അറംത്താരയിൽ കരെറുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നവൻ ആര! എന്നാൽ ഇപ്പൊറം നിന്റെ നീതി അതു മിണ്ടടങ്ങികൊണ്ടു നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. എംകിലും കൂടപ്പിറപ്പെ! തന്റെ തിരുവചനം നീ സൂക്ഷിക്കുക. ഇതായതു് ജയത്തിനു വിധി താൻ പുറപ്പെടുത്തുംവരെയും താൻ കൂപ്പിടുന്നില്ല, താൻ തക്കിക്കുന്നില്ല. തെരുവിൽ തന്റെ സ്വരം താൻ കെറംപ്പിക്കുന്നില്ല. ചതയപ്പെട്ട ഞാങ്ങണ താൻ തകത്തുന്നില്ല. മഞ്ഞമഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിളക്കിനെയും താൻ കെടുത്തുന്നില്ല. എന്നുള്ള ഈ തിരുവചനംപൊലെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കൂടപ്പിറപ്പെ! നീയും ഞാനും ഈ കത്താവിന്റെ തിരു അറംത്താരയിൽ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിൽ

അണഞ്ഞു എംകിലും യാതൊരു കൊപവും തിരുവുള്ളക്കെടും കാണി ക്കാതെ ഒക്കെയും താൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഏതൊരു കയ്യാൽ തന്നെ എടുക്കുന്നു എംകിലും ഏതൊരു നാവിൽതന്നെ വെയ്ക്കുന്നു എംകിലും ഏതൊരു ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ കടിയിരുത്തുന്നു എംകിലും ഒക്കെയും താൻ അനുസരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എപ്പൊഴും താൻ ക്ഷമിക്ക യില്ലെന്നും ക്ഷമയുടെ പെരിപ്പംപൊലെ അരിശവും കടുമപ്പെട്ടതാ യിരിക്കും എന്നും ഓൎത്തുകൊൾകയും വെണം. ആയതിനാൽ ഇതു വരെയുള്ള നിന്റെ ജീവിതം നിന്റെ അന്തസ്സിന്ന ചെരുന്നതായി രിക്കുമൊ എന്ന ഓൎത്തു കൊൾക. ശ്രു. ബെൎണ്ണൎദൊസ എന്ന പുണ്യ വാളൻ ഏറിയ നാൾ വനവാസത്തിൽ പാൎത്ത കഠിന തപസ്സു പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും വന്നു എംകിലും കൂടെക്കൂടെ അത്യന്ത സംകടത്തൊടുകൂടെ തന്നൊടുതാൻ ചൊദിച്ചുകൊണ്ടും വന്നതായത ആ! ബെൎണ്ണദൊസ. ബെൎണ്ണദൊസ എന്തിന്ന സൎവ്വേശ്വരൻ നിന്നെ വി ളിച്ചു. നീ എന്തു ചെയ്യുന്നു. എന്തിന്ന തമ്പുരാന്റെ വീട്ടിൽ നീ ചെന്നു. എന്നിപ്രകാരം ഈ മഹാ പുണ്യവാളൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടുവന്നു എന്ന നീ കെൾക്കുംപൊൾ നിനക്ക ലജ്ജയും നാണവും വരുന്നതല്ലാതെ മറ്റ് പ്രകാരമല്ല അതെന്ത്യെ ആദ്യത്തിൽതന്നെ സൎവെശ്വരൻ നിന്നെ വിളിച്ചു. ഏറിയ ആളുകളിൽ വച്ചു നിന്റെമെൽ താൻ അനുഗ്രഹിച്ച് നിന്നെ താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത തന്റെ സ്ഥാനവും അംശവും നിനക്കുതന്ന തന്റെ ദെയവാലയത്തിൽ നിന്നെ താൻ ചെൎത്തു തന്റെ വീട്ടിൽ തന്നൊടുകൂടെ നിന്നെ താൻ പാൎപ്പിച്ചു തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവനായിട്ട നിന്നെ താൻ കൈക്കൊണ്ടു ഇതു മെന്നിയെ തന്റെ വിശെഷവരപ്രസാദങ്ങളാൽ നിന്നെ അലംക രിച്ചു. പലപല വിശെഷ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിനക്കു താൻ ചെയ്തു എത്രയൊ ഉഴങ്ങൾ നിന്നൊടു താൻ ക്ഷമിച്ചു. എന്തെല്ലാം ജ്ഞാന സഹായങ്ങളും വെളിവുകളും നിനക്കു താൻ തന്നു. എന്നാൽ നിന്നെ ക്കായി അധികം നല്ലവരുണ്ടായിരുന്നാറെയും അവരെ ലൊക ത്തിൽ തന്നെ വച്ചെച്ചു നിന്നെ താൻ വിളിച്ചു തന്റെ വരപ്രസാദ ങ്ങൾ നിനക്കു താൻ തന്നു. ഇപ്പൊൾ കൂടപ്പിറപ്പെ നിന്റെ വ്യാ പാരവും തന്റെ മനഗുണവും സൂക്ഷിച്ചാൽ തംപുരാനൊടു നീ മത്സരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഇതായത താൻ നിന്നൊടു ക്ഷമിച്ചു അധിക മനൊഗുണം നിനക്ക ചെയ്യുംതൊറും നീ നന്നികെടും ദൊഷങ്ങളും വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നിന്നെ താൻ സ്നെഹിക്കുംതൊറും നീ തന്നെ നിന്ദിക്കയും ദ്വെഷിക്കയും നന്നികെടു വൎദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അയ്യോ പിശാചിന്ന ഏറിയ ശുശ്രൂഷികൾ ഇതാ സൎവെശ്വരന്ന വിശ്വാസമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷിയും തന്നെ സ്നെഹിക്കു

ന്നവനും ഒണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതെന്ന എന്നാൽ വിശെഷ കൃപയാൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തവനായ നീയുംകൂടെ ലൊകമക്കളൊടു ചെൎന്നതന്നെ സ്നെഹിക്കാതെയും സ്തുതിക്കാതെയും ലൊകത്തിന്ന ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവെംകിൽ ആരപുണ്യവഴിയിൽ നടക്കും അയ്യൊ കൂടപ്പിറപ്പെ നിന്റെ ആത്മാവിനെ ഈവണ്ണം നീ കളയല്ലെ നിന്റെ കഠിന ശത്രുവായ പിശാച നിന്നെ നിത്യനാശത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്ന പ്രയത്നം ചെയ്തു വരുന്നു. ആ! ദെയവ ശുശ്രൂഷി ആയ ആത്മാവെ! നിന്റെ സ്ഥാനമഹിമയും അന്തസ്സിന്റെ വലിപ്പവും അതിന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന നന്മകളും വരപ്രസാദങ്ങളും വഴിപൊലെ നീ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു എംകിൽ എത്രയും വലിയ ജാഗ്രതയൊടുകൂടെ പുണ്യവഴിയിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാ സൎവ്വെശ്വരൻ ഏറിയനാൾ തൊട്ട നിന്നൊട ക്ഷമിച്ചുവരുന്നു, പലപ്പൊഴും തന്റെ ദെയവസ്വരങ്ങളാൽ പുണ്യവഴിക്കും ഭക്തിക്കടുത്ത ജീവിതത്തിനും നിന്നെ വിളിച്ചു. നീ നിന്റെ കൎത്താവിന്റെ സ്വരത്തിന്ന നിന്റെ ചെവി അടച്ചു മന്ദമുള്ളതും ഭക്തിയില്ലാത്തതുമായ വഴിയിൽ നീ നടക്കുന്നു എന്നു കണ്ടൊറെയും ഈ എത്രയും പ്രിയമുള്ള അപ്പനായ താൻ നിന്നെ ഉപെക്ഷിച്ചില്ല പിന്നെയൊ ഇപ്പൊഴും നിന്റെ പുറകെ ക്ലെശിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. ഇതാ ഒരുതരം കണ്ടുയിപ്പൊൾ തന്നെ പ്രിയം നിന്നെ കാണിച്ചു. കൊണ്ടു ഈ ഊഴം എന്റെ മകൻ എന്നെ അറിഞ്ഞു പട്ടാങ്ങയായ പിതാവായിട്ട എന്നെ സ്നെഹിക്കും എന്നു കണ്ടു തെളിഞ്ഞും കൊണ്ടിതാ. ഈ ധ്യാനത്താൽ എന്റെ നാവുകൊണ്ടു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു. ഇതാ നിന്റെ പിതാവു നിന്നെ തഴുകുവാൻ തന്റെ കൈകൾ വിടിൎത്തു കൊണ്ടു ഈ മുഴുവൻ ധ്യാനത്താലും ഏകാന്തത്തിലും മിണ്ടടക്കത്താലും തന്റെ വിശെഷ സ്നെഹം കാണിച്ചു നിന്നെ കൈക്കൊൾവാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ചു ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഈ വല്യ മനഗുണം നീ താല്പൎയ്യമായി കൈക്കൊണ്ടു തന്നെ പട്ടാങ്ങയായിട്ട സ്നെഹിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഈ മനഗുണമുള്ള സ്വരം നീ കെട്ടില്ലെംകിലും കെട്ടുകൊണ്ടു വീണ്ടും മുൻപിലെപ്പൊലെ പിറപ്പെട്ട ഈ സ്വരം ഒടുക്കത്തെ തന്റെ വിളി ആയിരിക്കുമൊ ആൎക്കറിയാം.

2

ദെയവ മനൊഗുണങ്ങൾമ്മേൽ ധ്യാനം

പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! തംപുരാൻ നിനക്കു ചെയ്തു എണ്ണമില്ലാത്ത വിശെഷ വരപ്രസാദങ്ങൾക്കും മനൊഗുണങ്ങൾക്കും എങ്ങിനെ നീ ഉത്തരിച്ചു അവകളെ ഓത്ത വിചാരിക്ക എംകിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടൊ? അയ്യൊ! എത്രയൊ വലിയതും മാണിക്കമുള്ളതു മാകുന്നു അവകളുടെ ആയിരത്തിൽ ഒരു പംക നിന്നെ പുണ്യവാനും മാലാഖായെപോലെയും ആക്കുവാൻ മതിയായിരുന്നു. അയ്യയ്യൊ ദുഃഖമേ! ഇതക്ലെശിപ്പാൻ എത്രയും തക്ക ന്യായം തന്നെ കൂടപ്പിറപ്പെ! ഈ വിശെഷ മനൊഗുണങ്ങളും വരപ്രസാദങ്ങളും നിനക്കു കിട്ടിയാറെയും ഇപ്പൊഴും മുൻപിലത്തെപ്പൊലെ മനഗുണമുള്ളവനും ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ തണുക്കപ്പെട്ടവനും ആയി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അല്പനെരം എംകിലും കഴിഞ്ഞ നിൻെറ ജീവിതത്തെ ഓക്കുക അതിൽ ഓരോരൊ ദിവസം ഒരൊരൊക്ഷണനെരം എണ്ണമില്ലാത്ത മനൊഗുണങ്ങളാലെയും നന്മകളാലയും നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നീ ഓക്ക. മുൻപിനാൽ തന്നെ സർവ്വേശ്വരൻ തൻെറ വല്ലഭമുള്ള തിരുകൈകൾകൊണ്ടു ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കും മുൻപിൽ നീ എന്തായിരുന്നു.

എവിടെ ആയിരുന്നു എത്ര പെര ഇപ്പൊഴും ഈ ക്ഷണത്തിലും തംപുരാനെ അറിവാനും സ്നെഹിപ്പാനും വശമില്ലാതെ ഇല്ലായ്മയിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ തംപുരാൻ അവരെ അപ്രകാരം വച്ചെച്ചു നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു ബൊധവും ബുദ്ധിയും മനസും നിനക്കു തരികയും തന്നെ അറിയാനും സ്നേഹിപ്പാനും വശവും നിനക്കു തരികയും ചെയ്തു. മുൻപിലത്തെ ഊഴം നീ ലോകവെട്ടത്തിനെ കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ നീ എന്തായിരുന്നു ഇതാ സർവ്വേശ്വരൻ തംപുരാൻ നിന്നെ അധികമായിട്ടു പ്രിയപ്പെട്ട ഈ അജ്ഞാനികളിൽ നിന്നെ ഉത്ഭവിപ്പിക്കാതെയും മാമൊദീസക്കാരായ കാരണവന്മാരിൽ നിന്നെ ജനിപ്പിത്തുമെന്നിയെ വയററിൽ വച്ചുതന്നെ നീ മരിച്ചുപൊകാതെ അധിക സൂക്ഷത്തൊടെ കാത്ത പിറന്നശെഷം ഈ തൻെറ ശ്രു. മാമ്മൊദീസയാൽ തൻെറ പ്രിയമുള്ള മകനും മൊക്ഷാനന്ദ സംപത്തുകൾക്കു ഒക്കെയും അവകാശിയും അനന്തരവനും ആക്കി നിന്നെ താൻ ചെയ്തു. ആ! കൂടപ്പിറപ്പെ! ഇത്ര വല്യ മനൊഗുണത്തിന്നു നീ എങ്ങനെ ഉത്തരിച്ചു. വിധിയുടെ ഭയങ്കര ദിവസത്തിൽ അജ്ഞാനികൾ നിന്നെ കുററപ്പെടുത്തും പൊൾ നീ എന്തുരിക്കും!

ആ കുഞ്ഞുപ്രായത്തിൽ നിന്റെ മൃദുവായ ശരീരം കൊണ്ട നടപ്പാനും നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും അറിവാനും ആയതിനെ കാട്ടുവാനും ചൊദിപ്പാനും കൂടയും നീ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാ ആ പൈതൽ പ്രായത്തിൽ ആരു നിന്നെ പിലത്ത വളർത്തി ആരു നിന്നെ തീററി സൂക്ഷിച്ചു ഈ നിന്റെ ശരീരയൊഗ്യത്തിൽനിന്നും ആരു നിന്നെ രക്ഷിച്ചു. നിന്റെ ആ പൈതലിനടുത്ത ശരീരത്തിനെ ആരു ബലപ്പെടുത്തി ഇത നീ ഒരിക്കലും ഒർത്തിട്ടില്ലായ്യിരിക്കും. അക്കാലത്തിൽ നിന്റെ അമ്മ അല്ല നിന്നെ വളത്തിയത പിന്നെയൊ അമ്മവഴിയായിട്ട നിന്റെ മൊക്ഷപിതാവായിരിക്കുന്ന സർവ്വെശ്വരൻ തംപുരാൻ പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാൻ വശമില്ലാത്ത സ്നെഹത്തൊടു കൂടെ നിന്നെ നൊക്കി ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രിയത്തൊടെ നിന്നെ സൂക്ഷിച്ചുവളർത്തി. നിന്റെ കൈല്പക്ഷയങ്ങളും മൊശങ്ങളും അശുദ്ധങ്ങളും ഒക്കയും താൻ തന്നെ നൊക്കി അനുപക്ഷിച്ചു നടത്തി. പ്രായം വരുംപോഠ വിശ്വാസമുള്ളവനായി തനിക്കു നീ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യും എന്നുറച്ചുകൊണ്ട ആ പ്രായത്തിൽ നിന്നെ താൻ സൂക്ഷിച്ചു കാത്തുവളർത്തി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനാ തക്കവണ്ണം നീ എങ്ങനെ ഉത്തരിച്ചു. ഇതമെന്നിയെ നിന്നെ രക്ഷിപ്പാനായി താൻ തന്നെ ആകാശത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ഈ ബലക്ഷയപ്പെട്ട മാംസം താൻ എടുത്ത ഈ ലൊകത്തി സംചരിച്ചു ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ താൻ മുഴകി തന്റെ ചൊരമുഴവനും താൻ ചിന്തി തന്റെ തിരുപ്രാണനും കൊടുത്ത ഒരു കള്ളനെപ്പൊലെ മരത്തിന്മെൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെയും വരപ്രസാദങ്ങളുടെയും നിക്ഷെപങ്ങളെ തുറന്നുകൊണ്ട അതിനാൽ നിനക്കു താൻ കാട്ടിയ ഈ അറുതിയില്ലാത്ത സ്നെഹത്തിന്ന എങ്ങനെ നീ ഉത്തരിച്ചു. ആ പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! നീ വെർപിരിഞ്ഞുപെക്ഷിച്ചു ഈ ലൊകത്തിലൊട്ട സൂക്ഷിക്ക. അയ്യൊ! എത്ര ആത്മാവുകഠ പിശാചിന്റെ മടിയിൽ കിടന്ന എവിടയ്കു പൊകുന്നു എന്നറിയാതെ നരകത്തിലൊട്ട ചൊവ്വെ നടന്നു പൊകുന്നു.

എത്ര ആത്മാവുകഠ പുണ്യം എന്താകുന്നു എന്നും ഈശൊ മിശിഹായെ സ്നെഹിക്കുന്നത എത്രയൊ ഇമ്പമുള്ളതാകുന്നു എന്നറിയാതെ ലൊകമായക്കുള്ളെ പിൻചെല്ലുന്നു. നിന്നെക്കായിൽ നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവരും നിന്നെപൊലെ തംപുരാനെ അധികമായി ഉപദ്രവിക്കാത്തവരും ആയ എത്രയൊ ആത്മാവുകഠ ലൊകത്തിൽ മായയിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നു.

ആ പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ ദൈയവം നിന്റെ മെൽ വെച്ചു ഈ സ്നെഹത്തിന്നും തന്റെ എത്രയും വലിയ മനൊഗുണത്തിന്നും നീ എന്തുത്തരിച്ചു. ആ ഇപ്പൊഠ നീ കൂടുന്നില്ലംകിലും വിധിയിൽ ഇതിന്ന കണക്ക കെഠപിക്കെണ്ടിവരികയും ചെയ്യും നിശ്ചയം.

വിശെഷിച്ചും ഈ നിൻെറ സ്ഥാനത്തിന്നും അന്തസ്ഥിനും എന്തല്ലാം വിശെഷ സഹായങ്ങളും വെളിവുകളും നിന്നെപുണ്യത്തിൽ വദ്ധിപ്പിപ്പാൻ തക്കതായ ജ്ഞാന ഉപായങ്ങളും നിനക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പം മുതൽ കൂട്ടമായിട്ടുള്ള നമസ്ക്കാരങ്ങളും ധ്യാനങ്ങളും ജ്ഞാനവായനയും ഗുണദൊഷങ്ങളും നല്ലവരുടെയും വലൃജനങ്ങളും വെണ്ടുന്ന ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങളും ഭക്തിക്കടുത്ത വസ്തുക്കളും നിനക്കു താൻ ആസ്ഥമാക്കിതരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വിശെഷമായ ദൈവസഹായങ്ങളിൽനിന്നും എന്തഫലം എത്തുപ്രകാരം നീ വരുത്തി? പിന്നെയും എല്ലാപ്പഴും നിന്നെ സഹായിപ്പാനും നിൻെറ ജ്ഞാനദിഷ്ടതികളെ തീർപ്പാനും നിനക്ക ദു:ഖമാകമ്പൊാം ആശ്വസിപ്പിപ്പാനും ആയിട്ടുതാൻ തന്നെ നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ രാപകൽ എപ്പഴും പാക്കുകയും നിന്നിൽ വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു, നിൻെറ വീഴ്ചകളും ആത്മമുറിവുകളും പൊറുപ്പിപ്പാനുള്ളതിന്നു തൻെറ ദിവ്യരക്തം കൊണ്ടു കുമ്പസാരം എന്നു ഈ ജ്ഞാന അവുഷധം താൻ ആസ്ഥമാക്കുകയും കൂടെക്കൂടെ ആ അവുഷധം നീ സെവിക്കുന്നതിന്നു നിനക്കയിടതരികയും. വീണ്ടും നീ വീഴായവാനും നിൻെറ ആത്മശത്രുവിനൊട നീ യുദ്ധം ചെയ്‌വാനും ജയിപ്പാനും നിനക്ക ശ്ക്തിയും ബലവും ഉണ്ടാകുവാനായിട്ട തൻെറ മുഴുവനും നിൻെറ മനസുപൊലെയുള്ള ഭൊജനമായിട്ട തിമ്മാൻ താൻ തരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നീ ഈ ദിവ്യകൂദാശകളെ എങ്ങനെ പെരുമാറി അയ്യൊ എത്രപ്രാവശ്യം മടിയാലും കുട്ടാക്കായ്കയാലും ഇത നീയുപെക്ഷിച്ചു. ആയതിനെ നീ കൈക്കൊണ്ടു എംകിലും എത്രയൊ ഊഴം നല്ല ആസ്ഥപ്പാട കൂടാതെ കുമ്പസാരിക്കയും വെണ്ടുന്ന യൊഗ്യതയും ദൈയവസ്നെഹവും കൂടാതെ ഈ ശ്രു: ദൈയവഭൊജനം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ആ! ഇതവരെ നീ കൈക്കൊണ്ട ഈ കുമ്പസാരം കുർബാന എന്ന ഈ കൂദാശകളിൽ നിന്ന എന്തഫലം നീ അനുഭവിച്ചു. അയ്യൊ പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! ഇത്രവലൃ മനൊഗുണമായ ദൈവസഹായങ്ങളെ നീ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല എംകിൽ മരണസമയത്തിൽ ആ നിതൃത്തത്തിൻെറ വെട്ടത്തിൽ വച്ചു ഇതൊക്കയും തെളിയും അയ്യൊ കുടപ്പിറപ്പെ! അപ്പൊാം നീ എന്തുചെയ്യും നിനക്ക തംപുരാൻ തന്ന വിശെഷ ധനൊഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നു മറ്റൊരുത്തനു കൊടുത്തു വെംകിൽ അവൻ പുണ്യവാളൻ ആയെന്നു എന്നും നീ ആസ്ഥ ഒക്കയും കൈക്കൊണ്ടാറയും കൂട്ടാക്കിയില്ല എന്നും കാണുംപൊാം അയ്യൊ എത്രയൊ നീ വിഷാദിക്കും. ഭയപ്പെടും അതെന്ത്യ നീതിക്കാരനായ കത്താവ ഈവണ്ണം അരുളിചെയ്യുന്നു. qaid dev ഇതായതി എൻെറ സൊപ്പിന്ന ഞാൻ ചെയ്യെണ്ടതിൽ എന്തുചെയ്യാതെയിരുന്നു എന്നും താൻ ചൊദിക്കുംപൊാം എന്തു നീ ഉത്തരിക്കും. അപ്പൊാം അയ്യൊ ഭയംകരം നിറ

ഞ്ഞ അരിശത്തൊടുകൂടെ ഈ സൃഷ്ടിനാഥൻ ആയ സർവ്വവല്ലഭൻം ഉള്ളദെയവം അഗ്നിജ്വാല എരിയുന്ന കണ്ണുകളാൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഇടിയുടെ ഘൊരമുഴക്കത്തൊടെ താൻ അരുളിചെയ്യുന്നു. അപ്പഴൊ എന്റെ സൊപ്പിൽനിന്ന ഫലത്തിന്നു ഞാൻ പാത്തിരുന്നാറെ ഇതാ കിഴങ്ങുണ്ടായി അപ്പഴൊ എന്തു ഞാൻ ചെയ്യും. അതിന്റെ വെലി ഞാൻ പൊളിക്കും. അതിനെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കും. എന്നെയ്യും കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ കുടിയിരിപ്പായി അതിനെ ഞാൻ ഉപെക്ഷിക്കയും ചെയ്യും എന്നും.

അയ്യൊ കൂടപ്പിറപ്പെ ഈ ഭയംകരപ്പെട്ട ഭ്രാക്കിന്റെ തിരുവചനങ്ങൾ നിന്റെ മെലും എന്റെ മെലും വീഴായ്‌വാൻ തക്കവെണ്ണം ഇനിയും അല്പനെരം മനൊഗുണത്തിന്റെ കാലം നമുക്ക ശെഷിച്ചിരിക്കയാൽ ഈ ഭയംകരപ്പെട്ട ഭ്രാക്കിലും അരിശത്തിലും ഉൾപ്പെടായ്‌വാൻ ഉത്സാഹിച്ച നമ്മുടെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നെററ തെററത്തൊടുകൂടെ ഈ പ്രിയമുള്ള പിതാവിൻപക്കൽ നാം ചെല്ലുക.

3-ാമത്

ചാവുദൊഷത്തിന്മെൽ ധ്യാനം

പട്ടുസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! ഒരു ചാവുദോഷം പിഴക്കുന്നതിന്നു മുൻപിൽ ലോകാവസാനത്തോളം കഠിനപ്പെട്ട ദുരിതങ്ങളെ സഹിക്കുന്നതിന്നു മുൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. എന്ന ചൊല്ലികൊണ്ടു വന്നിരുന്ന പുണ്യവാളന്മാരും പുണ്യവാളത്തികളും ഒന്നുകിൽ അവരു തെററിപൊയി അല്ലംകിൽ ചാവദോഷത്തിന്മെൽ ഭയംകൂടാതെയും ഒരു സാരം വെക്കാതെയും അതിനെ ചെയ്യുവരുന്ന നീ ഒരു വല്യ തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്പമായിട്ടു എംകിലും തംപുരാനെ നീ സ്നെഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൊഷം ചെറിയകററം എന്ന നീ നിരൂപിക്കുന്നതെങ്ങനെ? നിന്റെ എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട മണവാളനായിരിക്കുന്ന ഈശൊമിശിഹായെ നിരസിക്കുന്നതും ഉപദ്രവിക്കുന്നതും സാരമില്ലാത്ത കററമെന്നു നിനക്ക തൊന്നുന്നതെങ്ങനെ? അയ്യൊ പാപം എന്നതിന്റെ കഷ്ടത ഇതവരെയും നീ വഴിപൊലെ കണ്ടുപിടിച്ചില്ല.

എന്നാൽ നീ നല്ലതുപൊലെ കണ്ടുപിടിപ്പാൻ മനസ്സാകുന്നുവെംകിൽ ഈ കാര്യത്തിൽവെച്ച ശ്രു: മാൽപ്പന്മാര അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്ന സത്യമായ വചനങ്ങളെ കെട്ടുകൊൾക. ശ്രു. അൽസെൽമൊസ നിന്നൊട ചൊദിക്കുന്നു ചെറിയ കററം എന്ന നീ പെരുവിളിപ്പാൻ തുനിയുന്നു എന്ന ദൊഷം ഏതാകുന്നു? സർവ്വശക്തനും നിന്റെ സൃഷ്ടി

താവുമായ ഒരു ദെയവത്തെ അപമാനിക്കുന്നത ചെറിയ കുററമായി
രിക്കുമൊ? മഹാത്മാവായ നമ്മുടെ അമ്മത്രെസ്യാ കല്പിച്ചതായത
പട്ടസുഖക്കാരായിരിക്കുന്നവര പിശാചിനെ ഭയപ്പെടുന്നതിനുപ
കരം അല്പപാപത്തിന്മെൽ ഭയം തൊന്നിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു.
അതെന്ത്യെ നരകത്തിലുള്ള സകല പിശാചുക്കളെക്കായിൽ ഒരല്പ
പാപം നമുക്കു അധികം ചെരദനാശം വരുത്തുകയും ചെയ്യും. ശ്രു.
അംപൊസലിഗൊരി എഴുതിവച്ചതായിത സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്ക
ളൊക്കയും ഇല്ലാതെ ആയിപൊകുന്നതിനെക്കായിലും സകല മാനു
ഷരും സകല മൊക്ഷവാസികളും നരകത്തിൽ നശിച്ചുപൊകുന്നതി
നെക്കായിലും എത്രയും അല്പമായിട്ട ഒരു ദൊഷം വല്യതിന്മയായി
രിക്കുന്നു എന്നു.

ക്രുത്രിനാ ദെ ജെനുവാ എന്ന കന്യാസ്ത്രീക്കുണ്ടായ ഒരു കാഴ്ച
യിൽ പാപദൊഷത്തിന്റെ കഷ്ടതയെയും ഭയംകരത്തെയും കണ്ടിട്ട
എഴുതിവച്ചതായത. അയ്യൊ ക്ഷണനെരം മാത്രമെ ഈ കാഴ്ചയിനി
ക്കുണ്ടായൊള്ളു. ആ ക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ചയാൽ ഞാൻ
മരിക്കാഞ്ഞത എത്രയും പ്രത്യക്ഷംതന്നെ ഒരു പാപദൊഷത്തിന്റെ
നിഴൽമാത്രം സകല പിശാചുക്കളെക്കാൾ ഭയംകരമുള്ളതാകുന്നു. ആ
കാഴ്ച കുറെക്കൂടെ നിന്നുവെങ്കിൽ ക്ഷണം ഞാൻ ജീവനില്ലാതെ
ആയിപൊയെനെ. എന്ന വീണ്ടും കർത്താവുതന്നെ ബ്രിജിത്താ
പുണ്യവാളത്തിയൊട അരുളിചെയ്തായത: എന്റെ മകളെ പാപ
ദൊഷം ചെറിയ കുററം എന്നു വിചാരിച്ചു പൊകരുതെ എന്നു. അ
പ്പഴെ, ഈവണ്ണമുള്ള കുററം ചെയ്യരുതെ എന്നു തന്നെയല്ല പിന്നെ
യൊ ചെറിയ കുററം എന്നു വിചാരിക്കയും അരുത വീണ്ടും ശുദ്ധ.
അമ്മത്രെസ്യാ നരകം കണ്ടതിൽ പല പട്ടസുഖം ഉള്ള ആത്മാവുകളെ
അതിൽ കണ്ടു. എന്നവരുടെ നെററിയിൽ മുഴുവൻ പുഴക്കുറ നിറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കണ്ടു ഇതെന്താകുന്നു എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു ആപ്പു
ഴക്കുറ സ്വരംകൊടുത്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളിൽ ഇവൻ തുടങ്ങി എന്നു
ചിലതും. ഞങ്ങളിൽ ഇവൻ തഴങ്ങി എന്ന മററ ചിലതും ഞങ്ങ
ളാൽ ഇവന്ന ശക്തികുറഞ്ഞു എന്ന മററചിലതും തങ്ങളാൽ തന്നെ
ഇവൻ നശിച്ചുപൊയി എന്നു മററു ചിലതും ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തു.

ആ! പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! ഭയം കൂടാതെയും മനസ
റിഞ്ഞും കൊണ്ടും പാപംചെയ്തുവരുന്നു എന്ന ദെയവ ശുശ്രൂഷി
കരം ഇപ്രകാരമുള്ള നാശത്തിന്നുംപ്പെട്ടുപൊകും എന്നു വിചാരി
ക്കുംപൊരം നീ ഭ്രമിക്കാതെയിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ആ! സ്നേഹമുള്ള
കൂടപ്പിറപ്പെ ദൈയവീട്ടിൽ തന്റെ സമൂഹത്തിൽ തന്നൊടുകൂടെ
നീ ജീവിക്കുന്നതന്നിയെതന്നെ നീ അനുഭവിക്കുന്നു. തന്നെക്കൊ
ണ്ടു നീ ജീവിക്കുന്നു തന്നെക്കൊണ്ടു നീ സുഖിക്കുന്നു. തന്റെ ചൊ
രയുടെ വിലയാൽ തന്നെ നിന്റെ ജീവിതം ഒക്കയും എന്ന നിന്റെ
ഒരു പാപവും അറിവില്ലാത്ത ഒരമ്മെനിയുടെ പാപവും ഒന്നുപോ

ലെ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നീ ഓർക്കുന്നൊ? വല്യഗ്രിഗോരി യൊസ അരുളചെയ്യുന്നതിനെകെകാം. ദെയവശുശ്രൂഷിയായിരിക്കുന്ന തന്റെ ഒരു അല്പമായ ഒരു പൊറൽ അവംമെനിയായവന്റെ വല്യമുറിവുകളെകായിലും വ്യണങ്ങളെക്കായിലും യൊഗ്യമുള്ളതാകുന്നു. അതെന്തന്നാൽ ഒരു മഹാരാജാവു തന്റെ കതിരയെ തീററുന്നവന്റെ ഉടുപ്പിന്മെൽ ഒരു കറയെ കണ്ടാൽ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. തന്റെ രാജകുമാരൻ എററിയ പ്രിയപ്പെട്ട രാജ്ഞിക്കാം അല്ലംകിൽ തന്റെ രാജസ്ത്രീയുടെ വസ്ത്രാഭരണങ്ങളിന്മെൽ അല്പമായിട്ടുള്ള അശുദ്ധം കണ്ടാൽ എത്രയും കഠിനമായിട്ടു കൊപിച്ചുകൊാംകയും ചെയ്യും എന്ന പ്രകാരംപൊലെ മൊക്ഷരാജാവായിരിക്കുന്ന സർവ്വെശ്വരൻ തംപുരാൻ തന്റെ വെലക്കാരും ശുശ്രൂഷിയുമായ അവംമെനിക്കാരന്റെ ആത്മവസ്ത്രമായ ദെയവവരപ്രസാദത്തിന്ന അല്പമായിട്ടുള്ള കെട്ടുകാം കണ്ടാൽ പൊറുക്കകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ തന്റെ സ്നെഹപ്പെട്ട മകനായിരിക്കുന്ന പട്ടസുഖക്കാരനായ ദെയവശുശ്രൂഷിയിൽ അവന്റെ അലങ്കാരവസ്ത്രമായിരിക്കുന്ന ദെയവസ്നേഹത്തിന്ന അല്പമായിട്ടുള്ള കറവുകണ്ടാൽ ഉടൻ കൊപിച്ചു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. ഇതിനാൽ ക്രിസൊസ്തൊമ്മ എന്ന മഹാമല്പാൻ എഴുതുന്നു. പട്ടസുഖക്കാരനായ ആാം ചാവുദൊഷത്തെക്കായിലും അല്പകുററത്തിന്മെൽ അധികം ഭയപ്പെട്ടുകൊള്ളണം. അതെന്ത്യെ വല്യകുററത്തിൽ വീണാൽ ഉടയൻ ഭയപ്പെട്ടു ക്ലെശിച്ചു പൊറുതി അപെക്ഷിക്കും. എന്നാൻ അല്പകുററങ്ങാം കൂടെകൂടെ വീണുപോയാലും അതിനെ കൂട്ടാക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനാലും അവൻ അറിയാതെ ദൈയവപ്ഷപ്രസാദം അവനിൽ നിന്ന പൊയൊപാകയും ചെയ്യും.

ഇതല്ലാം ഇപ്രകാരംയിരിക്കയിൽ പട്ടസുഖം ഉള്ളവനും ആത്മപരിപാലനക്കാരൻ ദൈയവശുശ്രൂഷിയും ആയിരിക്കുന്ന നീ നിന്റെ അപെക്ഷകളാലും നമസ്കാരത്താലും ദിവ്യപൂജയാലും ദൈയവ കൊപത്തെ നിറുത്തുവാനും പാപികാംക്കവെണ്ടി സർവ്വെശ്വരനൊടു പ്രാത്ഥിച്ചു അവരുടെമെലുള്ള തന്റെ തിരുവിള്ളക്കെടിനെ തീർപ്പാനും കടക്കാരനായിരിക്കുന്ന ബ. കൂടപ്പിറപ്പെ! നീ പതിവായിട്ടു ചെയ്തുവരുന്ന പാപങ്ങളും അല്പമായ കുററങ്ങളും നിനക്കു എത്രയോ ചെരാത്തതായിരിക്കുന്നു എന്ന ഓർത്തുകൊാം. ഇതിനാൽ നിന്റെ ആത്മാലംകാരം നീങ്ങി തനിക്കു വെറുക്കപ്പെട്ടവനായി തീർച്ചയിൽ നശിച്ചുപൊകുവാനുംയിടവരും അതെന്ത്യെ ശു: ദിയൊനെശിയുസ ചൊല്ലുന്ന ആടും കാളയും പൂജിക്കുന്നവരായിരുന്ന പഴെകാലത്തിലെ ദെവാലയത്തിൽ ശുശ്രൂഷികളുടെ അല്പകുററങ്ങാം കാരണത്താൽ സർവ്വെശ്വരൻ കൊപം കലർന്നു. അവരിൽ ചിലരെ ഉടൻതന്നെ തീയിറക്കി നശിപ്പിക്കയും ചിലരെ ഭൂമി വാതുറന്നു വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തുവെംകിൽ ബ: കൂടപ്പിറപ്പെ

നീ ദിവസവും കരെറുന്ന അംത്താര എത്രയൊ! ഉയരപ്പെട്ടതായി രിക്കുന്നു. എന്നും ഈ ഉയരപ്പെട്ട അംത്താരയിൽ ദിവസെന നീ അണയ്ക്കുന്ന മാംസവും ഏതുപ്രകാരമുള്ളതാകുന്നു എന്നും നീ ഓർത്തു കൊാംക.

ആയതിനാൽ ഇതവരെയുള്ള നിന്റെ നെന്ദികെടിമ്മെൽ ക്ലെശിച്ച നൊൻപരപ്പട്ട ഈ മനഗ്ഗുണമുള്ള പിതാവായ താൻ ഇപ്പഴം നിന്നെ കൈക്കൊംവാൻ പാർത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ പക്കൽ അണഞ്ഞുകൊണ്ട താൻ അരുളിചെയ്ത എളെപുത്രനെപൊലെ പൊറുതി അപെക്ഷിച്ചുകൊാംക. ഉടൻതന്നെ താൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹമായി തൃക്കൺപാർക്കയും നിനക്കു പൊയിപൊയ വസ്ത്രാഭരണങ്ങാം ഒക്കയും വീണ്ടും നിന്നെ ചമയിച്ച തന്റെ പ്രിയമുള്ള മക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ചെർത്തുകൊാംകയും ചെയ്യും.

രണ്ടച്ചന്മാരുടെ വെല എന്നതിമ്മെൽ

പട്ടക്കാരനായ ആത്മാവെ! രണ്ടിൽ ഒന്നുകിൽ നിന്നെ മുഴുവനും തംപുരാന്ന കയ്യെൽപ്പിച്ച പുണ്യവഴിയിൽ നടക്കണം. അല്ലംകിൽ ദൈവത്തിൽ നിന്ന അകന്ന നിത്യനാശത്തിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യും. അതെന്ത്യെ രണ്ടച്ചന്മാർക്ക ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ വശമില്ല. എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെ തംപുരാനും ലൊകവും രണ്ടറുതിയാകുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഒരുത്തനെ വെറുത്തുപക്ഷിച്ച മററവനെ സ്നെഹിക്കണം. അല്ലംകിൽ ഇവനെ സ്നെഹിച്ച മററവനെ ദെഷിക്കണം. ഒന്നുകിൽ തംപുരാന്ന അല്ലംകിൽ ലൊകത്തിന്ന നടുവില്ല. ഇതരണ്ടെയുള്ള. ആയതിനാൽ താൻ തന്നെ വീണ്ടും തിരിച്ചരുളിചെയ്യുന്നു ദ്രവ്യത്തിനും തംപുരാനും കൂടെ വെലചെയവാൻ നിങ്ങാം വശമാകുന്നില്ല എന്ന ഇതിൽ വണ്ണമായിരിക്കയിൽ പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! നീ ആർക്ക വെലചെയ്യുന്നു. ആർക്ക ശുശ്രൂഷിയായിരിക്കുന്നു അയ്യൊ ദുഃഖമെ. നീ കുടപ്പിറപ്പെ നീ തംപുരാന്നും ലൊകത്തിന്നും ശുശ്രൂഷചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നുംവച്ച ദുർഗ്ഗുണമില്ലാത്തതും പുണ്യമില്ലാത്തതുമായ ഒരു ജീവിതം കഴിച്ചവരുന്നു. അതെങ്ങനെ എന്നാൽ മുഴുവനായിട്ട നിന്നെ പുണ്യത്തിന കയ്യാളിക്കാതെകണ്ടും താല്പര്യമായിട്ട പുണ്യവഴിയിൽ നടക്കാതയും ഒരു ദിവസം അല്പം പുണ്യമായിട്ട നടന്നതിന്റെശേഷം മററുദിവസം മടിയായിട്ടും മന്ദമായിട്ടും നടന്ന വരുന്നു. ഇപ്പൊാം ഒരു പുണ്യപ്രവൃത്തി കറെകഴിഞ്ഞിട്ട ഒരു കററം ചെയ്യുന്നു. ഇന്ന താല്പര്യമായി എത്രയും

സൂക്ഷത്തൊടുകൂടി കാനൊനനമസ്ക്കാരം ധ്യാനം കഴിച്ചിട്ട നാളെ കാനോനനമസ്ക്കാരം മുഴുവനും പരവിചാരത്തൊടും സൂക്ഷംകൂടാതെയും എത്തിച്ചുവരുന്നു. ഇന്ന കാലമെ ഭക്തിയൊടുകൂടെ കർത്താവിനെ കൈക്കൊണ്ടു തന്നെ സ്നെഹിച്ച സ്തുതിച്ചതിൻെറശെഷം പള്ളിയകത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പൊരം കാണുന്ന ഇമ്പമായ കാഴ്ചയിൽ ലൊക ബഹുമാന സുഖത്തിനൊടു ചെന്ന വിനൊദമായിട്ടുള്ള സംസാരത്തിലും ഉരംപ്പെട്ട നിൻെറ സ്ഥാനത്തിനും കടത്തിനും അന്തസ്സിനും ഉള്ള കടങ്ങളെയും മററവരുടെ ആത്മങ്ങളെയും ഓക്കാതയും വെറുതെ അങ്ങൊട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചുററി നടന്നും അന്യവർത്തമാനങ്ങളെ പറഞ്ഞും സർവ്വെശ്വരൻ തന്നിരിക്കുന്ന ഈ വെല മതിപ്പാൻ വശമില്ലാത്ത നിക്ഷെപമായ ഈ നെരം പഴുതെ ചിലവഴിക്കുന്നു. ഇന്നു കുറെ നെരം മുറിയിൽ ഇരുന്ന ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങളെ വായിക്കുന്നു. നാംളെ മുറിയിലൊട്ടാകെ കെറാതെയും ആ പുസ്തകം തൊടാതെയും മിനക്കെട്ട ലൊകസ്നെഹിതരെ അനാഷിക്കയും വർത്തമാനത്താൽ നേരം പൊക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അയ്യൊ പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ ബ. കൂടപ്പിറപ്പെ ഇതൊ? നിൻെറ ഉയരപ്പെട്ട അന്തസ്സിന്നടുത്ത ജിവിതം? നിൻെറ ഹൃദയത്തെ പകുത്ത ഒരു പംക ദെയവത്തിനും ഒരു പംക ലൊകത്തിനും കൊടുപ്പാൻ നീ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു. തംപുരാനും ലോകത്തിനും സ്നേഹിതനാകുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നു. ഇത അസാദ്ധ്യമല്ലയൊ? ലോകത്തിനും സ്നെഹിതനാകുന്നു എന്നവൻ ദെയവത്തിന്നും ശത്രുവാകുന്നു എന്നുള്ളത റൂഹാദക്കുദൊശയുടെ അരുളപ്പാടത്രെ. ഹ്യന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള നിൻെറ ജീവിതം നിൻെറ രക്ഷയ്ക്കു ചൊവ്വുള്ള വഴി എന്നു നിനക്കു തൊന്നുന്നൊ. അയ്യൊ ഇങ്ങനെ എംകിൽ ഈ ജീവിതം നാശത്തിൽ നിന്നെ ഉരംപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ മനുഷന്നു ചൊവ്വുള്ള വഴിയിതാകുന്നു എന്നും തൊന്നുന്നൊ? എന്നാൽ ഇതിൻെറ അറുതി നിത്യനാശത്തിന്ന കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊകുന്നു എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ ശ്രു: പുസ്തകത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. അയ്യൊ എത്ര പട്ടക്കാര ഇപ്രകാരമുള്ള വഴിയിൽ നടന്നു. അയ്യൊ എത്ര പെര ലോകത്തിന്നും തംപുരാനും കൂടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും വച്ച മൊക്ഷത്തിൻെറ വാതിലും കാണാതെ നിത്യനാശത്തിൽ ഉരംപ്പെട്ടുപൊകുയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വണ്ണമുള്ളവരിൽ ഒത്താൽ നീയും ആയെക്കുമൊ? എന്നും ഭയപ്പെട്ടുകൊരംക. എത്രയൊ പ്രാവശ്യം നീ തന്നെയും നിൻെറ ആത്മഗുരുവും മെല്പട്ടക്കാരൻെറ നാവും വഴിയായിട്ട ഭക്തിയുള്ള പുത്തൻ ജീവിതത്തിന്നു നിന്നെ വിളിച്ചു. കൂടപ്പിറപ്പെ! ഈ നല്ല പിതാവായ സർവ്വെശ്വരൻ നിൻെറയുള്ളിൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ടു ഇനിമെലാൽ എട്ട ദിവസത്തിലധികം നാരം നീക്കംവരുത്താതെ അടുക്കെ അടു

ക്കെ കുമ്പസാരിക്കണം എന്നും ദിവസംപ്രതി മുടക്കം വരുത്താതെ കുറഞ്ഞൊരുനെരം എംകിലും ധ്യാനിക്കണം എന്നും ദിവസംപ്രതി ആത്മശൊധന ചെയ്യണമെന്നും ഭക്തിയ്ക്കടുത്ത പുസ്തകങ്ങളും തങ്ങളുടെ അന്തസ്സിന്നും കടത്തിനും അടുത്ത ജ്ഞാനപുസ്തകങ്ങളും ദിവസത്തിൽ കുറെ നെരമെങ്കിലും വായിക്കണമെന്നും നിന്നെക്കൊണ്ടു തന്നെ ഈ വണ്ണമുള്ള പ്രതിജ്ഞകളെ ചെയ്യിച്ചു ഈവണ്ണമുള്ള നൽമനസുണ്ടാകുകയും ചിലപ്പൊഴം ആയതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു തുടങ്ങുകയും വീണ്ടും കുറെ ദിവസം കഴിയുമ്പൊഴം മടിയാൽ ഇതൊക്കയും വിട്ടു വീണ്ടും മുൻപിലത്തെ തണുത്ത അന്തസ്സിൽ തന്നെ വീഴുകയും ചെയ്യു. ഇതുമെന്നിയെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നല്ലവിചാരം തൊന്നീട്ടു അതിന്നു ചെവികൊടുക്കാതെ ലൊകത്തിന്റെ കള്ളസ്വരത്തിന്നു ചെവികൊടുത്തു. എന്നാൽ ദെയവവെലക്കാരനായിരിക്കുന്നെ ആത്മാവെ! ഈവണ്ണം ഉള്ള ജീവിതം നീ കഴിക്കുന്നു എംകിൽ ചൂടും തണുപ്പുമില്ലാത്ത ദെയവശുശ്രൂഷിയൊടു റൂഹാദക്കുദാശാ തംപുരാൻ തന്നെ അരുളിചെയ്യുന്നതിനെ കെൾക്ക. ഇതായത നീ ഉഷ്ണിക്കപ്പെട്ടവനും തണുക്കപ്പെട്ടവനുമല്ലെ. എന്നതിനാൽ എന്റെ വായിൽനിന്നു നിന്നെ ഞാൻ ശർദ്ദിച്ചുകളയും. ഇതുമല്ലാതെയും എശയ്യാ നിവ്യായാൽ ഈവണ്ണമുള്ള ദെയവവെലക്കാരൊടു ചൊദിക്കുന്ന ഈ രണ്ടുവന്നനയും കൂടെ വെണ്ടാ. സർവ്വെശ്വരൻ പട്ടാങ്ങയാലെ ബലമുള്ള തംപുരാൻ എന്നു നിങ്ങൾ ബൊധിച്ചു എംകിൽ ഇനി തനിക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ വെല ചെയ്യിൻ. അല്ലംകിൽ നിങ്ങളുടെ ദെയവമായി മാലിനെ തന്നെ കുറവിട്ടു കൊൾവിൻ എന്ന ഈ വണ്ണം തന്റെ സ്വരം ഇപ്പൊൾ എന്റെ നാവിനാൽ സർവ്വെശ്വരൻ കെൾപ്പിക്കുന്നു.

എന്നതിനെക്കൊണ്ടു സ്നെഹിക്കപ്പെട്ട കൂടപ്പിറപ്പെ! ഇനി വെണ്ടാ ഒട്ടും താമസിക്കെണ്ടാ. പിന്നെയൊ നിന്നെക്കുറിച്ചു ഗാഗുൽത്തായിൽ കുരെറിയനെരം മുതൽ എത്രയും ഏററിയ്ക്കപ്പെട്ട പിതാവിനെടുത്ത പ്രിയത്തൊടുകൂടെ നിന്നെ തഴുകുവാനായി കൈയും വിരിച്ചുകൊണ്ടും പ്രിയമുള്ള മുത്തലുകൾ നിന്നെ മുത്തുവാനായിട്ടു തന്റെ തലചായിച്ചുകൊണ്ടും ഏററിയനാൾ നിന്നെ നൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്ന ഈ പ്രിയമുള്ള അപ്പന്റെ തിരുപാദത്തിംകൽ അണഞ്ഞുംകൊണ്ടു ആ എളയ മകനെപ്പൊലെ തന്നെ എളിമയൊടുകൂടെ നൊക്കിക്കൊണ്ടു കർത്താവെ! ആകാശത്തിലും നിന്റെ തിരുമുൻപിലും ഞാൻ പിഴച്ചു യിനി നിന്റെ മകനെന്നുള്ള ഈ എത്രയും മഹിമയുള്ള പെരിൽ എന്നെ വിളിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. പിന്നെയൊ നിന്റെ വെലക്കാരിൽ ഒത്തനായി അടിയനെ കൈക്കൊണ്ടാൽ വെണ്ടുവൊളം മതിയായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവെ. ഇതിന്നു ഞാൻ യൊഗ്യനല്ലംകിലും എന്റെ സ്നെഹത്തെ അടക്കുവാൻ വശമല്ലായ്കയാൽ ഞാൻ വിളിക്കുന്നു. എന്റെ

പ്രിയംനിറഞ്ഞ അപ്പാ എല്ലാവരാലും ഞാൻ കൈവിടപ്പെട്ടാലും നീ എന്നെ മറക്കുന്നില്ലല്ലൊ. അയ്യൊ! ദുഷ്ടനായ ഞാൻ നിന്നെ മറന്നുകൊണ്ടുപോയി എങ്കിലും എന്റെ പ്രിയമുള്ള പിതാവെ നീയിതുവരയും എന്നെ ഉപക്ഷിക്കാതെ പാത്തിരിക്കയും ഞാൻ എന്റെ തന്നിഷ്ടത്തിന്നു ലൊകമായക്കും ചെന്നുകൊണ്ടു ഒരു ദിവസം എങ്കിലും മുഴുവനായ സ്നെഹത്തൊടുകൂടെ നിന്റെ പക്കൽ നില്ക്കാതെയും നിന്നെ ഓർക്കാതെയും നടക്കുന്നതിനെയും എന്റെ ഇന്ദ്രിയ സുഖം വലിക്കുന്നതിൻവണ്ണം ബഹുമാന സുഖസന്തൊഷത്തിൽ പുറകെ പൊയാറെയും ആനെരങ്ങളിലും നീ എന്റെ ഉള്ളിൽയിരുന്നുകൊണ്ടും പുറകെ നടന്നുകൊണ്ടും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്റെ സ്വരം നീ കെൾപ്പിച്ചു. ഇതായത എന്റെ മകനെ നീ അന്വെഷിക്കുന്ന ഈ ലൊകഭാഗ്യം എത്രയും ക്ഷണത്തിൽ നിന്നെ ഉപക്ഷിക്കും. ഒരു ദിവസം ഒരല്പനേരം കൊണ്ടയിതൊക്കയും പൊയി നീ തന്നെ ഒരു മരണകട്ടിലുമ്മെൽ ആകും. അപ്പൊൾ നീ സ്നെഹിച്ചും നിന്നെ സ്നെഹിച്ചും ഇരുന്ന സ്നെഹിതന്മാരുടെ സ്നെഹമൊക്കയും എങ്ങനെ എന്ന നിനക്കു തിരിയും. അപ്പൊൾ മകനെ നീ എന്നെ അന്വെഷിക്കും ആനെരം ഞാൻ മാത്രം നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുണ്ടാകയുള്ളു. എന്നാൽ ഈവണ്ണം നീയിപ്പൊൾ എന്നെ ഉപക്ഷിച്ച എന്റെ ചൊരയൊക്കയും ചിന്തി എന്റെ പ്രാണനെയും കൊടുത്ത വാങ്ങിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ സംപത്തായ നിന്റെ ആത്മാവിനെയും നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട ആത്മാവുകളെയും ഈവണ്ണം നീ നശിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആനെരത്തിൽ എങ്ങനെ നിന്നെ ഞാൻ ആശ്വസിപ്പിക്കും എന്നും ഈവണ്ണമുള്ള തിരുവചനങ്ങളും പലപ്പഴും എന്റെ മനസിലിരുന്നു. ചൊല്ലികൊണ്ടു എന്നെ പ്രിയത്തൊടുകൂടെ അന്വെഷിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പൊൾ ഈ മുഴുവൻ ധ്യാനത്താൽ നിന്റെ പക്കൽ തന്നെ നീ ചെത്തിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. അയ്യൊ മനൊഗുണമുള്ള പിതാവെ! എന്റെ നന്നിയില്ലായ്ക ഒക്കയും എന്നൊട നീ പൊറുത്തുകൊള്ളണമെ. യിനിഒരുനാളും നിന്നിൽ നിന്ന ഞാൻ അകലുകയില്ലന്നും എന്റെ ശക്തിഒക്കെയൊടും കൂടെ ഞാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യും. നീ എന്റെ പിതാവെ! ഈ എന്റെ ആഗ്രഹത്തെയും പ്രതിജ്ഞയെയും കൈക്കൊണ്ടു നിറവെററണമെ എന്നും ദാവീദ എന്ന പുണ്യരാജാവിനൊടും കൂടെ ഞാനും നിന്നൊടപക്ഷിക്കുന്നു. ഇത നിന്നൊടും കൂടെ മൃഗം ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴൊ അനുഗ്രഹമുള്ളപിതാവെ ഇതാ മൃഗംപോലെ ഞാൻ നില്ക്കുന്നു. നീ നിന്റെ തിരുമനസ്സ പൊലെ എവിടെക്കു നടത്തണമൊ എന്തുചെയ്യണമൊ എങ്ങനെ ചെയ്യണമൊ കത്താവെ! നീതന്നെ എന്നെക്കൊണ്ടു നടത്തിക്കണമെന്നും ചെയ്യിക്കണമെന്നും അപക്ഷിക്കുന്നു. നിന്റെ തിരുമനസിന്ന എന്റെ മനസിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തി ഏല്പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കത്താവേ! നിന്റെ തിരുമനസ്സു എന്നാ അതുതന്നെ അടിയന്റെ ഭാഗ്യം എന്നും

നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നിശ്ചയത്തിന്ന അന്തരം വരായവാൻ എന്നെ നീ കാത്തുകൊള്ളണമെ! ഈവണ്ണം അപെക്ഷിച്ചും അപ്രകാരം മെലാൽ വ്യാപരിപ്പാനും ധ്യാനത്താൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്കയും വെണം.

ഭക്തിയില്ലാത്ത പട്ടസുഖക്കാരന്റെ മരണം

ആ! ഭക്തിയില്ലാത്ത ദൈവ ശുശ്രൂഷിയുടെ മരണം എത്രയൊ ഭയംകരമുള്ളതാകുന്നു. എന്നതിനെ കൂടെക്കൂടെ ധ്യാനിക്കുന്നുവെംകിൽ നിശ്ചയമായിട്ട യിത്രയധികം പട്ടക്കാര നരകത്തിൽ നശിച്ചു പൊകയുമില്ല. എന്നാൽ ആയ എത്രയും ഭയങ്കരമായ ക്ഷണത്തിൽ കൂടിവരുന്ന ഭീതികളും സംഭ്രമങ്ങളും വിചാരിച്ചുനൊക്കംപൊഠം ഭയത്താൽ ഞടുങ്ങി ഞടുങ്ങി ശരീരമൊക്കയും വിറക്കയും ചെയ്യും. ആ! പട്ടസുഖക്കാരനായ ആത്മാവെ! ഈവണ്ണം മന്ദഗുണമുള്ള പട്ടക്കാരുടെ മരണത്തിൻ പ്രകാരവും അതിന്നുകൂടി വരുന്ന സംകടങ്ങളും ഭയങ്ങളും നല്ലപൊലെ കണ്ടു ബൊധിപ്പാൻ മനസാകുന്നുവെംകിൽ ഈ ധ്യാനസ്ഥലത്തിൽ തന്നെ നിന്റെ കൺമുൻപാകെ മാരിപ്പാറായിരിക്കുന്ന ഭക്തിയില്ലാത്ത ഒരു പട്ടക്കാരന്റെ മരണത്തെ വിചാരിച്ചുകണ്ടുകൊഠംക. ഇതാ രൊഗത്താൽ വിളറിയിരിക്കുന്ന മുഖത്തിൽ മരണത്തിന്റെ അടയാളം കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഭയംനിറഞ്ഞ കണ്ണുകഠം അങ്ങൊട്ടുംയിങ്ങൊട്ടും തിരിച്ചും നൊക്കിയുംകൊണ്ടും ഒടുക്കത്തെ ശ്വാസം വിടാറായിരിക്കുന്നു. തലക്കത്ത മനംമറച്ചിൽ നെഞ്ചിൽ വ്യസിനം കൺകത്ത വിയപ്പ് ഈവണ്ണമുള്ള പല നൊമ്പരങ്ങളാലും ദുഖിതപ്പെടുന്നു. മറിഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും കിടന്നാലും ഒരാശ്വാസം അവനുണ്ടാകുന്നില്ല. അതെന്ത്യെ പുറമെയുള്ള ദുഖങ്ങളെക്കായിൽ ഉള്ളിലുള്ള വ്യസിനവും വിഷാദവും ഭയവും എത്രയൊ അധികം വല്യതായിരിക്കും. അതെങ്ങനെ എന്നാൽ ഈ ഒടുക്കത്തെനെരത്തിൽ അവന്റെ ജീവിതം മുഴവൻ ഇതായത ചെറുപ്പംമുതൽ ഈ വിനാഴികവരെ അവൻ നിരൂപിച്ച വിലക്കപ്പെട്ട നിരൂപണകളും അവൻ മനസൊടുകൂടെ കൺതുറന്ന നൊക്കി എന്ന വിലക്കപ്പെട്ട കാഴ്ചകളും ഇത കാരണത്താൽ ഉണ്ടായ തണ്യയപെക്ഷകളും ആഗ്രഹങ്ങളും വിചാരങ്ങളും പറഞ്ഞ വിലക്കപ്പെട്ട വചനങ്ങളും ആയതിനെ കെട്ടവക്ക ആയത്തു കാരണത്താൽ ഉണ്ടായ ഉതപ്പുകളും തള്ളിക്കളവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന സന്തൊഷത്തിന്നടുത്ത വിചാരങ്ങളെ തള്ളാതെയും ഉപക്ഷിക്കാതെയും മനസറിഞ്ഞുകൊണ്ടു താമസിപ്പിച്ചതും ഇതും അല്ലാതെ മനസൊട

കൂടിതന്നെ ചെയ്ത സകല കുററങ്ങളും കുററം എന്നു തോന്നിയാറെ കൂട്ടാക്കാതയും അപെക്ഷയാലെയും ആത്മ കൺകുരുടായതിനാൽ കുററമല്ലെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു നൊക്കിയതും കണ്ടതും പറഞ്ഞതും സംസാരിച്ചതും ഇങ്ങനെ അവൻെറ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായ പാപങ്ങളായ നിരൂപണ വചനം പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ആ നെരത്തിൽ അതിൻെറ തിന്മയുടെ ശക്തിയൊടുകൂടെ ദൈവനീതിയിൽ തെളിയപ്പെടും എന്നുള്ള ഓർമ്മയാൽ അവൻെറ ജീവിതം മുഴുവനും അവൻെറ കൺമുമ്പാകെ വച്ചു അതിൽ പിഴച്ച ദൊഷങ്ങൾ ഒക്കെയും തിരിച്ചു തിരിച്ചു കണ്ടറികയും അപ്പൊൾ കാരണമില്ലാതയും മടിയാലയും ഉപക്ഷിച്ച കാനൊനാനമസ്ക്കാരവും ഭക്തിയില്ലാതയും ദെയവഭയംകൂടാതെയും അണച്ച ദെയവപൂജകളും ആത്മശുദ്ധത്തൊടുകൂടെയിരിക്കയിൽ ഈ ഭയംകരമായ ദെയവസിംഹാസനത്തിന്നും അറംത്താരയിലും കരെറി എന്നതും ഫലംകൂടാ.........

(ബാക്കിസ്ഥലം കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ വെറുതെ കിടക്കുന്നു)

ചാവറയച്ചൻ ചൊല്ലിയിരുന്ന ചില പ്രാർത്ഥനകൾ

ചാവറയച്ചൻെറ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു ചെ'റിയ ബുക്കാണിതു്. 12.5 സെൻറിമീററർ നീളവും, 8 സെൻറിമീററർ വീതിയുമുള്ള 218 പേജുകളാണു് ഇതിലുള്ളതു്.

ചാവറയച്ചൻെറ കൈപ്പടയിലുള്ള മൂലപ്രതി ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു് മാന്നാനത്തു്.

പുസ്തകത്തിൻെറ കവറിൽ ഇങ്ങനെയൊരു കുറിപ്പു കാണുന്നു.

''ഈ പുസ്തക വലിയ പ്രിയോർ അച്ചൻ[1] ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണു്. ചെത്തിപ്പുഴ അലമാരിയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അവിടെ പുസ്തകം അലമാരി നന്നാക്കിയപ്പോൾ, ഉപയോഗമില്ലാതെ കളഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇതും ഉൾപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പെ. ബ. പ്രിയോർ നിക്കൊളാസച്ചൻെറ അനുവാദത്തോടെ എൻെറ പെരുമാററത്തിനായി എടുത്തു.

(ഒപ്പ്.)

25 may 1918 ഫാ. ദാവീദ്

1. ചാവറയച്ചനെയാണു് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്

കയ്യക്ഷരത്തിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ചാവറയച്ചന്റെ പ്രത്യേക ശൈലികൾ പലതും ഈ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നമുക്കു കാണാം.

പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപേജുകൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 138-ാ മത്തെ പേജുതൊട്ടാണ് പുസ്തകം തുടങ്ങുന്നത് 225-ആണ് അവസാനത്തെ പേജ്. ഈ 87 പേജുകളിലായി താഴെ പറയുന്ന പ്രാർത്ഥനകളാണുള്ളത്.

1. ധ്യാനാരംഭക്രമം
2. മാതാവിനോടു ജപം
3. ഉഷർകാല ജപം
4. വൈകിട്ടത്തെ നമസ്കാരം
5. കണ്ണടക്കക്കേടിൽ നിന്നുവന്നുകൂടിയ കുററങ്ങളെ തീർത്തു കണ്ണടക്കം കിട്ടുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ.
6. പട്ടക്കാരാകുന്നവരു ദിനംതോറും ഏററം ഏററം എരിവുള്ള മനസ്സോടുകൂടെ ദൈവത്തിനു ചിററായ്മ ചെയ്യാൻ ദിനംപ്രതി അപേക്ഷിക്കുന്ന നമസ്കാരം.

ധ്യാന ആരംഭ: ക്രമം

ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട – മുഴുവൻ തെററം – സർവ്വവല്ലഭമുള്ള തമ്പുരാനെ! ഞാനിപ്പോൾ ഇവിടെ നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നുവെന്ന ഉറപ്പായിട്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും ഉപദ്രവിച്ച അററമില്ലാത്ത മഹിമപ്രതാപമുള്ള തമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പാകെ വന്നു നില്ക്കുന്നതിനു ഞാൻ യൊഗ്യനാകുന്നതെങ്ങനെ? ആ കർത്താവേ! നിന്റെ തൃക്കണ് മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നതിനെക്കാൾ നരകപാതാളത്തിൽ അടക്കപ്പെടുവാൻ ഉള്ളതിനു ഞാൻ യൊഗ്യനായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ അറുതിയില്ലാത്ത പിതാവിനടുത്ത അനുഗ്രഹത്തുമ്മെൽ ആശ്രയിച്ചു ശരണപ്പെട്ടു ഇവിടെ നില്ക്കുന്നെൻ. ചെയ്ത ദൊഷങ്ങളെ ഓർത്തു ലജ്ജപ്പെട്ടതെറുന്നെൻ. പട്ടാങ്ങയായിട്ടു നിന്നെ ആരാധിച്ചു കുമ്പിടുന്നെൻ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ധ്യാനിപ്പാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ താല്പര്യം വെണ്ടുംവണ്ണം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതിന്നും നിന്റെ സ്തുതിക്കും ബഹുമാനത്തിന്നും ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്രപ്പെട്ട ആത്മാവിന്റെ ഉപകാരത്തിനും വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനും കുരുടനായ എന്റെ ജ്ഞാനകണ്ണുകളെ തുറന്നുതെളിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ തണുക്കപ്പെട്ട ഹൃദയത്തെ ഉഷ്ണിപ്പിക്കണമെന്നും നിന്നോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നെൻ ആമ്മെൻ.

എത്രയും ശുദ്ധമാന കന്യാസ്ത്രീമറിയമെ! തമ്പുരാൻെറ അമ്മെ! ദൊഷത്താളവരുടെ സങ്കേതയിടമാകുവാൻ നീ അരിശപ്പെടുന്നില്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അനേകം പാപികളാകുന്ന ദൊഷത്താളരാകുന്നു. എന്നു വരികിലും ഇനിമേലിൽ നിൻെറ വിശ്വാസമുള്ള അടിയാരായി ജീവിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൻെറ അഴിവൊക്കയൊടു കൂടെ നിന്നോടു ഞങ്ങൾ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെട്ട നിൻെറ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട പുത്രൻെറ മാണിക്കമൊയ ചൊരയെ പ്രതിയും നിൻെറ വ്യാകുല ദുഃഖത്തെപ്രതിയും ഈ ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കണമെന്നും വല്ലൊരു ദൊഷത്തിലും വീഴുന്നതിനുമുമ്പെ ഭൂമിയിലെ ഞെരുക്കങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കടാക്ഷിക്കണമെന്നും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അയ്യൊ മനോഗുണത്തിൻെറ അമ്മെ! ഇനിയെങ്കിലും ന്യായം വിധിക്കുന്ന നിൻെറ പുത്രനെ അരിശപ്പെടുത്തായ്‌വാനും വിനാഴിക നേരത്തെ മുഗത്തിനടുത്ത അനുകൂലം കൊണ്ടും പ്രസാദംകൊണ്ടും എന്നന്നേയ്ക്കുമുള്ള ദുരിതങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നെടായ്‌വാനും നീ സഹായിക്കണമെ. (P. 142-143-വെറുതെ കിടക്കുന്നു)

ശുദ്ധ-ദൈവമാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജപം.

എൻെറ ഈശോയെ! അനുഗ്രഹിക്കണമെ. എൻെറ ഈശൊയെ നീ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിൻെറ കോപം ഞായമുള്ളതാകുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ നോക്കാതെ നിൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ കന്യാസ്ത്രീമർത്തമറിയത്തിനെ നൊക്കണമെ. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീർ ചിന്തിയ ആ തൃക്കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേലുള്ള ദ്യാവുകൊണ്ടു നെടുവീർപ്പുകളെ വിട്ട എന്ന ആ ചുണ്ടുകളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേലുള്ള പ്രിയത്താൽ ഒരു വാളാൽ പിളർക്കപ്പെട്ടു എന്ന ആ എത്രയും മൃദുവായിട്ടുള്ള തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളോടു പൊറുക്കണമെ. നീ ഉണ്ണിയായിരുന്നപ്പോൾ കിടന്നതും മരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ തഴുകിയതുമായ മറിയം നിൻെറ തിരുഹൃദയം ഇതായിരിക്കുന്നു നിൻെറ തിരുമേനിയിലും തിരുമുറിവുകളിലും ഏറിയ മുത്തലുകൾ മുത്തിയ തിരുചുണ്ടുകൾ തന്നെ അവയായിരിക്കുന്നു. ഉണ്ണിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ചതും രക്തം നിറഞ്ഞ തിരുമുറിവുകളെ കണ്ണുനീരാൽ കഴുകിയതുമായ തിരുകണ്ണുകൾ അവയായിരിക്കുന്നു.

ആ: എൻെറ ഈശൊയെ! നിൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ മറിയത്തിൻെറ ആ തൃക്കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചും ആ തിരുചുണ്ടുകളെക്കുറിച്ചും ആ തിരുഹൃദയത്തെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മേൽ കൃപയായിരി

ക്കണമെ. എന്റെ ഈശോയെ! നിന്റെ കോപത്തെ അമർത്തി കൊള്ളണമെ. മറിയത്തിന്റെ തിരുഹൃദയം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വ്യസനപ്പെടുന്നു. ആ തിരുച്ചുണ്ടുകൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളായ ആ തിരുകണ്ണുകൾ നിന്റെമെലും ഞങ്ങളുടെമെലും തിരിഞ്ഞ തൃക്കൺപാർക്കുന്നു. നീ ഇതൊക്കെയും കണ്ടിട്ട അനുഗ്രഹിക്കാതെ കൊപമായിരിക്കുമൊ?

ഞങ്ങൾ ചെയ്ത പാപം കഠിനമായ പാപമായിരിക്കകൊണ്ടു കൃപ കിട്ടുവാൻ യൊഗ്യമില്ല, എങ്കിലും നിന്നൊട്ട അപേക്ഷിക്കുന്നതാരാ: അതായത നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാവായ മറിയത്തിന്റെ തിരുഹൃദയം നിന്നൊടപെക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ തിരുച്ചുണ്ടുകൾ നിന്നൊട്ട പറയുന്നു. അവരുടെ തിരുക്കണ്ണുകൾ നിന്നെ തൃക്കൺ പാർക്കുന്നു!

ആ എന്റെ ഈശൊയെ! ഇനി കൊപമായിരിപ്പാൻ നിനക്ക വഹിയാ. ഇതിൻവണ്ണമുള്ള മാതാവെ അപേക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ പാടില്ല ആയതുകൊണ്ടു എന്റെ ഈശൊയെ! ഞങ്ങൾക്ക മാതാവും സങ്കേതവും ആയ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ തിരുമുഖത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹമായിരിക്കണമെ. ആമ്മെനീശൊ.

ദൈവമാതാവിനെ ചുററുന്ന 12 നക്ഷത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു 12:നന്മ: മുമ്മസുഖം മാതാവിനു കൊടുത്ത വരപ്രസാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുമ്മസുഖത്തിന്ന സ്തുതിയായിട്ട–3 ത്രിത്വസ്തുതിയും പാപികളുടെ മനസ്സുതിരുവിന്നുവേണ്ടി 1 നന്മ– നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളണം.

ഞങ്ങളുടെ കർത്താവെ ഈശൊമ്ശിഹായെ! നീ എവിടെ ആകുന്നു എന്നു എന്റെ ഹൃദയം ഒക്കെയും നീ കാണുമെന്നു നിരൂപിച്ചു ഇതാ നിന്റെ തിരുമുന്നിൽ മുട്ടും കുത്തി നില്ക്കുന്നു. അയ്യൊ മഹാപാപിയും വലിയ നന്ദികെട്ടവനും ഞാൻ ആയി.

കർത്താവെ! നീ ഇനിയ്ക്കു ചെയ്ത എന്ന ഉപകാരങ്ങൾ ഒക്കെയും ഞാൻ മറന്നു. അയ്യൊ–എന്റെ പട്ടാങ്ങയായ പിതാവെ! ഇത്രെ നെരവും എന്നൊട്ട നീ ക്ഷമിച്ചതുപൊലെ കുറഞ്ഞൊരു നെരം കൂടെ എന്നൊട്ട നീ ക്ഷമിക്കണമെ–എന്റെ ദോഷത്തിനടുത്ത പ്രായശ്ചിത്തം എത്തിപ്പാൻ ഇനിക്ക നീ ഇട കൂട്ടണമെ.. എന്റെ സർവ്വെശ്വരാ! ഇന്നത്തെ ധ്യാനത്തിൽ നിന്നൊട്ട പറഞ്ഞൊത്തതുപൊലെ ഞാൻ ഇരുന്നില്ല. ആയതുകൊണ്ടു എന്റെ ഹൃദയം ഒക്കെയൊടുംകൂടെ നിന്നൊട്ട ഞാൻ പറഞ്ഞൊത്ത തേറുന്നു–മെലാൽ ഒരിക്കലും നിന്റെ പ്രമാണത്തിന്നു വിഘ്നം വരുത്താതെ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു എന്റെ ശക്തി ഒക്കെയൊടുംകൂടെ നിന്നൊട്ട ഞാൻ പറഞ്ഞൊക്കുന്നു. ആമ്മേൻ.

ഉർകാല ജപം

അറുതിയില്ലാത്ത ബാവാതമ്പുരാനെ-പുത്രൻ തമ്പുരാനെ റൂഹാദ ക്കുദശാതമ്പുരാനെ എന്റെ തമ്പുരാനും എന്റെ പിതാവും എന്റെ ഗുരുനാഥനും ആകുന്നപൊലെ നിന്നെ വന്ദിച്ചു കുമ്പിടുന്നേൻ. ശു: പള്ളി വിശ്വസിക്കുന്നതും പഠിപ്പിക്കുന്നതും ഒക്കയും ഞാൻ വിശ്വ സിക്കുന്നു. എന്റെ വിശ്വാസത്തെ നീ ഉറപ്പിക്കണമെ. നീ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെയും രക്ഷിച്ചതിന്റെയും കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽതന്ന മനഗുണങ്ങളുടെ ഉപകാരങ്ങളൊക്കയ്ക്കും വെണ്ടിട്ടു സ്തൊത്രം ചെയ്യു ന്നെൻ. എന്റെ സ്നെഹപ്പെട്ടെ ദെയ്‌വമെ എന്റെ ഹൃദയമൊക്കയും കൊണ്ടു നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നെഹത്തെ സാക്ഷിക്കുന്ന തിനായിട്ടു ഇന്നത്തെ ദിവസത്തിലും എന്റെ ആയുസ്സിന്റെ മുഴുവൻ കാലത്തിലും ചെയ്യുന്നതൊക്കയും പാടുപെടുമെന്നതൊക്കയും നിനക്കു കാഴ്ചവച്ചിരിക്കുന്നെൻ. ഈശോമിശിഹായുടെയും മത്തമറിയത്തി ന്റെയും യൌസെപ്പു പുണ്യവാളന്റെയും നന്മപ്രവൃത്തികളൊടുകൂടെ എന്നെ നിനക്കു കാഴ്ചവച്ചു നിന്റെ സ്വദിസ്സായിട്ടും എന്റെ വിചാര ങ്ങളും വചനങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ഒക്കയും എന്റെ പക്ഷങ്ങളൊക്കെ യും വസ്തുക്കളൊക്കയും ഇന്നും എപ്പൊഴും തിരുകാഴ്ച വൈയിക്കു ന്നെൻ. എത്രയും ദയയുള്ള ദൈവമെ മരണത്തൊളം നിനക്കു വിശ്വാ സമുള്ളവനായിരിപ്പാൻ ഈശോമ്ശിഹായുടെ യോഗ്യതകളെക്കു റിച്ചു നിന്റെ ദൈവഇഷ്ടപ്രസാദത്താലെ എന്നെ സഹായിക്കണമെ. എന്റെ ആയുസ്സിന്നു കെടുവരുമെങ്കിലും ദൊഷത്തെ ദ്വെഷിച്ചുപെ ക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നെൻ. എന്നാൽ തന്നെ ഒന്നു ചെയിവാൻ പിടില്ലാ തെ ഇരിക്കുന്നതനെക്കൊണ്ടു നീ എന്റെ ദൈവമെ എന്നെ സഹാ യിച്ചി രക്ഷിച്ചു പരിപാലിക്കണമെ. നിന്നിൽ മുഴുവനും ഞാൻ ശരണപെട്ടിരിക്കുന്നെൻ. എന്നെ ആദരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങളും ഇനിയ്ക്കുവെണ്ടി അപെക്ഷിപ്പിൻ. വിരൊധമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നിന്റെ തിരുമനസ്സിന്നു എന്റെ മനസ്സിനെ ഒപ്പിപ്പാനും എത്രയും മെൽപ്പെട്ടതും നെറിവുള്ളതും സ്നേഹപ്പെട്ടതുമായ തമ്പുരാന്റെ തിരു മനസ്സു എപ്പൊഴും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടതും പുകഴപ്പെട്ടതും ആയിരിയ്ക്കട്ടെ എന്നു എപ്പൊഴും ചൊല്ലുവാനും ഉറച്ചു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നെൻ.

പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രി ആയ ദൈവമാതാവെ, ഞാനെത്രയും യോഗ്യമില്ലാത്ത പാപിയായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സർവ്വതും കൈ യ്ക്കൊണ്ടു തമ്പുരാന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്റെ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട കാലുകളുടെ മുമ്പാകെ-കമിഴ്‌ന്നുവീണ എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിനക്കു കാഴ്ചവച്ചു നിന്റെ മക്കളുടെ എണ്ണത്തിൽ എന്നക്കൂടയും കൂട്ടണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രത്യേകം എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ യൊഗ്യങ്ങ ളിലും പ്രത്യേകം ഇന്നത്തെ ദിവസത്തിലും എന്റെമെൽ അനുഗ്ര ഹിച്ച ബൊധത്തിന്റെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും വെടിപ്പിനെ ഈശൊ

മിശിഹായിൽ നിന്ന് സാധിച്ച നിൻെറ തിരുവാഴ്വിനെ ഇനിയ്ക്കു തന്നരുളണമെ. ആമ്മേൻ 1 ആ. 3 നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയവും എന്നെ കാക്കുന്ന കത്താവിൻെറ മാലാഖായെ ശെഷവും—മുഴുവൻ തെററത്തിൻെറ പ്രകാരം ശെഷവും ചെല്ലണം......

വൈകിട്ടത്തെ നമസ്ക്കാരം

അറുതിയില്ലാത്ത ബാവതമ്പുരാനെ പുത്രൻ തമ്പുരാനെ റൂഹാദക്കുദശാതമ്പുരാനെ എൻെറ തമ്പുരാനും എൻെറ പിതാവും എൻെറ ഗുരുനാഥനുമായ നിന്നെ വന്ദിച്ചു കുമ്പിടുന്നെൻ. ശുദ്ധ പള്ളി വിശ്വസിക്കുന്നതും പടിപ്പിക്കുന്നതും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എൻെറ വിശ്വാസത്തെ നീ ഉറപ്പിക്കണമെ. നീ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെയും രക്ഷിച്ചതിനെയും കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ കിട്ടിയ മനൊഗുണങ്ങളെയും ഉപകാരങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിനക്കു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നെൻ. എൻെറ സ്നെഹപ്പെട്ട ദൈവമെ എൻെറ ഹൃദയമൊക്കയുംകൊണ്ടു നിന്നെ സ്നെഹിക്കുന്നു. എൻെറ സ്നേഹത്തെ സാക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടു ഈ രാത്രിയിലും എൻെറ ആയുസ്സിൻെറ മുഴുവൻ കാലത്തിലും പ്രവത്തിക്കുമെന്നതൊക്കയും നിനക്കു കാഴ്ച വച്ചിരിക്കുന്നെൻ. ഈശൊമിശിഹായും പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവും യൌസെപ്പുപുണ്യവാളനും ചെയ്ത നന്മപ്രവൃത്തികളൊടുകൂടെ ഈ രാത്രിയുടെ ഉറക്കു നിനക്കു കാഴ്ചവച്ചു എൻെറ നെടുവീർപ്പുകൾ ഒക്കയും നിൻെറ നെരെ സ്നേഹത്തിന്നടുത്ത പ്രകാരങ്ങൾ ആയിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നെൻ. എത്രയും ദയയുള്ള ദൈവമെ മരണത്തൊളം നിനക്കു വിശ്വാസമുള്ളവനായിരിപ്പാൻ ഈശോമിശിഹായുടെ യോഗ്യതകളെപ്രതി നിൻെറ ദൈവഇഷ്ട പ്രസാദത്താലെ എന്നെ സഹായിയ്ക്കണമെ. എൻെറ ആയുസ്സിന്നു കെടുവരുമെങ്കിലും ദൊഷത്തെ ദെഷിച്ചുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തന്നെ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലാ. നീ എൻെറ ദൈവമെ സഹായിച്ചു രക്ഷിച്ചു പരിപാലിയ്ക്കണമെ...

പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ ആയ ദൈവമാതാവെ! ശെഷവും കാലത്തെ നമസ്ക്കാരത്തിൽ കാണ്ക.

1 ആ: 3 നന്മ: എന്നെ കാക്കുന്ന കത്താവിൻെറ മലാഖായെ ശെഷവും മുഴുവൻ തെററത്തിൻെറ പ്രകാരവും ശെഷവും ചൊല്ലി ദോഷങ്ങളിന്മേൽ പൊറുതി കിട്ടുവാൻ തക്കതിൻവണ്ണം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട രൂപം മുത്തി ഹൃദയത്തിന്മെൽ കുറെ നെരം വച്ചിരിക്കണം:

സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായത ഈ രാത്രി ആയുസിൻെറ ഒടുക്കത്തെ രാത്രി പക്ഷെ ആയിരിയ്ക്കും. എന്നു വിശാരിച്ചുകൊണ്ടു കിടപ്പാൻ പൊകുന്നതിനു മുമ്പിൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട രൂപം കൈയിൽ പിടിച്ചു

തഴകീകൊണ്ട തലഎണയുടെ താഴെ വച്ചിരിക്കണം. പിന്നെയും കിടപ്പാൻപൊയതിന്റെ ശെഷമായിട്ട നെഞ്ചിന്മെൽ കരിശ പ്രകാരമായിട്ട കൈയിവച്ചുകൊണ്ട എന്റെ കൎത്താവെ നിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഏല്പിക്കുന്നു. എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും കൊറെ മുമ്പിൽ ചൊല്ലിയ സെന്തെസ്യായുടെ മെലെങ്കിലും ഈശൊമിശിഹായുടെ ഭംങ്ങപ്പട്ടിന്മെലെങ്കിലും നിരൂപിച്ചുകൊണ്ട ഉറക്കം പിടിപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചുകൊൾക.

15 വയസ്സിൽ പ്രൊത്തസ്തന്ത മതം വിട്ടുപെക്ഷിച്ചു കത്തൊലിക്കാ സത്യവെദത്തിൽകൂടി 18 വയസ്സിൽ പുണ്യവാളത്തിയെപോലെ മരിച്ചു ഒരു പെൺ പൈതതൽ നല്ല മരണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്ന എഴുതി ഉണ്ടാക്കി എത്തിച്ചു കൊവന്ന നമസ്ക്കാരം.

ഇതാ..

അറുതിയില്ലാത്ത കൃപയുള്ള ദെയവം അളവില്ലാത്ത അനുഗ്രഹമുള്ള പിതാവുമായിരിക്കുന്ന ഈശൊകൎത്താവെ. ഞങ്ങൾ ഹൃദയത്തിനടുത്ത മനസ്ഥാപത്തൊടുകൂടെ നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ നിന്ന ഞങ്ങളുടെ മരണനെരത്തയും അതിന്റെ ശെഷം ഞങ്ങൾക്ക സംഭവിപ്പാനുള്ളതിനെയും നിനക്ക കയ്യാളിക്കുന്നു. ഇളക്കമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ കാലുകൾ ഇഹലോകത്തിലെ യാത്ര തീരാറായിരിക്കുന്നു എന്ന ഞങ്ങളെ ഓൎപ്പിക്കുംപൊൾ കൃപയുള്ള ഈശൊയെ ഞങ്ങളുടെ മേലനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഞങ്ങളുടെ കൈകൾ വിറച്ചു തുങ്ങപ്പെട്ട നിന്നെ പിടിച്ചു തഴകുവാൻ വശമില്ലാത്ത മനസ്സൊപ്പാതെ ഞങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിനടുത്ത കട്ടിലിന്മെൽ നിന്നെ വിടുന്നപ്പൊൾ ദയയുള്ള ഈശൊയെ ഞങ്ങളുടെമെലനുഗ്രഹിക്കണമെ. മരണഭയത്താൽ സംഭ്രമം പൂണ്ട മടിച്ചു ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ മന്ദമായി നിന്നെ നൊക്കി സൂക്ഷിക്കുന്നപ്പൊൾ ദയാപരനായ ഈശൊയെ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

തണുത്ത വിറച്ചു ഞങ്ങളുടെ ശ്ലുണ്ടുകൾ ഒടുക്കത്തെ ഊഴം നിന്റെ തിരുനാമം വിളിക്കുംപൊൾ അറുതിയില്ലാത്ത കൃപയുള്ള ഈശൊയെ ഞങ്ങളുടെ മെലനുഗ്രഹിക്കണമെ.

കരുവാളിച്ചു ഞങ്ങളുടെ കവിളുകൾ ചുററും നില്ക്കുന്നവൎക്ക അലിവും ഭയവും തൊന്നിക്കയും മരണത്തിന്റെ വിയപ്പിനാൽ നനഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ തലമുടിക്ക കൊൾമയിൎക്കൊണ്ട ഞങ്ങൾക്ക മരണം സമീപമായി എന്നു കാട്ടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദയയുള്ള ഈശൊയെ ഞങ്ങളൊടനുഗ്രഹിക്കണമെ.

മാനുഷ സംസാരങ്ങൾക്ക എന്നെക്കുമായി അടയപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ ചെവികൾ ഞങ്ങളുടെ നിത്യഭാഗ്യമെങ്കിലും എന്നന്നെക്കുമുള്ള

ദുർഭാഗ്യമെങ്കിലും നിശ്ചയിക്കുന്ന ആ വിധിയുടെ സൊരം കൊംപ്പാനായി തുറക്കപ്പെടുംപൊഠം അറുതിയില്ലാത്ത അനുഗ്രഹമുള്ള ഈശൊായെ ഞങ്ങളുടെമെൽ അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഭയങ്കരമായുള്ള മായാരൂപങ്ങളാൽ കലഹപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ ....നാവ് മരണദുഃഖത്തിൽ മുഴകിയിരിക്കുംപൊഠം ദയയുള്ള ഈശൊായെ ഞങ്ങളൊടനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഞങ്ങഠം ചെയ്ത ദൊഷങ്ങളുടെ...ഴ്ചയാലും നിന്റെ നീതിമെലുള്ള ഭയത്താലുംകലങ്ങപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവെ നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തുമ്മേലുള്ള തണുപ്പിക്കുന്ന ഓമ്മ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന നീക്കി ഞങ്ങളെ ശരണക്കെട്ടിൽ ഉഠംപ്പെടുത്തുവാൻ ഭാവിക്കുന്ന...അന്ധകാരങ്ങളുടെ പ്രഭുവായ പിശാചിനൊടു യുദ്ധം ചെയ്യുംപൊഠം ദയയുള്ള ഈശൊായെ ഞങ്ങളുടെ മെലനുഗ്രഹിക്കണമെ.

രൊഗത്തിന്റെ സംകടങ്ങളാൽ ഞെരുങ്ങപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം മരണത്തിന്റെ ഞടുക്കങ്ങളാലെയും ഞങ്ങളുടെ നിത്യരക്ഷയുടെ ശത്രുക്കളായ ചെയിത്താന്മാരൊടു ചെയ്ത യുദ്ധത്താലെയും ആലസ്യപ്പെട്ടിരിക്കുംപൊഠം അനുഗ്രഹമുള്ള ഈശൊായെ ഞങ്ങളൊടനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഞങ്ങളുടെ ശരീര നാശത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായ ഒടുക്കത്തെ കണ്ണുനീരുകളെ ഞങ്ങഠം ചിന്തുംപൊഠം നീ അവയെ പരിഹാര ബലി ആയിട്ടു കൈക്കൊണ്ടു ആ ഭയങ്കരമായുള്ള സമയത്തിൽ ദയയുള്ള ഈശൊായെ ഞങ്ങളുടെമെലനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കാരും സ്നെഹിതരും ചുററും നിന്ന ഞങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിനടുത്ത അവസ്ഥയിമ്മെൽ ദുഃഖിച്ച ഞങ്ങഠംക്കുവെണ്ടി നിന്നെ വിളിക്കുംപൊഠം ദയാനിധി ആയ ഈശൊായെ ഞങ്ങളൊടനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഇന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെയും മയങ്ങി ബോധംകെട്ട ലോകമൊക്കയും ഞങ്ങളിൽനിന്നു മറഞ്ഞ ഭയങ്കരമായ മരണവേദനകളാൽ ബാധിക്കപ്പെടുംപൊഠം അനുഗ്രഹമുള്ള ഈശോായെ ഞങ്ങളുടെമെലനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഒടുക്കത്തെ നെടുവീർപ്പുകഠം ശരീരത്തിൽനിന്നു വെർപിരിവാൻ ആത്മാവിനെ ശക്തിപെടുത്തുംപോഠം നിന്റെ പക്കൽ വരുവാനുള്ള ആഗ്രഹങ്ങഠം എന്നപോലെ അവയെ നീ കൈക്കൊണ്ടു ആ ഭയങ്കരമായുള്ള പ്രമാദത്തിൽ ദയയുള്ള ഈശോായെ ഞങ്ങളൊടനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവ നിത്യമായി ഇഹലോകത്തിൽ നിന്ന പുറപ്പെട്ടവാൻ ഉയിരില്ലാതെ കരുവാളിച്ച ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ വിട്ടംപൊഠം ഞങ്ങഠം നിന്റെ ദിവ്യകർത്താവിനെ ചെയ്യുന്ന പൂജ എന്നപോലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രാണനാശം നീ കൈക്കൊണ്ട ആ ഭയങ്കരമായുള്ള മാത്രയിൽ അറുതിയില്ലാത്ത ദയയുള്ള ഈശൊായെ ഞങ്ങളുടെ മെലനുഗ്രഹിക്കണമെ.

ഒടുക്കത്തുംകൽ ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവു നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ വന്നതിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ... യില്ലാത്ത ശൊഭയെ മുമ്പിലത്തെ ഊഴം കാണംപൊഠം നിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ നിന്ന ഞങ്ങളെ തള്ളിക്കളയാതെ ഞങ്ങഠം നിന്റെ സ്തുതികഠം നിത്യമായി പാടെണ്ടുന്നതിന്ന അളവില്ലാത്ത അനുഗ്രഹത്തിന്റെ മടിയിൽ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ട ദയാപരനായ ഈശൊായെ ഞങ്ങളൊടനുഗ്രഹിക്കണമെ. അതിന്റെ നാഴികയും ക്ഷണവും ഞങ്ങളിൽനിന്ന മറച്ചുകൊണ്ട ഞങ്ങളെ മരണത്തിന്ന വിധിച്ച സർവ്വെശ്വരാ സ്വാമീ, ഞങ്ങളുടെ ജീവിതകാലമൊക്കയും നെറിവിലും പുണ്യവഴിയിലും നടന്നതിന്റെ ഇഷ്ടപ്രസാദത്തൊടുകൂടെ ഇഹലോകത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടവാനുള്ളതിന്ന യൊഗ്യരാകുവാൻ നിന്നൊടും റൂഹാദക്കുദശായൊടും കൂടെ ജീവിച്ചുവാണിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ യൊഗ്യതകളെക്കുറിച്ച കൃപചെയ്യുരുളണമെന്ന നിന്നൊടു ഞങ്ങഠം പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു.

ആമ്മെൻ

(മെലെഴുതിയ നമസ്കാരം എത്തിക്കുംപൊഴൊക്കെയും നൂറു ദിവസത്തെ ദൊഷപൊറുതി ലഭിക്കുമെന്നറിക.)

കണ്ണടക്കകെട്ടിൽനിന്നു വന്നു കൂടിയ കുററങ്ങളെ തീർത്ത കണ്ണടക്കം കിട്ടുന്നതിനുള്ള അപെക്ഷ.

എന്റെ നല്ല ഈശോായെ! എന്റെമെലനുഗ്രഹിച്ച എന്റെ അടക്കമില്ലായ്കയിൽ ഞാൻ ചെയ്ത കൈകണക്കില്ലാത്ത കുററങ്ങളൊക്കെ എന്നൊടു പൊറുത്തുകൊള്ളണമെ! അവ ഒക്കയിന്മെൽ ഞാൻ പട്ടാങ്ങ ആയിട്ട തെറുന്നെൻ.

എന്റെ പ്രിയമുള്ള ഈശൊ കർത്താവെ! ആ കുററങ്ങളൊക്കയും നിന്റെ മെലിനിക്കുള്ള സ്നേഹക്കുറവിൽ നിന്നുവന്നു എന്നു നിശ്ചയം.

ആയതുകൊണ്ടു നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനു ഞാൻ യൊഗ്യനല്ല. എന്നാൽ നിന്റെ തിരുമുറിവുകളും നിന്റെ കഠിനപ്പെട്ട മരണവും നിന്റെമെൽ ശരണപ്പെട്ടവാനുള്ളതിനു ഇനിയ്ക്കന്യായവും ഉറപ്പു

ള്ള ആധാരവും ആയിരിക്കുന്നു. ആ കർത്താവെ! എത്രയൊ വട്ടം നിന്നെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെടുത്തി നീയും എത്രയോവട്ടം എന്നൊട ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു ഞാനും നിൻെറ വിശ്വാസമുള്ള അടിയാനായി നടന്നുകൊള്ളാമെന്നു നിന്നൊടു പറഞ്ഞിട്ടു വീണ്ടും നിന്നൊടുപദ്രവിച്ചു. അയ്യാവു കർത്താവെ മുഴുവൻ മനസ്സോടുകൂടെ നിന്നെ സ്നെഹിപ്പാൻ എത്ര നാളൊക്കെ ഞാൻ താമസിക്കും. നീ എൻെറ തണുക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിൽ എന്നെ കൈവിടുന്നതുവരക്കൊ അയ്യയ്യൊ കർത്താവെ ഈ അവസ്ഥയിൽ കൈവിട്ടാൽ ഇനിക്കു നിത്യദുർഭാഗ്യം വന്നു കൂടുന്നതാകകൊണ്ടു എന്നെ കൈവിടല്ലെ. ഞാൻ മുഴുമനസൊടെ അറിഞ്ഞ ഈ കുററങ്ങളൊക്കയും എന്നിൽനിന്നു നീക്കികളവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നെൻ. മെലിൽ നിൻെറമെൽ മുഴുവനും ആശ്രയിച്ചു ശരണപ്പെട്ടു നിൻെറ വിശ്വാസമുള്ള അടിയാനായി നടപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്ന വരപ്രസാദവും ഇടവിടാതെ നിന്നൊടപെക്ഷിക്കുമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നെൻ. കഴിഞ്ഞ ജീവിതകാലത്തിൽ എൻെറ പ്രതിജ്ഞകളുടെമെൽ ശരണപ്പെട്ടു നിന്നൊടു സഹായമപേക്ഷിപ്പാൻ ഉപേക്ഷ വരുത്തിയതിനാൽ ഏറിയ കുററങ്ങളിലും ദൊഷങ്ങളിലും ഞാൻ ഉരുപ്പെട്ടുപോയി. നിത്യപരമപിതാവെ നിൻെറ ദിവ്യപുത്രനായ ഈശോമിശിഹായുടെ യൊഗ്യതകളെക്കുറിച്ചു എൻെറമെലനുഗ്രഹിക്കണമെ. എൻെറ ദുഷ്ടതകളിലും നിന്നൊട സഹായമപെക്ഷിപ്പാൻ മനൊഗുണം ചെയ്യണമെ. അറുതിയില്ലാത്ത നന്മയാകുന്ന ദൈവമെ നിന്നെ ഞാൻ സ്നെഹിക്കുന്നു. എൻെറ ശക്തി ഒക്കയോടുംകൂടെ നിന്നെ സ്നെഹിപ്പാൻ മനസായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിൻെറ സഹായംകൂടാതെ ഞാൻ ഒന്നിനും വശമാകുന്നില്ലാ എന്നതിനെകൊണ്ടു നീ തന്നെ നിൻെറ ദിവ്യസ്നെഹം എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ പററിച്ചു ഞാൻ മരണപര്യന്തം നിൻെറ വിശ്വാസമുള്ള മകനായി നടപ്പാൻ മനൊഗുണം ചെയ്യുമെന്നു നിൻെറ അളവില്ലാത്ത മനഗുണത്തിന്മെൽ ശരണപ്പെടുന്നു.

എൻെറ അമ്പുള്ള മാതാവെ പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീമറിയമെ ഞാൻ നിൻെറമെൽ എത്ര ശരണപ്പെടുന്നുവെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു നീയും എൻെറ മെലനുഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ ചെയ്തു പറഞ്ഞൊപ്പുകളെ നിറവെററുവാൻ ഇനിക്കു തുണ ആയിരിക്കണമെ...

ആമ്മെൻ.

(ഇവിടെ ഏതാനും ലൈൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു.)

...ളാടും കൂടെ ഇപ്പഴും എപ്പോഴും ഇതുമുതലായ ലൊകത്തിലെ പൂജകളെയും നമസ്ക്കാരങ്ങളെയും നന്മപ്രവൃത്തികളൊക്കയും കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതല്ലാതെ ഇപ്പൊഴും ഇനിക്കുള്ളതും വരുവാനിരിക്കുന്നതുമായ ആത്മത്തിനും ശരീരത്തിന്നുമടുത്ത ദിഷ്ടതികൾക്കുവെണ്ടിട്ടും ഇനിക്കു സഹായവും തണുപ്പും ഉണ്ടാകെണ്ടിട്ടും ഞാൻ പട്ടാങ്ങയുള്ള മനസ്താപത്തൊടുകൂടെ ഇപ്പൊഴും

എല്ലാപ്പൊഴും വെറുത്തുപെക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സായി പ്രയാസപ്പെട്ടവരു ന്നു. എന്ന എന്റെ സകല ദൊഷങ്ങളുടെ പൊറുതിക്കും ജീവിക്കുന്ന വരും മരിച്ചവരുമായും എന്റെ സംബന്ധക്കാരുടെയും സഹോദര ന്മാരുടെയും സഹൊദരികളുടെയും രക്തസംബന്ധക്കാരുടെയും സ്നേ ഹിതന്മാരുടെയും ശത്രുക്കളുടെയും അരൂപിക്കടുത്ത നന്മയെംകിലും ശരീരത്തിന്നടുത്തതെംകിലും ഇനിയ്ക്കു ചെയ്തിരിക്കുന്നവ ഉപകാരി കളുടെയും ശ്രെഷ്ഠന്മാരുടെയും എന്റെ കീഴുള്ളവരുടെയും ഞാൻ ഞെ രുക്കി അല്ലെങ്കിൽ ഉതപ്പിച്ചും. അതല്ല ദൊഷം പിഴപ്പാൻ ഞാൻ കാരണമായി എന്ന അവരൊക്കയുടെയും തണുപ്പിനും സഹായത്തി നും ശു: കത്തൊലിക്കാപള്ളിയുടെ എല്ലാ സ്ഥാനക്കാർക്ക വെണ്ടിട്ടും ഇത ശുദ്ധ പള്ളിയുടെ രക്ഷയ്ക്കും വദ്ധിപ്പിനും ഉയർച്ചക്കും വെണ്ടി യിട്ടും സത്യവേദപ്രഭുക്കന്മാർ തമ്മിൽതമ്മിൽ അന്യോന്യവും നിര പ്പമായിരിപ്പാൻ വെണ്ടീട്ടും ശു. മാർപ്പാപ്പയുടെ സൌഖ്യത്തിനും ബെസ്പുർക്കാനായിൽ ദുരിതപ്പെടുന്ന ആത്മാവുകളുടെ രക്ഷക്കും തണുപ്പിനും സന്ന്യാസി മഠങ്ങളുടെ രക്ഷക്കും വദ്ധിപ്പിനും സത്യ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെ മനസ്സു തിരിവിനും വെണ്ടിട്ടും എന്റെ സൂക്ഷത്തിനും വിശാരണ്യ്ക്കും ഏറ്റംപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ ക്കൊക്കെയ്ക്കും വെണ്ടിട്ടും പിന്നയും ഞങ്ങളുടെ കർത്താവീശൊമീ ശിഹായും തന്റെ ഭാഗ്യം നിറയപ്പെട്ട മാതാവായ കന്യാസ്ത്രീ മറിയ ത്തുമ്മായും ഞാൻ അപെക്ഷിക്കണമെന്ന തിരുമനസായിരിക്കുന്ന ആ ഉയരവർക്കും മരിച്ചവർക്കും വെണ്ടിയും ശു: കത്തൊലിക്കാപള്ളി യുടെ നിയൊഗം പൊലെയും എന്റെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ (അല്ലെ- ഇന്നാരുടെ മനസുപൊലെയും എന്നാൽ കിട്ടുവാൻ കഴിയുന്ന ദൊഷ പൊറുതികളൊക്കയും ഇനിക്ക ലഭിപ്പാനുള്ള മനസൊടുകൂടെ അപെ ക്ഷിപ്പാനും പ്രാത്ഥിപ്പാനും അപെക്ഷിപ്പാനും ഈ പൂജയെ കഴിച്ചു കാഴ്ചവെപ്പാനും ഈശൊമിശിഹായുടെ അയൊഗ്യ ശുശ്രൂഷി ആകു ന്ന ഞാൻ (ഇന്ന നാമം) മനസ്സായിരിക്കുന്നേൻ ബാവായുടെ പുത്ര ന്റെയാ റൂഹാദകദശായുടെയും നാമത്താലെ ആമ്മെൻ ഈശെ

പട്ടക്കാരാകുന്നവര ദിനംതൊറും ഏറ്റം ഏറ്റം എരിവുള്ള മനസൊടുകൂടെ ദൈവത്തിനു ചിററാഴ്മ ചെയ്വാൻ ദിവ സംപ്രതി അപേക്ഷിക്കെണ്ടുന്ന നമസ്കാരം

സർവ്വത്തും വശമാകുന്ന തമ്പുരാനെ കുർബാന പട്ടസുഖത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ കെററിയ ഞങ്ങൾ എല്ലാ ശുദ്ധതയിലും പുണ്യസുഖ ത്തിലും ഭക്തിയൊടും യൊഗ്യതയൊടുംകൂടെ നിനക്ക ശുശ്രൂഷ ചെ യ്വാൻ മനൊഗുണം ചെയ്യണമെ. എന്നാൽ കടത്തിനും സ്ഥാന ത്തിന്നും അടുത്ത പുണ്യസുഖത്തൊടുകൂടെ അല്പകററം കൂടാതെ വ്യാപ

രിപ്പാൻ ഞങ്ങറം്ക്ക പാടില്ല. എങ്കിലും എളിമയുള്ള ഹൃദയത്തോടും നല്ല മനസ്സിൻെറ പ്രതിജ്ഞയൊടും ദിവസംപ്രതി ഏററം എരിവുള്ള് സ്നെഹത്തൊടും കൂടി നിനക്ക ചെയ്യുന്നതിന്ന ഞങ്ങറം ചെയ്യ പാപങ്ങളിന്മേൽ യോഗ്യമാകുംവണ്ണം കരഞ്ഞു മനസ്താപപ്പെടുവാൻ മനൊഗുണം ചെയ്യണമെന്ന നിന്നൊടു ഞങ്ങറം പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു......

നാല്പതുമണി ആരാധന

ആമുഖം

നാല്പതുമണി ആരാധന, ചാവറയച്ചനാണ് കേരളത്തിൽ തുടങ്ങിയതു്. ഇതിൻെറ ക്രമം, ലത്തീൻ ആരാധനക്രമത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹംതന്നെ തൎജ്ജമ ചെയ്ത് ശരിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ മൂലകൃതി ഇന്ന് നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അതിൻെറ ഒരു പകർപ്പ് മാത്രമാണ് നമ്മുടെ കൈയ്യിൽ വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇതു മാന്നാനം കൊവേന്തയുടെ ഈടുറപ്പിൽ ഇന്ന് സൂക്ഷിക്കുന്നു. (A. M. S. J 24/A, XI/1211) ഇതിനു് 21 പേജുകളാണ് ഉള്ളതു്.

1866-ൽ കൂനമ്മാവ് കൊവേന്തയിൽ ആരംഭിച്ച നാല്പതുമണി ആരാധന, തുടർന്നുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ മററു ആശ്രമങ്ങളിലും ഇടവക ദേവാലയങ്ങളിലും നടപ്പിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ ഓരോ അവസരത്തിലും ചാവറയച്ചൻ എഴുതി സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന ക്രമം അവർ പകർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പകപ്പാണ് ഞങ്ങറം ഇവിടെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു്. നമസ്കാരക്രമം എന്ന പേരിൽ മററു് ആരാധനക്രമങ്ങളോടുകൂടി ഇതും അച്ചടിച്ച് മാന്നാനത്തുനിന്നു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു അടിക്കുറിപ്പും ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. ''ഈ ക്രമങ്ങറം ചാവറ പ്രിയോരച്ചൻതന്നെ, ക്ലമൻറു് പാപ്പായാൽ വിരചിതമായ നിയമസംഹിതയിൽനിന്ന എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.''

നാല്പതുമണി ആരാധന

40 മണി എന്ന എത്രയും ഉയരപ്പെട്ട ഈ ക്രമവും ഭക്തിയും ഉണ്ടായ്ക എങ്ങിനെ എന്നാൽ 1535 കാലം മിലാൻ എന്ന നഗരിയിൽ

വസന്തയാൽ ആ കൊട്ടയിൽ 2000 ജനം മരിച്ചു. ആവു സ്രൂീ 5, കാർലൊസ ജമ്മനിയി 10 പ്രംസിസ്സാ ഈ മഹാരാജാക്കളു തമ്മിലു ള്ള പടയാൽ ചൊരയൊഴുകി ഈ മഹാസെന നകരി വളഞ്ഞു കിട ക്കയും ഈ കാലം 50 നൊയമ്പ വന്ന ക്രമംപോൽ കപ്പുശിൻ: പെമ്മ യൌസെപ്പ എന്ന മഹാത്മാവു നിത്യ പാഠൎത്ഥ്യ വിളിയ്ക്കപ്പെട്ടു. കെത്തുക ദിവസം പാഠൎത്ഥ തുടങ്ങിയാറെ ഈ മഹാ ഞെരുക്കത്താൽ ജനങ്ങൾ കലങ്ങിയിരിക്കയിൽ ഈ വെകിളം നീങ്ങാതെ ഫലിക്ക യില്ലന്നും നിരൂപിച്ചു ദെയ്‌വ തൊന്നിപ്പിനാൽ 40 മണി കത്താ വുപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഈ 40 മണിനെരം പരസ്യമായി ത്രൊ ണൊസിൽ കത്താവിനെ വെച്ചാരാധിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞതിനെ ലൊകരു കെട്ടു സന്തൊഷിച്ചു ഉടൻ വെണ്ടിയ ചമയങ്ങളും 13 പത വിയായി സിംഹാസനവും 100 വലുതിരികളും യിങ്ങനെയുണ്ട. മെത്രാൻ കൊനഗസെനാത്തൊരന്മാര: യിങ്ങനെ വലുവരു ജന ങ്ങളും പാക്കടത്തും പ്രായശ്ചിത്ത കരുക്കളൊടും ചിലരു കരിശു ചുമ ന്നും മുൾമുടിവെച്ചും യിങ്ങനെ എണ്ണമില്ലാത്ത ജനം കൂടി. **Afermo Joseph** മുൾമുടിയും കഴുത്തിൽ കയറും കയ്യിൽ തൂങ്ങപ്പെട്ട രൂപവും... ... 40 മണിയും ത്രൊണൊസിൻ പക്കൽ മുട്ടുകുത്തി 1 മണിക്ക 1 ചെറിയ പാഠൎത്ഥ 40–ാപക്കം നിനവ. ഇങ്ങനെയുള്ള അറിയിപ്പാൽ ഏവരും യിളകി 1 മണിയുടെ ആരാധനയിൽ കർദ്യാം, മെത്രാൻ, കൊഗന്മാരു, ദർശനപട്ടക്കാരും ഒക്കയും ഇതിൻവണ്ണം ക്രമം പൊ ലെയും ഓരോ മണിയ്ക്കു ഒരൊ കൊപ്രിയക്കാരു മുഴവനും അവരുടെ കപ്പൊളൻ മുതലായവരൊടു കൂടെയും ക്രമംപോലെ എല്ലാവരും തിരി കത്തിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടും: ഈ ഭക്തിയാൽ മററവരും തുടങ്ങി. ഈ ഒന്നാമത്തെ ആരാധനയിൽ രാജാക്കന്മാരു 6 മാസം സമാധാനം നിശ്ചയിച്ചു പാൎത്തു. എംകിലും കുറെ കഴിഞ്ഞ പടക്കൂടാതെ സമാ ധാനമാകയും ചെയ്തു. വസന്ത മുതലായത ഒക്കയും തീൎന്നു. അന്നു മുതൽ ഓരോ സ്ഥലത്തു തുടങ്ങിയിപ്പൊൾ സത്യരാജ്യത്തിൽ ഈ ക്രമം ചെയ്യാത്ത പള്ളിയില്ല. റൊമ്മ, ജെനുവ, യിങ്ങനെ പ്രധാന നകരിയിൽ ആണ്ടു മുഴവനും ഒരു പള്ളിയിൽ എടുക്കുംപൊൾ മറു പള്ളിയിൽ വെക്കും. ഇതിൽ ദൊഷപൊറുതി 3 ദിവസവും ക.ശ്രു. കർബാന. മുഴവൻ ദൊഷപൊറുതി. ഒരു വിശീത്തയ്ക്കു 10 കാലവും 10 മണ്ഡലവും– ഇത ദിവസം എത്ര കുറി ചെയ്താൽ അത്ര കുറി ഉണ്ട.

ഇ: മ: യ:

നാല്പതുമണിയുടെ ക്രമം

അതായത നാല്പതുമണിയെന്ന പെരായി മൂന്ന ദിവസത്തെയ്കു വിശ്വാസികളുടെ ആരാധനയ്ക്കായിട്ട ശുദ്ധ: പള്ളി വച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമംപൊലെ ശുദ്ധ: കർബാന എഴുന്നെള്ളംച്ച വൈപ്പാനുള്ള ക്രമം.

1 മത: ഈ ക്രമം കഴിക്കുന്നതിന്നും മെല്പട്ടക്കാരന്റെ തിരിച്ചുള്ള അനുവാദം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

2 മത: ഈ ദിവസങ്ങളിൽ യാതൊരു വക വെടിയും കൊട്ടും തമ്പെറും കൂടാതെ ശുദ്ധ: പള്ളിയുടെ പാട്ടുകളും അല്ലാതെ മററ യാതൊരുവക പാട്ടുകളും മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3 മത: പള്ളി ആഘോഷമായിട്ട അലംകരിച്ച ശുദ്ധ: പള്ളിയുടെ ക്രമംപൊലെയുള്ള അലംകാരങ്ങളല്ലാതെ സ്വന്തബൊധത്തിന്നടുത്ത അലംകാരം വയ്ക്കാതെയും ത്രൊണൊസുമ്മെൽ കടലാസ അല്ലംകിൽ തുണി അല്ലംകിൽ പട്ടുകൊണ്ടുള്ളപൂവമിചെത്തികളെ വയ്ക്കാതെയും നല്ല പരിമളമുള്ള പച്ചപ്പൂക്കളെ വെടിപ്പായിട്ട വയ്ക്കയും എത്രയും വെളുത്തിരിക്കുന്നതും മതിയാകും വണ്ണം മുഴപ്പുള്ളതുമായ വേണ്ടുന്ന മെഴുകുതിരികൾ വയ്ക്കയും വേണം. ആയതിൽ കുറയാതെ ഇരുപതു ശുദ്ധ: കർബാന എഴുന്നെള്ളിച്ച വെച്ചിരിക്കുന്ന നെരമൊക്കയും കത്തിയിരിക്കണം.

4 മത: ഈ ക്രമം വല്യ ത്രൊണൊസിൽ കഴിക്കെണ്ടതാകുന്നു. ആയതിന്മേൽ കൊത്തുരൂപങ്ങളും എഴുത്തുരൂപങ്ങളും എതായിരുന്നാലും വച്ചുകൂടാ— ഇത്രതന്നെ അല്ല പിന്നെയൊ നിശ്ചപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ള ത്രൊണൊസിന്റെ രൂപവും മൂടുന്നതല്ലാതെ തൂങ്ങപ്പെട്ട രൂപവും നീക്കി പാട്ടുകർബാനയുടെ നെരത്തിൽ മാത്രം ചെറിയതായിട്ടുള്ള ഒരു തൂങ്ങപ്പെട്ട രൂപം ശുദ്ധമാന കർബാന എഴുന്നെള്ളിച്ച വച്ചിരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്റെ താഴെ തൂക്കി വൈയിക്കയും വെണം.

5 മത: പള്ളിയുടെ ജനെലകൾ ഒക്കയും മഞ്ഞ അല്ലങ്കിൽ ചൊകപ്പനെറമുള്ള കൊത്തിഞ്ഞ വൈയിലയും പള്ളിയുടെ വല്ല്യ വാതിൽ വഴിയായിട്ട പുറമെയുള്ള ആളുകൾക്ക അകത്ത കാണാതെ ഇരിപ്പാൻവെണ്ടി പച്ചചകലാസ കൊണ്ടുള്ള കൊത്തിഞ്ഞ വൈയ്യും വെണം.

6 നിയമിയ്ക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിൽ കാലത്ത മൂന്ന പെരായിട്ടുള്ള പാട്ട കുറുബാന പാടി ശുദ്ധ: കുറുബാന അടക്കിയതിൻെറ ശെഷം കൂദാശചെയ്ത ഓസ്തിയെ അരുളിയ്ക്കായിയ്ക്കകത്ത വച്ചത്രൊണൊസിൻെറ നടുവിൽ നിറുത്തി വെണ്ടുന്ന ആശാരങ്ങളൊടുകൂടെ കുർബാനയെ ചൊല്ലി തീക്കണം. ആയതിൻെറ ശെഷം പട്ടക്കാരനും ഊഴിയക്കാരരും എംഗത്തായുടെ വശത്തിൽ പോയി കുർബാന കപ്പായവും കൈ ഊറാലയും ഊരി വെള്ള കാപ്പ ഉടുത്ത അവിടെത്തന്നെ വൂർശ്ശുമചെയ്യാതെ കന്തിരിക്കം ദൂമക്കുറിയിൽ ഇട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ട ത്രൊണൊസിൻെറ നടവു അടിയിലെ പദവിയിൽ മുട്ടുകുത്തി മൂന്ന പ്രാവശ്യം ശുദ്ധ: കുർബാനയെ വീശി ഉടനെ പാട്ടുകാര... ശെബെഹ്ലെശ്ശാൻ പാടിതൊടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ പട്ടക്കാരൻ ക്രമംപൊലെ ആറാം പട്ടക്കാരൻെറ കയ്യിൽനിന്നു അരുളിയ്ക്ക വാങ്ങിച്ചകൊണ്ട പ്രദക്ഷണം തുടങ്ങുന്നു.

7 മത: പ്രദക്ഷണം പള്ളിയ്ക്കകത്ത കഴിക്കെണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ പള്ളി അതിന്ന പൊരാഞ്ഞതായിരുന്നാൽ വെണ്ടുന്ന വെടിപ്പൊടുകൂടെ പള്ളിയുടെ മുററത്തിൽ പള്ളിയിൽ നിന്ന അധികം അകന്നു പൊകാതയും ശുദ്ധ: കുർബാനകൊണ്ട വാഴ കൊടുക്കാതെയും കഴിക്കയും ആം.

8 മത. ശുദ്ധ: കുർബാനയുടെ മീതെ പാലിക പിടിച്ച കൊണ്ട പൊകുന്നതിന്ന ആറ അല്ലംകിൽ എട്ടപട്ടക്കാരര പട്ടക്കാരര ഇല്ലംകിൽ സൂപ്പീലീസ ഇട്ടുകൊണ്ട ശെമ്മാശ്ശുമാര ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ പ്രദക്ഷണത്തിൻെറ ക്രമത്തിൽതന്നെ പാലികയുടെ മിന്നൊട്ട രണ്ടുപന്തിയായിട്ട വലുതായിട്ടുള്ള തിരിപിടിച്ചകൊണ്ട എട്ടപട്ടക്കാരും ഉണ്ടായെ മതിയാവൂ. ആയവര പട്ടക്കാരുതന്നെ ആയിരിക്കണം. പ്രദിക്ഷണത്തിന ആറ അഞ്ചാം പട്ടക്കാരനല്ലാതെ സൂപ്പിലസ മാത്രം ഇട്ടുകൊണ്ട ഒരു പട്ടസുഖക്കാരൻ കുരിശുപിടിച്ചകൊണ്ട കത്തിസ്സാള്ക്കാരുടെ നടുവിൽ പ്രദക്ഷണത്തിന്ന മി

ന്നൊട്ട നടക്കയും രണ്ട ദൂമക്കുററിക്കാരെ ശുദ്ധ: കർബാനസ്സു പുറം കൊടുക്കാതെ മിന്നൊട്ടനടന്ന ഇടവിടാതെ വീശുകയും പ്രദക്ഷണ നെരം മുഴവനും ആഘൊഷമായിട്ട മണി ഒക്കെയും കൊട്ടുകയും വെണം.

9 മത: ആ പ്രദക്ഷണനെരത്ത പാട്ടുകാരര രണ്ട പന്തിയായിട്ട ശബഹലെശ്ശൻ പാടുകയും പട്ടക്കാരൻ ഊഴിയെക്കാരരൊടുക്കൂടെ താഴന്ന സ്വരമായിട്ട ലാക്കലൊലാഹയും മററു മസ്മൊറാകളും ചൊല്ലുകയും വേണം.

10 പ്രദക്ഷിണം കഴിഞ്ഞിട്ട പട്ടക്കാരൻ ത്രൊണൊസിന്റെ പടവിയിൽ മുട്ടുകുത്തി ആറാം പട്ടക്കാരൻ അയ്യാളുടെ കയ്യികളിൽ നിന്ന ശുദ്ധ: കർബാന എടുത്ത ഉടനെ തന്നെ ത്രൊണൊസിന്മെൽ പൊക്കമുള്ള എടത്തിൽ ഉണ്ടാകെണ്ടുന്ന സിംഹാസനത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിച്ചുവയ്ക്കുയും വെണം. ആയതിന്നൊടുക്കൂടെ പാട്ടുകാര കൊല്ലൻദശനെ പാടുകയും ലാവാ-ലവുറ... ഹബീവാ... ... എന്ന മൊഴി വരുമ്പൊഠം പട്ടക്കാരൻ എഴുന്നെററ ദൂശ്രൂമ ചെയ്യാതെയും ശുദ്ധ: കർബാനസ്സുപുറം കൊടുക്കാതെയും കുന്തുരുക്കം ദൂപക്കുററിയിൽവച്ചു മുട്ടുകുത്തി വീശുന്നു കൊല്ലൻ ദശനെപാടി കഴിഞ്ഞിട്ട പാട്ടുകാര പുണ്യവാളന്മാരുടെ ലുത്തീന തുടങ്ങി അതിന്റെ ഒനീസാകളും ചൊല്ലികഴിഞ്ഞിട്ട പട്ടക്കാരൻ എഴുന്നെററ കൈക്കുപ്പിക്കൊണ്ട ഊഴിയക്കാരര പുസ്തകം പിടിച്ചുകൊണ്ട മാറൻ അമക്കോൻനം അതിന്റെ സ്ലോസാകളും പാടുകയും വെണം. ആയതിന്റെ ശെഷം പട്ടക്കാരൻ മുട്ടുകുത്തി അല്പനെരം ധ്യാനിച്ചു തലയിൽ തൊപ്പിവയ്ക്കാതെ പൊകാ- ഇങ്ങനെ ആരാധന തുടങ്ങുന്നു.

11 മത. മൂന്നു ദിവസവും മൂന്നുപെരുടെ പാട്ടു കർബാന ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഒന്നാം ദിവസവും മൂന്നാം ദിവസവും ഒന്നാം തരം അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാം തരം പെരുന്നാളായിരിന്നാൽ ആ പുണ്യവാളന്റെ കർബാന പാടുകയും ആയതിന്നടുത്ത നിറമുള്ള കപ്പായങ്ങളെ ഉടുക്കയും വെണം. എന്നാൽ വെദക്കസ്സായും ചീത്തൊലയും ഇങ്ങനെ ആയാലും എപ്പഴം വെള്ളയായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഒന്നാംതരം രണ്ടാംതരം പെരുന്നാളുകളാകുകയില്ലംകിൽ ശുദ്ധ: കർബാനയുടെ നെർച്ച കർബാന വെള്ളനിറമായിട്ട പാടുകയും വെണം. എന്നാൽ നടുദിവസത്തെ പാട്ടുകർബാന ശുദ്ധ: കുർബാന എ

ഴുന്നള്ളിച്ച വച്ചിരിക്കുന്ന വല്യത്രൊണൊസിലല്ലാ പിന്നെയൊ മററു ചെറിയ ത്രൊണൊസിൽ പാടുന്നതല്ലാതെ ആ ദിവസം ഒന്നാന്തരം അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാംന്തരമുള്ളതായിരുന്നാൽ പെരുന്നാളിൻെറ നിറത്തൊടുകൂടെ പെരുന്നാളിൻെറ കർബാന പാടുകയും ആയ്ത അല്ലായെങ്കിൽ സമാധാനത്തിൻെറ നെർച്ച കുർബാന പാടുകയും വെണം.

12: ശുദ്ധ കർബാന സ്ഥാപിച്ചതിൻെറ ശെഷം ഉടനെതന്നെ രണ്ട അല്ലങ്കിൽ കുറയാതെ ഒരു പട്ടക്കാരൻ സൂപ്പ്ലെസമാത്രം ഇട്ടുകൊണ്ട മദബഹായിങ്കത്ത ത്രൊണൊസിൻെറ മുമ്പാകെ യാതൊരുവക സിംഹാസനം കൂടാതെ വാച്ചചകലാസകൊണ്ട മൂടപ്പെട്ട ഒരു വങ്കമാത്രം വച്ച അതിൻെറ ചെറെ മുട്ടുകുത്തി എത്രയും ഭക്തിയൊടുകൂടെയും ആരാധന കഴിക്കുയും വെണം. എന്നാൽ പട്ടക്കാരനൊടുകൂടെ മദബഹാക്കകത്ത അൽമ്മെനിദെരിശനക്കാരും പട്ടമില്ലാത്ത സന്യാസികളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരും സൂപ്പ്ലെസ ഇട്ടിരിക്കണം. അതപൊലെതന്നെ ത്രൊണൊസ നന്നാക്കുന്നതിന്നും തിരിമാററുന്നതിനും കത്തിക്കുന്നതിനും സൂപ്പ്ലിലിസകൊണ്ടുള്ള ആളുകൾ അല്ലാതെ അമ്മെനികൾക്ക യാതൊരു സംഗതിയെകുറിച്ച മദബഹാക്കകത്ത കെറികൂടാ... ... ...

13. മത. ആരാധനക്കു നില്ക്കുന്ന ആളുകൾ മാറുന്നതിന്ന ഓരൊ മണിനെരം വല്യമണികൊണ്ട മൂന്ന കൊട്ടുകയും ആയതിനെ സങ്കീർത്തിമുറിയിൽ ഒരു നാഴികമണി ഉണ്ടായിരിക്കയും വെണം.

14. മത—സ്ഥാപിപ്പിൻെറ ത്രൊണൊസിൽ ഒന്നാം ദിവസവും മൂന്നാംദിവസവും ഉള്ള പാട്ടുകർബാന അല്ലാതെ മററ യാതൊരുവക കർബാന ചൊല്ലുകയൊ പാടുകയൊ ചെയ്യുകൂടാ— അതിൻവണ്ണം തന്നെ യാതൊരു ത്രൊണൊസിൽ മരിച്ചവരുടെ കർബാന ചൊല്ലുകയൊ ചെയ്യുകൂടാ.

15. മത—ശുദ്ധ കർബാന സ്ഥാപിച്ച എഴുന്നെള്ളിച്ച ഇരിക്കുന്ന നെരത്തിൽ മെല്പട്ടക്കാരൻെറ വിശെഷ അനുവാദം കൂടാതെ പടാത്ഥ പറഞ്ഞുകൂടാ -

16. മത–പാട്ടുകർബാനയിലല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു കർബാന യിലും ഇടമണി കിലിക്കികൂടാ. പിന്നയൊ പട്ടക്കാരൻ സങ്കീർ ത്തിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുമ്പൊൾ കർബാനയ്ക്കു കെറുന്നു എന്ന തിന്റെ അറിപ്പിനായിട്ടു സങ്കീർത്തിയിൽ തന്നെ അല്പനെരം ഒരു ചെറിയ മണി കൊട്ടുകയും ആം.

17. മത–സ്ഥാപിപ്പിന്റെ തലെദിവസം തുടങ്ങി മൂന്നു ദിവസ വും ത്രികാല ജപത്തിന്റെ മണിയും ലലിയായ്ക്കും റമശായ്ക്കും പാട്ടു കുർബാനയ്ക്കും ഉള്ളതൊക്കെ പല മണിയായിട്ടു ആഘൊഷത്തൊടു കൂടെ കൊട്ടുകയും വെണം.

18. കാനൊനനമസ്കാരം ശുദ്ധ: കർബാനയുടെ തിരുമുമ്പാകെ അതായത ത്രൊണൊസിന്റെ പുറകിലുള്ള പ്രാർത്ഥന മുറിയിൽ എ ത്തിക്കുന്നു

സൂപ്പ്ലെസ ഇട്ടുകൊണ്ടും പാട്ടായിട്ടല്ല പിന്നെയൊ താഴ്ന്ന സ്വരത്തൊടുകൂടയും എത്രയും നീളിച്ചുകൊണ്ടു മഹാഭക്തിയൊടുകൂ ടെയും എത്തിക്കയും വെണം. എന്നാൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ ദീർഘം കൊണ്ടു ക്രമംപോലെ ഇരിക്കയും ചെയ്യാം.

19. ഈ മൂന്നു ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളിക്കകത്തു പള്ളിക്കു വെണ്ടി യെങ്കിലും മററ യാതൊരു സങ്ങതിക്കായിട്ടും ധമ്മപാത്രം പിടിച്ചു കൊണ്ടു നടന്നുകൂടാ ഇതത്രെയുമല്ല പിന്നെയൊ ധമ്മം ചൊതി ക്കുന്ന പിച്ചക്കാരുണ്ടായിരുന്നാൽ പള്ളിയിൽ നിന്നു ദൂരകൊൽ ദൂരെ അകത്തി നിറുത്തുകയും വെണം.

20. യാതൊരുവക അംമ്മെനികൾക്ക പള്ളിക്കകത്തു കസെര പെരുമാറികൂടാ ഇതന്നെ അല്ല പിന്നെയൊ പാട്ടുകർബാനയ്ക്കു പട്ട ക്കാരനും ഊഴിയക്കാരർക്കും ഇരിക്കുന്നതിന്നു കസെരയല്ല പിന്നെ യൊ ശകലാസ കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ട ഒരു വങ്ക ആസ്ഥമാക്കയും വെണം. എന്നാൽ ആ വങ്ക പുറമെ ചാരുവാനുള്ള പലക ഉള്ളതാകയുംമാം. 1-ാം ദിവസം ശുദ്ധമാന കർബാന സ്ഥാപിച്ചിട്ടു രാത്രിയിൽ മണി ക്കു വാഴ്വും പാട്ടുകൂടാതെ ഊറാലമാത്രം ഇട്ടുകൊണ്ടു ഒരു പട്ടക്കാര നും ഒരു ശെമ്മാശനും ഒരു ധൂമക്കുറ്റിക്കാരനും ത്രൊണൊസിന്റെ

മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി ആരാധിച്ച വീശി സക്കാറാരിസ്സകത്ത ശുദ്ധ: കുർബാന വച്ചുപൂട്ടകയും വെണം. കാലത്തു 5 മണിസ്സ പള്ളിതുറക്കുന്നതിന്ന മുമ്പിൽ മെൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തോടുകൂടെ തന്നെ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കയും വെണം. അതിൻവണ്ണം തന്നെ 2-ാം ദിവസം രാവും മൂന്നാം ദിവസം കാലത്തും കഴിക്കെണ്ടതാകുന്നു. മൂന്നാം ദിവസത്തിൽ തക്കനെരത്തിൽ ആഘൊഷത്തൊടുകൂടെ സ്ഥാപിപ്പിൻെറ ത്രൊണൊസിൽ കുറുബാന പാടുകയും ആയതിൻെറ ശെഷം പട്ടക്കാരൻ മുൻപറഞ്ഞ ക്രമംപോലെ കാപ്പ ഉടുത്ത ഊഴിയക്കാരൊടുകൂടെ ത്രൊണൊസിൻെറ പദവിയിൽ മുട്ടുകുത്തി ഉടനെ പട്ടക്കാര പുണ്യവാളൻമ്മാരുടെ ലുത്തിനിയ പാടുകയും പട്ടക്കാരൻ മുട്ടുകുത്തി കൊണ്ട അതിൻെറ ഓറെമുസാകളും മറിയാശ് "മാസ്സോസ്"...വരയും ചൊല്ലിയ ഉടനെ എഴുന്നെററ ധൂപം ചെയ്യാതെ കുന്തുരുക്കംവച്ച ശുദ്ധ:കുർബാനയെ വീശുകാ അതിൻെറശെഷം വെദക്കുസ്ഥാ ഉടുത്ത മൊളിലത്തെ പതവിയിൽ കെറി മുട്ടുകുത്തി ആ 6ാം പട്ടക്കാരൻെറ കൈകളിൽ നിന്ന ശുദ്ധ: കുറുബാന വാങ്ങിച്ച മെൽപറഞ്ഞ ക്രമം പൊലെ പ്രെദക്ഷണം കഴിസ്സാ. ഈ പ്രദക്ഷിണം കഴിഞ്ഞിട്ട ആ 6-ാം പട്ടക്കാരൻ ശുദ്ധ: കുറുബാനയെ ത്രൊണൊസിൻെറ നടുവിൽ വച്ച സ്വന്ത സ്ഥലത്തിൽ മുട്ടുകുത്തുവാൻ പൊകുന്നു. അപ്പൊൾ പട്ടക്കാരൻ എഴുന്നെററ കൈകൂപ്പി ഊഴിയക്കാരര പൊസ്തകം പിടിച്ച കൊണ്ട മാറൻ അമക്കോൻ..... ചൊല്ലാതെ..... സ്സോസാ....കളെ ചൊല്ലുകാ എന്നതിൻെറ ശെഷം മുട്ടുകുത്തി വെദകസ്ഥ ഉടുത്ത ത്രൊണൊസിന്മെൽ കെറി തന്നെതാൻ ശുദ്ധ കുറുബാന എടുത്ത ലോകക്ക വാഴുകൊടുക്കുന്നു. വാഴുകൊടുത്ത നെരത്ത ആഘൊഷത്തൊടുകൂടെ എല്ലാമണിയും കൊട്ടുകയും വെണം. വാഴ്വ കഴിഞ്ഞിട്ട ആ 6-ാം പട്ടക്കാരൻ വെണ്ടുന്ന ആശാരങ്ങളൊടുകൂടെ ശുദ്ധ: കുറുബാന സക്കാറാരിസ്സകത്ത വച്ചുപൂട്ടി എല്ലാവരും പൊയീ ഇങ്ങനെ 40 മണിയുടെ ക്രമം അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ ക്രെമങ്ങളിൽ ഏറിയതും 12 മത്തെ കെളമെന്തൊസ എന്ന ശുദ്ധ: മാർപ്പാപ്പാ പരസ്യപെടുത്തിയ തിരുവെഴുത്തിൽ നിന്ന പൊരുൾ തിരിച്ചതാകകൊണ്ട എത്രയും സൂക്ഷത്തൊടുകൂടെ കാർക്കെണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ശെഷം ജനങ്ങളും വെണ്ടുന്ന ഭക്തിയൊടുകൂടെ ഈ ക്രമം കഴിക്കുന്നതിന ഈ മഹാകൂദാശയുടെ നെരെ ഭ

ക്തിയും വണക്കവും അവരിൽ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ ക്രമം കഴിക്കുന്ന തന്ന രണ്ടു ഞായറാഴ്ചമുമ്പെ പള്ളിയിൽ ഈ സംങ്ങതിയ്ക്കടുത്ത ഗുണദൊഷങ്ങളെ പറകയും പ്രത്യെകമായിട്ട പള്ളിയ്ക്കകത്ത അടക്കവും വെടിപ്പും കാക്കെണ്ടുന്ന കാൎയ്യംകൊണ്ടും പള്ളിയുടെ മിററത്തിൽ മിണ്ടടക്കവും കാക്കെണ്ടെകാൎയ്യംകൊണ്ടും എത്രയും താൽപ്പൎയ്യമായിട്ട ഗുണദൊഷിയ്ക്കയും വെണം. എന്നാൽ പള്ളിയുടെ മിററത്തിൽ മിണ്ടടക്കവും ക്രമവും കാപ്പിക്കുന്നതിന്ന രണ്ടു ദെരിശനകാരെങ്കിലും മററ തക്കതായ രണ്ടുപെരംകിലും നിയമിച്ച വച്ചാൽ കൊള്ളാം.

ചാവറയച്ചന്റെ ആധ്യാത്മിക കൃതികൾ

സി.എം.ഐ. സഭാസ്ഥാപകൻ, ഭാഷാവിശാരദൻ, സാഹിത്യകാരൻ, മുദ്രണാലയപ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ പ്രണേതാവ്, ഭരണനിപുണൻ തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ സവിശേഷപദങ്ങൾകൊണ്ട് ദൈവദാസനായ ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചനെ ബഹുമാനിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ സർവ്വോപരി ചാവറയച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വം പ്രഫുല്ലമാക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട ബഹുമതി അദ്ദേഹം ദൈവാനുഭൂതിയുറ്റ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നതാണ്. ദൈവത്തിലേക്ക് മനുഷ്യരെ നയിച്ച ആധ്യാത്മിക മനുഷ്യനായി അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കാത്തിടത്തോളം കാലം ആ ഉൽകൃഷ്ടമായ വ്യക്തിത്വം നാം മനസ്സിലാക്കി എന്നു പറയാനാവില്ല. ചാവറയച്ചന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികളുടെ മൂന്നാം വാല്യമായ ആധ്യാത്മിക കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യപരിമളം ഏതൊരു വായനക്കാരനും അഭിഗമ്യമാക്കുന്നു.

വിതരണം:

സാൻജോസ് ബുക്ക്സ്റ്റാൾ മാന്നാനം
കോട്ടയം